



## **U SLUŽBI MALOGA ISUSA**

Vjesnik Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

**Broj 4/368 Zagreb, prosinac, 2012. Godina (XLVXVI) - LVII**

### **VJESNIK**

Za internu uporabu

### **Nakladnik**

**VRHOVNA UPRAVA DRUŽBE SESTARA  
SLUŽAVKI MALOGA ISUSA  
Zagreb, Naumovac 12**

### **Odgovara**

s. M. Radoslava Radek  
vrhovna glavarica

### **Glavna urednica**

s. M. Ana Marija Kesten

### **Uredničko vijeće**

s. M. Petra Marjanović  
s. M. Ljilja Marinčić  
s. M. Jelena Marević

**Lektura** Srećko Paponja

**Omotnica** O. Berberović, akademski slikar

### **Tisak**

„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

### **Naklada**

200 primjeraka

# RIJEČ UREDNIŠTVA

## Drage sestre, dragi prijatelji!

Već se bliži vrijeme blago ... Sve nam navješćuje skori Isusov dolazak. On, kojeg iščekujemo, na vratima stoji i čeka. Iščekuje da otvorimo vrata srca, da nam podari njegova Majka Marija „Božji dar neba“. I Ona iščekuje mjesto gdje će naći otvorena vrata, jaslice, malo slamice i topline. Malo mjesta gdje bi položila novorođenče.

Upravo to, možda za ovaj Božić nađe se kod svakoga od nas. Tako joj je malo potrebno da svrati i podari nam svoga Sina. A, tko bi to mogao biti tako tvrda srca i Mariji ne podariti ono što joj treba? Ako ne toplu sobu, barem jedan mali kutak i topli pokrivač na koji bi nam položila malenog Isusa.

Za ovaj, tako važni „Susret“ i „Dar neba“, i mi se pripremamo duže vrijeme. Svi smo već spremni primiti „Božić“ u svoj dom, u jaslice svoga srca. To će Vam posvjedočiti događaji, dobra djela, razni susreti, tople riječi i naše iskrene čestitke koje vam darujemo u božićnom broju našega *Vjesnika*.

Želimo, da svaka ispisana riječ u ovom *Vjesniku*, obdari Vas darom naše blizine i dobrih želja za dane mira, zajedništva, topline i blagoslova, koje ćemo posebno živjeti o Božiću, u našim zajednicama i obiteljima.



**Svim našim dragim sestrama  
i prijateljima,**

**Sretan Božić i blagoslovljena 2013. godina!**

Uredništvo

# BOŽIĆNA ČESTITKA VRHOVNE GLAVARICE



**Živio Mali Isus!**

**Drage sestre!**

Nalazimo se na početku nove liturgijske godine. Crkva intenzivno živi dane iščekivanja i dolaska Sina Božjega. Naše crkve osvijetljene su već u rano jutro. Svete mise zornice ispunjaju naše praznine, naše pustinje koje su nastale tijekom proteklog vremena. Adventske pjesme bude naša srca i pjesmom molimo: *Nebesa odozgor rosite ... Svani dane i noć skрати ... Blizu je Gospod naš ... Dođi Gospode Maranatha, dođi Gospode Isuse. I Božja Riječ koja nam se naviješta kroz ove dane poziva nas na budnost i iščekivanje. Dolaze dani kad će Gospodin ispuniti svoja obećanja ... Pogledaj, djeca se tvoja sabiru ... otišli su od tebe a Bog ih tebi vraća ... Ne boj se, Sione! Nek' ti ne klonu ruke ... dok ne rodi ona koja ima roditi.*

Osluškujući poruku liturgijski čitanja koja nam Crkva daruje u Došašću, možemo zaključiti da je Bog pokrenuo cijeli kozmos kako bi čovječanstvo pripremio za Mesijin dolazak. On će djeci koja se ponovno sabiru i vraćaju, poravnati staze, sniziti visoke gore, doline ispuniti, što je krivudavo izravnati. Sve nam to čini da nam pripravi put, da nam podari dijete

Isusa. O kolike li neizmjerne Božje ljubavi prema čovjeku? Kolikog li ponovnog Božjeg stvaralačkog djela?

Bog to čini kroz vjekove. Svaki dan ponovno pripravlja put za svoj dolazak kako u svemiru tako i u svakom ljudskom srcu. Uvijek nas k sebi zove, vraća, hrabri, raduje se i pun veselja obnavlja svoju ljubav u srcima onih koji su prihvatili njegov poziv. Zbog toga, oni će klikatati radosno na dan svečani. Kliktat će na dan Božića.

Drage sestre, želim da u ovom razmišljanju osjetimo svaka u svom srcu poziv na suradnju s Bogom. Budimo spremne prihvatiti njegove zahtjevnosti. To je naša betlehemska zvijezda koja će nas iz naših tmina dovesti do velike svjetlosti, do djeteta Isusa. Poput pastira s betlehemskih poljana pođimo zajedno. Povedimo i srcem jedna drugu do Betlehema. Pohitimo i nađimo Mariju, Josipa i novorđenče gdje leži u jaslicama. Pogledajmo što se to dogodilo, događaj koji nam obznani Gospodin. Klanjajmo mu se srcem, i zajedno s anđelima kličimo: „Slava na visinama Bogu a na zemlji mir ljudima miljenicima njegovim!“

Vama drage provincijalke: s. Sandra s. Admirata, i s. Katarina i sve drage sestre, novakinje i kandidatice, želim i molim za Božić i božićne blagdane, svakoj ponaosob, radost istinskog susreta s djetetom Isusom položenim u jaslice. Nek' u božićnoj noći Marija, brižna Majka Isusova, pogledom ljubavi kojim je darivala malog Isusa, obdari i svaku od nas. U tom pogledu otkrijmo svoj poziv – biti Služavka Maloga Isusa. S našim ocem Utemeljiteljem pjevajmo i mi Djetetu Isusu:

*O Isuse poljubljeni, slatki Sine moj!  
Na oči Ti san smireni, pada sanak Tvoj.  
Spavkaj srdašce! Moje sunašce!  
Uspavljuje Tebe Majke Tvoje mili poj.*

**Sretan Božić i blagoslovljenu Novu 2013. godinu,**  
želi Vam s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica  
s članicama vrhovnog vijeća.

## BOŽIĆNE ČESTITKE SESTARA PROVINCIJALKI

**„Ovako se htjede roditi onaj koji hoće da ljube,  
a ne da ga se boje!“**

*Sluga Božji Josip Stadler*



U ovoj blagoslovljenoj *Godini vjere* koju nam je darovao sveti otac Benedikt XVI., u ovoj godini u kojoj nas je Bog oslobodio tereta nametnute krivnje oslobodivši naše generale, slavimo, Isuse, spomen tvoga dolaska na zemlju s posebnom zahvalnošću. Dolazimo do tvojih jaslica, blagoslivljamo slamicu koju si izabrao za svoj skromni ležaj i ponizno ti se klanjamo svim srcem i svom dušom.

Zahvaljujemo ti, dragi Isuse, što si htio doći na ovako jednostavan način, što si se htio ovako roditi, u skromnosti i pristupačnosti, da ti se svi mogu približiti, da te svi mogu ljubiti i u ljubavi ti se klanjati, da te se nitko ne mora bojati.

Klanjamo ti se jer si došao kao dijete koje u svima rađa osjećaj mira, radosti, sreće i blagosti. Ti svemogući Bog, došao si kao nemoćno dijete. Ti koji si sve, dolaziš siromašan i nemoćan. Postao si jedan od malenih i blizak malenima i nemoćima.

Hvala ti što si htio uzeti na sebe sve naše tegobe i probati svu našu nemoć i sve siromaštvo naših života. Svojim dolaskom na zemlju postao si Emanuel. Klanjamo se tebi koji nas ljubiš i koji nas ljubavlju ispunjaš. Blagoslovi nas i naše dane. Blagoslovi naše napore da u tebi i po tebi ljubimo svakog čovjeka i sve ljude. Blagoslovljeno uđi u sva naša srca i u sve naše domove. U nama se osjeti „kao kod kuće“. Ispuni nas mirom i veseljem koje samo ti možeš dati. Okrijepi nas radošću svoga dolaska. Neka svaka naša kuća i zajednica i svako srce bude Betlehem tvoga dolaska. Neka te primi toplinom svoje ljubavi kojom nas ispunjaš sam ti. Hvala ti, Isuse, što nam uvijek ponovno dolaziš na bezbroj načina svoje ljubavi. Pomozi nam da budemo spremi prihvaćati tvoje dolaske, da u nama donesu plodove tvoga božanskog srca, plodove tvoga božanskog utjelovljenja. Ti Riječi tijelom postala nastani se zauvijek u nama.

*Prigodom dragog Isusovog rođendana želim časnoj Majci s. Radoslavi, provincijalkama s. Admirati i s. Katarini, svim sestrama, novakinjama i kandidaticama, kao i svim Prijateljima Malog Isusa i svim našim dobročiniteljima da Novorođeni Kralj Mali Isus u svako srce unese obilje radosti i mira i sve vas obdari onim darovima svoga srca koji su vam najpotrebniji da mu možete u svemu omiliti. Neka Novorođeni Isus uvijek kraljuje u vašim srcima.*

## **SRETAN I BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENA NOVA 2013. GODINA!**

Od srca svima želi s. Sandra Midenjak, provincijalna glavarica s Vijećem





*Božić, 2012.*

Vjera je mogućnost  
zaroniti u otajstvo spasenja  
za proslavu Isusova rođendana.

Da je Isus bio Bog, a preko Marije postao i čovjek,  
i nije prestao biti Bog,  
možemo prihvatiti samo vjerom.  
Vjera nam otvara vrata otajstva spasenja  
i daje nam vidjeti Dijete u naručju Majke.

Pripremimo svoja srca u poniznosti  
da se u njima može dogoditi otajstvo spasenja  
jer slaveći Isusov silazak k nama  
mi slavimo Božić.

**SRETNO POROĐENJE ISUSOVO  
I BALGOSLOVLJENU NOVU 2013. GODINU**

svim sestrama, novakinjama i kandidaticama

želi

*s. M. Katarina Penić-Sirak*  
i sestre zagrebačke provincije

## To Otajstvo čuj, čuj

### Drage sestre!



Cijelu ovu godinu obilježile smo sjećanjem, molitvom i zahvalnošću za milosti koje smo primile u teškom vremenu rata i progonstva iz Bosne i Hercegovine. Mislima prebiremo naš dvadesetogodišnji hod od 1992. do 2012.

Pogled upirem u Božić 1992. godine. Svi oltari su bili izgorjeli i sva vječna svijetla pogašena.

Jaslice Isusu smo pravile drugdje u izbjegličkim nastambama: Gašinci-ma, Braču i Hvaru, Montaltu, San Giustu, Viggiu, Garmischu, Zagrebu... Okusile smo i iskusile bol za domovinom i za dragim osobama. Ti doživljaji su u dušama zauzeli sveto mjesto. Smijemo li ih potisnuti, zaboraviti?

Mislim da nam u srcima uvijek treba kucati bilo zahvalnosti za snagu vjere, za život u kojemu smo nosile i nosimo naše poslanje u Bosni i Hercegovini. Ne okrećemo se nazad da bismo plakale, nego se okrećemo da bismo napunile posude zahvalnosti i predale ih uzvišenom Zaručniku naših duša, Onome koji bijaše, koji jest i koji dolazi. Ponovno nam dolazi opasan moći novorođenčeta. A mi smo tu, jednostavno tu – kao pastiri, kao stado da nas On okupi, da vidimo Njegove oči, da čujemo Njegov plač, da dotaknemo Njegove ručice, da vidimo i čujemo anđele. Naš Utemeljitelj je imao snažan unutarnji prijammik za sve što je Isusu bilo blisko kada je došao na Zemlju, među ljude, među životinje, u netaknutu prirodu. Nadbiskup je zapazio jaslje, i slamu, zapazio je i topli dah pare životinja, zapazio je i pelene tkane majčinom brižnom rukom. Vidio je Josipa kako je jednostavno tu. I kraljeve sa istoka. Sve je imalo ulogu, sve poseban smisao. Ništa oko Novorođenčeta nije bilo bez veze. Sluga Božji Stadler je u štalici boravio, klečao, gledao i upijao Sveto Otajstvo. Vjerujem da smo tu, u štalici, sa svim onim što je takvom čini, nastale mi – sestre redovnice.



Stoga je, drage sestre, naše mjesto uvijek tamo gdje smo nastale, gdje je nemoćno, prognano Dijete – Isus. Dok gledamo u Njegove oči, sve što živimo poprima novi izgled. Divno, vjerom zaogrnut! Ne prestanimo ih nikada gledati, a ni čeznuti da Mu dotaknemo i zagrijemo ruke.

Neka nas sve, draga časna majko Radoslava, sestre Sandra i Katarina, sve drage sestre, novakinje i pripravnice, snaga koju vazda primamo od Božića vodi u vjeri kako bismo srcem i dušom uvijek radosno pjevajući pozvale:

*Vidi Božje otajstvo u ....*



Neka svim prijateljima, svima s kojima i za koje radimo, na dobro dođe sveto porođenje Isusovo i bude blagoslovljena 2013.godina.

***sestra M. Admirata Lučić*** sa svim članicama Provincije BZBDM

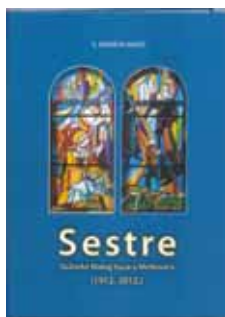
## KRATKE OBAVIJESTI



24. siječnja 2013.

170 . Obljetnica rođenja sluge Božjega Josipa Stadlera.

### *Naša izdanja*



*Sestre Služavke Maloga Isusa u Metkoviću*

*(1912.-2012.)*

**Priredila:** s. M. Maneta Mijoč

**Izdavač:** - Crkva u svijetu, Split i  
Družba sestara Služavki Maloga Isusa,  
Provincija sv. Josipa – Split, 2012.

*s. Maneti Mijoč,*

*zahvaljujemo na velikoj ljubavi i žrtvi darovanoj nam u  
daru knjige koja je svjedok povijesti naše Družbe.*

### **Obavijest našim čitateljima**

Vjesnik u *Službi maloga Isusa* na strani 1., već duže vrijeme prati netočnost rimskog broja koji govori o godini izdanja. U 2012.g. izdanje *Vjesnika* označeno je (XLVXVI) a odgovara broju LVII. Molimo uvažite našu ispriku. *Uredništvo*

## POŠTA

**Poštovane s. M. Katarina Penić - Sirak,  
s. M. Radoslava Radek,  
te drage sestre Služavke Malog Isusa!!!**



Javljam vam se iz Esmeraldas (Ekvador), provincije smještene na obalama Pacifičkog oceana. Ne možete ni zamisliti radost s kojom sam primila vijest od gospodina Josipa iz Misijske centrale o vašoj akciji *“Imaj srce za projekt Esmeraldas”*. Znati da u domovini ima dragih osoba koji misle na nas u daljini koji smo u ime Isusa i naše Hrvatske Crkve pošli u

misije među nepoznati narod, ostavljajući sigurnost života, obitelj, susedre i ljepote naše domovine... Radost koja se umnožila u mom srcu bila je što ste upravo Vi drage mi sestre Služavke Malog Isusa potakle naše drage u domovini da otvore svoja srca za siromašni i napaćeni ekvatorijanski narod! Od srca zahvaljujem sestrama Služavkama Malog Isusa u ime svoje i moje zajednice te naših veselih mališa!!! Bog neka vas nagradi obilnim zvanjima da se ljubav prema malenima i siromašnima koju je živio i prenio na vaš biskup Josip Stalder širi po cijeloj zemaljskoj kugli.

Naime prije otprilike 25 godina kao djevojka u Konkatedrali Svetog Petra u Splitu upoznala sam s. Sandru Midenjak koja je zajedno sa s. Anemarie Radan, s. Manetom Mioč, s. Marinelom Delonga i ostalim sestrama imala veliku ulogu u otkrivanju i razvoju mog redovničkog poziva. Još uvijek sa zahvalnošću nosim drage mi sestre splitske provincije Sv. Josipa, iznad svega s. M. Sandru Midenjak koja mi je u susretima za djevojke pomogla da otkrijem svoj put u redovničkom pozivu kao Službenica Milosrđa te me pratila do mog ulaska u samostan. I vjerujem da do dana današnjeg njene molitve me prate! Prošle godine mi je s. Sandra poslala oslikanog Malog Isusa na drvetu koji u sobi na stolici me podsje-

ća dnevno na moj izbor potpunog posvećenja Isusu u najsiromašnijima, najbjeđnijima, u ljudima koji dnevno žive borbu za opstanak.

Kako je divno bilo slušati o s. Krucifixi, s. Mariji i sestrama koje su sa velikim žarom osnovale Stadlerovu dolinu u Ruandi... Mislim da preko života Majke Tereze iz Kalkute, o. Ante Gabrića te dragih sestara u Ruandi moj misionarski poziv se razvijao. Dok napokon 2005 Gospodin mi je otvorio put prema ostvarenju mog misionarskog poziva te sam došla u zemlju bogatu prirodnim ljepotama od hladnih Andi preko tropskog Orijenta do vrućina obale Pacifičkog oceana.

Trenutno u Esmeraldasu djelujemo 3 sestre; s. Iva Jelic rodom iz Plavuga (BiH), s. Maria Bettini iz Brescie (Italija) i s. Antonela Medić iz Segeta Donjeg kod Trogira. Naš apostolat ovdje je među 80% crnačkim narodom i 20% mješancima te različitim indijanskim plemenima, jako je zahtjevan ali predivan. Naša poglavarica s. Iva radi na osobnoj i duhovnoj formaciji žena koje su uglavnom samohrane majke, maltretirane od očeva svoje djece, bez ikakvog statusa u društvu. Također ima fabriku za konfekciju odjeće Fundacion Amiga u kojoj najprije preko tečajeva osposobljava djevojke - žene i nakon toga im pruža mogućnost rada da bi mogle same uzdržavati svoju djecu te im dati osnovno školovanje. S. Maria Bettini svaki dan odlazi u Atacames (1,00h vožnje busom) gdje je vodi naš Dječji vrtić *Pasini*, u kojem imamo 60-tak djece te 4 odgajateljice i 2 u kuhinji (dok nas država "*pomaže*" za 45 djece). Ja trenutno vodim ovdje kod nas u Esmeraldasu dječji vrtić *Sveti Josip* gdje dnevno imamo oko 150-tak djece (INFA nas "*pomaže*" samo za 130 djece). Također sam odgovorna za oba naša vrtića Svetog Josipa i Pasinia. Ovdje nemamo mogućnosti kao tu u Domovini plaćati direktoricu, tajnicu, računovodstvo, osobu koja će donositi prehranu u vrtić... Sva odgovornost je na sestrama. Uz to s. Iva je osnovala kuhinju za sve djelatnice koje rade u Dječjim vrtićima i fabrici te njihovu djecu. Tako da djeca nakon nastave dolaze k nama, ručaju te rade školske zadaće dok majke završe s radom i zajedno odlaze kućama. Tako da od jutra 5,30 kada započinjemo naš dan molitvom do kasno navečer nas misionarski život iz dana u dan zahtjeva potpuno predanje. Dani nam lete brzinom i visinom kondora, tako da ponekad pomislimo da bi se mogao produžiti barem još 12 h da bi mogle molitvu i sve poslove staviti koračajući na mjesto (a ne trčeći). Zašto vam pišem da država preko INFA nam "*pomaže*" za djecu? Jer jedina pomoć od države je sto nam daje dnevno 1,12\$ za svako od 45 + 130 djece i od toga trebamo djeci dati doručak, užinu, ručak i večeru. Ne znam kako je

u Domovini, može li netko jesti 4 puta na dan sa 1,15 \$ što je vjerujem niti 10 kuna??? Također država plaća djelatnice vrtića 220\$ i s tim one trebaju dati jesti svojoj djeci, oblačiti ih, dati im školovanje. . . Iako je minimalna plaća u zemlji za sve ustanove privatne i državne 300\$. Naša djeca koja nam dnevno dolaze većinom su iz siromašnih obitelji, od samohranih majki, od mladih djevojaka, od majki koje su zbog droge u zatvorima, od lopova, ubojica... Siromaštvo često tjera naš narod da ne biraju sredstva ni načine za prehraniti svoje obitelji. Teško je gledati kako novorođenčad umire od gladi i slabe prehrane. Tako da nije rijedak slučaj da svako malo njihovi roditelji završe u zatvore i poslije nema pravde jer samo preko novca je moguće zatražiti pomoć odvjetnika, a novca nema. U zadnje vrijeme s promjenama u školstvu dosta je oštećen rad s djecom. Naime država je odjednom odlučila da djeca mlađa od 1 godine ne smiju u vrtić već moraju ostati kod kuće s majkama. A ne pitaju se kako će majke prehraniti djecu bez posla, što je najčešće pranja robe na rijeci, prodavanje voća i povrća po ulicama, prodavanje hrane... I djeca koja napune 3 godine trebaju ići u školu. To je velik problem za djecu i roditelje, jer škole nemaju dovoljno građevinskih objekata za primiti svu djecu iz vrtića. Tako da bi iz nasa 2 vrtića skoro 120 djece trebalo izići... i praktički ostati na ulici ili po kućama zbog *sigurnosti* zaključani. Zahvaljujući vašem prilogu za nasu misiju moći ćemo ostaviti djecu i radnice sada do Božica i pružiti im Božićno veselje, da osjete da Mali Isus osim ljubavi i brige također im poklanja radost božićnog slavlja i pokoju igračku. U zadnje vrijeme molimo Gospodina da sada kad nam Država zatvara toliko vrata u odgoju djece, neka nam otvori neki prozorčić da bi nasa djeca mogla nastaviti svoj odgoj u našoj ustanovi. Vi sestre ste prvi prozorčić koji nam je otvorio! Hvala vam!

Da vam napomenem samo par doživljaja naše djece.

Angie sada ima 6 godina i ide u 1 osnovne. Kad smo je primili u vrtić imala je oko 2 godine, jer je majka tada završila u zatvor zbog droge. Majka je iz Sjedinih Američkih Drava, otac je ekvatorijanac ali također na drugom kraju Ekvadora u strogom muškom zatvoru... Obitelj od naše odgojiteljice Carle Yanez je usvojila Angie dok majka izađe iz zatvora. Još uvijek ima mnogo djece koja nemaju sreću kao nasa Angie i trebaju svoje prve 3 godine života provesti s majkama u zatvoru... A današnji zatvori u Domovini su hoteli sa 5 \* naspram našim zatvorima ovdje. Mislim da si možete zamisliti situaciju jednog zatvora gdje ima prostora za 5 000 zatvorenika a unutra ih je oko 10 000.

Rosisella je napunila tek 14 godina i već ima dijete od mjesec dana. Nitko u obitelji ne zna tko je otac djeteta... Silovanje, krađe, ubojstva su realnost koju svakodnevno susrećemo u našoj Provinciji. Tako da je trenutno morala prekinuti školovanje. Njen brat Popo od 12 godina radi sa roditeljima prodavajući klor po ulici jer roditelji nemaju novca za prehraniti svu djecu i dati im školovanje. Ostala djeca njih 5 provedu više vremena na ulici bez odjeće i obuće igrajući se, nego u maloj trošnoj kućici na ivici rijeke. U kišno doba uživaju staviti se ispod krova koje kucice i igrati se u blatu s vodom sto curi poput vodopada.

Andrea ima dvoje djece Lea i Victora. Kako očevi od njenih sinova ne pomažu u odgoju djece, trenutno živi u vezi sa Carlosom... Od straha da ce ostati na ulici sa dvoje djece prihvaća svu patnju koju proživljava ona i djeca samo za imati krov nad glavom. Kad su tek došli u nas vrtić djeca su cesto dolazila namlaćena po cijelim leđima, rukama ili po licu... Trebalo je uložiti dosta truda i tražiti pomoć od psihologice do policije za djecu DINAPEN da bi kućna maltretiranja bila zaustavljena. Andreu smo zaposlile u vrtić u kuhinji. Leo ima 8 godina i ide u 3 razred, dok Victor se priprema za 1 razred. S osmjehom na licu nakon dugo vremena dolaze u vrtić, sa sigurnošću da im nitko i ništa ne može nauditi.

U navedenom tekstu sam napomenula da nasa djeca su uglavnom crnci afričkog porijekla. U davnoj povijesti su dovedeni kao roblje tako da su kroz povijest dosta propatili. Još uvijek žive u kućicama od trstike, ili u grubo od cementa da mogu zaštititi se od velike vlage i vrućina koje su prisutne kod nas kroz cijelu godinu. Čak i kiše su tople, samo što u njihovim dobima se povećavaju sve malarične i tropske bolesti koje nerijetko dovode do smrti djece i odraslih. Tek zadnjih godina se radi na pozitivnom osvješćivanju identiteta afropotomaka: preko formacija, seminara, grupi mladih, župskim grupama, organizacijama. To je jako bitno za nas, jer još uvijek indijanci i crnci nemaju isti društveni status u društvu kao mješanci (potomci španjolaca) ili *skoro* pa bijelci. Na primjer u našoj Provinciji Esmeraldas još uvijek nisam vidjela da neki crnac radi u bankama ili je šef policije ili vojske. Ali hvala Gospodinu malo po malo se počela buditi svijest da svi imamo pravo na dostojanstvo čovjeka bez obzira na boju kože, nacije, vjere.

Drage sestre toliko lijepih trenutaka bi mogla podijeliti s vama o našem ekvatorijanskom narodu, životu koji je u svojoj boli lijep jer Krist je prisutan u svakom našem susretu! Ili bolje pozivam vas da nas posjetite i doživite sto su misije na obalama Pacifičkog oceana.

Neka Mali Isus uvijek bude svjetlonoša u vašim životima, da poput Njega možete svijetliti u svijetu gdje vas On šalje!

## **ŽIVIO MALI ISUS – UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!!!**

Približavajući se Božićnim blagdanima od srca želimo obilje Božjeg blagoslova svim sestrama Služavkama Malog Isusa u Domovini i inozemstvu, zahvalne vaše sestre Službenice Milosrđa iz Esmeraldasa, Ekvador!

*s. Antonela Medić, Službenica Milosrđa*



**„Bog ima naše srce ...**

**Bog ima naše ruke...**

**da ljubi ovaj svijet...”**

# GODINA VJERE



## Čuvamo polog vjere

Ratno stanje u Bosni prije dvadeset godina nije baš davalo prilike knjizi, lijepo pisanoj riječi. Godina 1992. je bila teška. Baš u to doba ugledao je svjetlo dana Katekizam Katoličke Crkve. Podugo nisam vidjela tu debelu knjigu tamnoplavih korica i crvenih slova. A kad sam imala priliku držati je u ruci vidjela sam bogatstvo vjere sadržano u brižno razrađenom tekstu sinodalnih otaca. Cjelokupni katolički nauk o vjeri obilježen je sa 2865 brojeva u četiri velike cjeline.

Ipak, nije samo tekst. Katekizam ima na omotnici jednu sličicu. Mali crtež - logo katekizma. Budući da je mal, zagledala sam se u njega kako bi ga razumjela. Bez tumačenja ne bi baš lako došla do snažne poruke te sličice. Upravo ona me ponukala da napišem ove retke.

Logo predstavlja dio s kršćanskoga nadgrobnog spomenika iz Domitilinih katakomba iz trećega stoljeća. Predstavlja mir i blaženstvo. Divno! U daljnjem tumačenju se kaže da PASTIR predstavlja Krista. Pastir u ruci drži ŠTAP koji je simbol vlasti. On vodi i štiti vjernike kao pastir OVCE, okuplja ih milozvučnom istinom FLAUTE i daje im otpočinuti u sjeni DRVA ŽIVOTA njegova otkupiteljskoga križa, koji otvara raj.

Ovih dana, kako obilježavamo divne godišnjice II. vatikanskog sabora i Katekizma Katoličke Crkve, uzela sam iz knjižnice tu zamašnu knjigu. Stavila sam je na dostupno i časno mjesto kako bi je SESTRE a i djeca vidjeli, uzeli i čitali.



Koliko samo dara DUHA i milosti vjere je skriveno u divnoj tamnoplavoj knjizi! Da bi se obogatile, obradovale i osnažile samo je trebamo otvoriti i po očima u srce unijeti po koji redak. Svaki dan. Tko bi mogao žedan proći pored izvora. Sestra Služavka Maloga Isusa, sigurno ne! Usput će na IZVOR upućivati i životne suputnike.

*sestra M. Admirata Lučić*



*„Čuvati Polog Vjere jest poslanje koje je Gospodin povjerio svojoj Crkvi, i ona ga neprestano ispunja.“*

**Ivan Pavao II -KKC**

**„Čežnja za Bogom upisana je čovjeku u srce, jer je od Boga i za Boga stvoren. Bog nikada ne prestaje čovjeka privlačiti k sebi. Samo će u Bogu čovjek pronaći istinu i blaženstvo za čime neprekidno traga.“**

**(KKC – 27.)**

## DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

Pročelnice vijeća za duhovnost u Družbi predložile su, da se okvirna tema duhovnih obnova u Družbinom Vjesniku u *Godini vjere*, posveti svjedoku vjere, našem ocu Utemeljitelju, sluzi Božjem Josipu Stadleru. Poticajna razmišljanja za mjesečne duhovne obnove bit će temeljena na njegovim pastoralnim poslanicama posvećenima vjeri, te na dokumentima Drugog Vatikanskog Koncila, Katekizma Katoličke Crkve i Apostolskog pisma pape Benedikta XVI. *Porta Fidei*. Pripremat će ih sestre iz Generalne uprave i Provincija već prema ustaljenom redu.

Tema u *Godini vjere* je:

***Utemeljiteljevim žarom ljubavi rastimo u vjeri***



*Siječanj, 2013.*

***Tema: Rastimo u vjeri kroz malenost i ljubav prema Bogu***

Ovu crkvenu godinu Sveti Otac Benedikt XVI. proglasio je *Godinom vjere*, ne zato što smo čvrsti, postojani i revni u vjeri, nego kako kaže Sveti Otac jer vlada duboka kriza vjere (usp. Benedikt XVI, *Porta fidei* br. 2). “Ne možemo prihvatiti – kaže Sveti Otac – da sol postane bljutava i da svjetlo bude skriveno (usp. Mt 5,13-16). I današnji čovjek može iznova osjetiti potrebu da poput Samarijanke pođe na zdenac slušati Isusa, koji poziva vjerovati u nj i crpiti s njegova izvora, iz kojeg teče voda živa (usp. Iv 4,14). Moramo s novom radošću u srcu uživati Božju riječ, koju je na vjeran način prenijela Crkva, i Kruh života, koji se daju kao potpora

onima koji su njegovi učenici (usp, Iv 6,51). Isusovo se učenje, naime, i danas razliježe jednakom snagom: 'Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni' (Iv 6, 27) . Pitanje koje su postavili njegovi slušatelji: 'Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?' (Iv 6,28) postavljamo i mi danas. Znamo Isusov odgovor: 'Djelo je Božje da vjerujete u onoga koga je on poslao' (Iv 6, 29). Vjera u Isusa Krista je, dakle, put kojim se može definitivno prispjeti spasenju.“(PF br. 3)

Vjera je Božji dar, ali isto tako vjera je ljudski čin, jer čovjek treba slobodno pristati uza svu istinu što ju je Bog objavio (usp. KKC br.150). Čovjek vjeruje „zbog autoriteta samog Boga objavitelja koji ne može prevariti, niti prevaren biti“ (KKC br. 156). Stoga je vjera sigurna, sigurnija od svake ljudske spoznaje. Onaj tko vjeruje svoj život temelji na Riječi Boga (usp. KKC br.157). Vjernik se u svakoj prilici života oslanja na Boga, vjeruje i zna poput Blažene Djevice Marije da Bogu ništa nije nemoguće. Ne brine se tjeskobno nizašto, već u svemu iznosi svoje potrebe Bogu prošnjom i molitvom, sve u zahvalnosti. I mir Božji koji nadilazi svaki razum, čuva njegovo srce i njegove misli u Kristu Isusu (usp. Fil 4,6-7 ).

Iz iskustva znamo da je čovjek slab. Kaže Sveti Pavao da ovo blago nosimo u zemljanim posudama da se ona izvanredna uspješnost pripisuje Bogu a ne nama (usp. 2 Kor 4,7). Vjeru koju smo primili od Boga kao dar možemo izgubiti, stoga trebamo biti svjesni svoje slabosti i osloniti se na Boga. “Slobodan čovjek, duhovno 'zreo' kršćanin, što znači onaj koji je doista postao 'dijete Božje', je onaj koji je iskusio svoju radikalnu ništavost, svoju apsolutnu bijedu, koji je bio kao 'sveden na ništa', ali koji usred tog ništavila konačno je otkrio neizrecivu nježnost, apsolutno bezuvjetnu ljubav Božju. Odsada on ima samo jedan oslonac i samo jednu nadu, a to je bezgranično Očevo milosrđe. To je njegova jedina sigurnost. Od tog milosrđa – i samo od njega – on sve očekuje, ne oslanjajući se na svoje osobne snage ni na pomoć drugih. Ovo oslanjanje samo na Boga štiti ga od svake nedaće i daje mu veliku unutarnju slobodu koju u potpunosti stavlja u službu Boga i bližnjega, radostan što može odgovoriti ljubavlju na ljubav.“ (Jacques Philippe, Unutarnja sloboda, Informativni Centar „Mir“ Međugorje, 2010, str.138-139)

Naš Otac Utemeljitelj nam kaže da svi vjernici trebaju upoznati Isusovu ljubav, sve naše želje trebaju čeznuti jedino za tim da ljubimo Gospodina Isusa, glavni naš posao, svi naši osjećaji trebaju čeznuti za tim da ljubimo Gospodina Isusa. Gospodin Isus treba biti glavni naš posao, glavna svrha,

glavno nastojanje našeg života. Glavno čim se trebamo baviti je upoznati Gospodina Isusa, razmišljati o njemu, poštivati ga, hvaliti ga, slaviti ga ljubiti ga i nasljedovati ga. To je jedina i prava pobožnost. A citirajući sv. Alfonsa Liguorija kaže da je pobožnost svih pobožnosti ljubav k Isusu Kristu (usp. Provincija Srca Isusova i Marijina, Josip Stadler u središtu Božanske Ljubavi , str 34-36).

Vjera svoju snagu očituje u ljubavi (usp. Gal 5,6), „Ako me tko ljubi - kaže Isus - držat će moju riječ“ (Iv 14, 32). U kraljevstvo nebesko ne ulazi svaki koji govori „Gospodine, Gospodine!“ nego onaj koji vrši volju Oca Nebeskoga (usp. Mt, 7,21). U mjeri u kojoj slobodno surađujemo s Bogom naše „ misli i osjećaji, način razmišljanja i vladanja, postupno se pročišćuju i preobražavaju u jednom hodu koji nije nikada u potpunosti dovršen na ovom svijetu. 'Vjera ljubavlju djelotvorna' (Gal 5,6) postaje nam mjerilo shvaćanja i djelovanja koje mijenja čitav čovjekov život. (usp. Rim 12,2; Kol 3,9-10; Ef 4,20-29; 2 Kor 5,17 )“ (PF br. 6) Sveti Jakov nas opominje „Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Zar ga vjera može spasiti? Ako su neki brat ili sestra goli i bez svagdanje hrane, pa im netko od vas rekne: 'Idite u miru, utoplite se i nasitite se!' A ne dadnete im što im je potrebno za tijelo, što to koristi? Tako je s vjerom: ako nema dijela, mrtva je u samoj sebi.“ (Jak 2, 14-18) Stoga da bi rasli u vjeri trebamo upoznati Boga, njegovu veličinu i ljubav, ljubiti ga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom, vršeci volju njegovu i ljubeći bližnjega kao što ga je On ljubio. Svjesni svoje slabosti u svakoj prilici života sve svoje pouzdanje trebamo staviti u Gospodina, vjerujući da je Bogu sve moguće.

*s. Marija Banić*



## **Tema: Rastimo u vjeri kroz slušanje i vršenje Riječi Božje**

**Vjera je Dar**, nezasluženi dar kojeg smo na krštenju primili i započeli živjeti i kojeg trebamo živjeti do punine. Vjerovati Bogu koji nas je obdario i u srce nam usadio klicu vjere koju smo dužni njegovati, razvijati, trajno živjeti i oživljavati, činiti je djelotvornom i svjedočanskom. To bi trebao biti cilj svakog kršćanina.

Bog nam se objavio po svome Sinu Isusu Kristu. Njegova objava evanđelja bi trebala doći u sva područja čovječanstva i prožeti ga iznutra. Međutim često se susrećemo s ljudima koji su kršteni, a još nisu upoznali Isusa Krista i Njegovo evanđelje.

Papa Benedikt XVI. ukazuje na smisao i zadaću Crkve da uvijek i svugdje treba evangelizirati, upoznati i druge s Bogom Stvoriteljem i Bogom Spasiteljem, priopćavanjem iskustva Boga. Da bi to svoje poslanje mogli ostvariti potrebna joj je obnova, da snažnije zaživi krštenje.

Potrebno je učvrstiti svoju vjeru da bi je mogli drugima svjedočiti i druge evangelizirati. Učenici Isusovi koji su ga pratili i slušali Njegove govore, bili svjedoci čudesa i svega što se događalo, mole Isusa: "Gospodine umnoži nam vjeru" (Lk 17,5). I mi svakodnevno u sv. krunici odmah na početku molimo Gospodina: Umnoži nam vjeru, a Isus odgovara svojim učenicima i nama: "Da imate vjere koliko je zrno gorušice, rekli bi ste ovom dudu, iščupaj se s korijenom i presadi se u more i on bi vas poslušao" (Lk 17,6). Drugom zgodom kad su prestrašeni vapili: "Učitelju, propadosmo". On ih pita: "Gdje vam je vjera?" (Lk 8,25) Čemu strah i sumnja kad je Isus tu, prisutan. Vjera se vjeruje, vjera se živi, za vjeru se moli, za vjeru se danomice zahvaljuje.

Življena vjera je osobno opredjeljenje za Boga, živi se osobno, a potvrđuje se u zajednici vjernika - Crkvi. Na poseban način sada u Godini vjere trebamo se probuditi i snažnije zaživjeti svoju vjeru, kako bi mogli biti svjedočanstvo svijetu. Posvjedočiti vjeru u Trojednog Boga Oca Stvoritelja, Oca ljubavi, dobrote i milosrđa, koji nas prihvaća, koji nam prašta, u Sina, Utjelovljenu Riječ, Otkupitelja i Spasitelja, u Duha Svetoga Posve-

titelja. Treba promišljati, dijalogizirati i pronalaziti načine kako ono nepromjenljivo približiti sadašnjem čovjeku.

Najsnažniji je način svjedočanstvo našeg života, radosno življenje evanđelja, i nasljedovanje Krista po primjeru presvete Djevice Marije, koja je slušala, razmišljala u svom srcu i živjela život svoga Sina poslušnog Očevoj volji. Koliko smo mi slične Isusu i Mariji, koliko ih slijedimo i kakve plodove, odnosno sjeme ostavljamo svijetu, ljudima s kojima živimo, kojima smo poslani? To pitanje trebao bi si svakodnevno postaviti svaki kršćanin, svaki vjernik, a istom tek mi redovnice.

Kako svjedočim radost Kristovog evanđelja koje sam čula, kojemu sam povjerovala i za koje sam se svjesno i dobre volje opredijelila?

Svjedočim li Isusovu ljubav ili unakazujem sliku Njegove zajednice Crkve?

*s. Imakulata Lukač*



*Ožujak, 2013.*

### **Tema: Rastimo u vjeri kroz obnovljeno obraćenje Gospodinu tražeći lice Božje**

Živimo u danima stalnih promjena i događanja. Dobrano smo zakoračili u Godinu vjere koja je započela 11. listopada prošle godine. Pred nama je izazov da preispitamo svoj odnos i povjerenje u Boga. Vjeru u kojoj smo rođeni, kršteni, koju smo kao dar primili i koja nam je temelj u našem redovničkom životu treba još više produbljivati.

Mojsije je želio Boga susresti licem u lice. Susretao ga je kao i mnogi proroci kroz Božju dobrohotnost ali i srdžbu, uostalom kao i ostali Izrael-ski narod. No, kad je molio Boga da mu pokaže svoju slavu, vidio ga je

samo s leđa. (Izl. 33,18-23). Iz toga je naučio da slijediti Boga znači, vidjeti ga, doživjeti ga.

Preko svoga sina Isusa Krista dao nam je vidjeti ga. Na dan Isusova preobraženja apostoli su doživjeli Isusovu slavu (Mt 17,2). «Tko je vidio mene, vidio je Oca» (Iv 14,9). Kršćanin po Duhu Svetom, a osobito redovnica treba odražavati slavu Božju u svom životu. To je naša čežnja gledanja Boga «licem u lice» što je za sada samo «u ogledalu» (RBT str.492).

Da bismo to uistinu postigli potrebno nam je obraćenje koje je osobito pogodno i poželjno u ovo korizmeno vrijeme.

Naš Utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler pozivajući ondašnji puk i svećenstvo – župnike odmah po dolasku na službu natpastira i dušobrižnika cijele svoje nadbiskupije u Pastoralnim poslanicama «Pod zastavom Srca Isusova» (1888 god) može poručiti i nama svojim duhovnim kćerima da preispitamo svoj odnos prema Trećoj Božjoj zapovijedi.

Ona glasi: «**Spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji**». Bog je sve zapovijedi predao i hoće da se obdržavaju, ali mu je osobito stalo do toga da se njegovi **dani** svetkuju. To se prvenstveno odnosi na nedjelje i od Crkve proglašene (na minimum svedene) još 4 dana kao zapovijedane svetkovine. (Božić, Tjelovo, Velika Gospa i Svi Sveti). Vjernicima objašnjava zašto je to u Novom zavjetu baš nedjelja, a ne subota kao u Starom zavjetu. Isus je uskrsnuo u prvi dan u tjednu u nedjelju i od tada je na poseban način utemeljena naša vjera, vjera u Uskrslog Gospodina. To obrazloženje kao svetkovanje vazmenog otajstva svakog osmog dana u tjednu nalazimo i u Dokumentima II.vat.sabora, SC 106., gdje se nalaže sudjelovati na misnom slavlju, odmarati se od teških poslova i vrijeme provoditi u radosti s obitelji.

Mi Služavke Malog Isusa imamo još i Dan Družbe, Dan Provincije, Bezgrješno Začeće BDM, Bogojavljenje, Presveto Srce Isusovo, Sv. Josipa i Sv. Anu – zaštitnike Družbe (Konst., čl.116 i Dir, čl. 105).

Kršćanin se po svetkovanju dana Gospodnjeg raspoznaje od drugih svojim životom i ponašanjem pokazuje lice Božje, pokazuje da je kršćanin, vjernik. I redovnica, SMI trebala bi se radovati susretu s Gospodinom na taj dan, zahvaljivati mu za protekli tjedan. Preporučiti mu se za blagoslov narednog tjedna.

Čovjek je tjelesno i duhovno, duševno biće. Dokazano je da ne može raditi non-stop. Po uzoru na stvaranje kroz 6 dana Bog je odredio sedmi dan za tjelesni odmor. Neka i nama bude to tjelesni odmor. Sve što smo radili kao svoj radni zadatak preko tjedna u nedjelju nas Gospodin poziva da to odložimo u stranu.

Vjernici – puk u nadbiskupiji do ponovne redovite uspostave vrhb. nadbiskupije počeli su olako prelaziti preko te Gospodinove želje. «Spomeni se..» I dalje su radili težačke poslove. Za sv. Misu nisu baš marili. Zato Nadbiskup paralelno upozorava i preporučuje i župnicima da njihova nedjeljna misa bude osobito pripremljena. Liturgija svečanija kako bi se u vjernicima pobudila čežnja za uvijek novim radosnijim dolaskom na sv. Misu.

Budući da nisu u mogućnosti osobno sve pozvati na ponovni žar i obvezu obdržavanja ove 3.B., zapovijedi preporuča da u tom pogledu pripreme, pouče vrsnije muškarce i žene kako bi u svojoj sredini u vidu kateheta, o tome progovorili i potaknuli ljude, vjernike.

Drugi dio Dana Gospodnjega je dobrobit duše, činjenje duhovnih djela milosrđa na taj dan.

Neka kršćaninu ne bude teško na taj dan osim molitve, bolesniku i siromašnom ukazati i posjet, obradovati ga i učinkovitim dobrim djelom.

«Zaista kažem vam, koliko učiniste jednom od ove moje najmanje braće meni učiniste.» Po tome će nas Bog suditi. Svjesne smo mnogih obveza koje imamo vezano uz redovite dužnosti, pa i same pripreme za prvi radni dan, ali ipak naše nedjelje bi trebale biti dani radosti u susretu s Gospodinom u našoj zajednici i kroz zajedništvo. Kroz našu liturgijsku aktivnost, nedjeljne psalme i drugo trebala bi se odražavati slika redovnice, zaručnice Kristove ovdje na zemlji.

*s. Jadranka Lacić*





## RAFAELOVO 2012.

### Proslava 122. rođendana Družbe u samostanu sv. Josipa

Zajednica sestara u samostanu sv. Josipa, u generalnoj kući, na čelu s časnom Majkom s. M. Radoslavom Radek, pripremala se za proslavu 122. rođendana Družbe devetnicom svetom arkandelu Rafaelu koju su pripremile sestre iz Sarajevske provincije, na temu "Stadlerovi poticaji na putu vjere". Divno je bilo kroz molitvu, razmišljanja i tišinu, oslušivati poticajne riječi za naš hod u *Godini vjere*.



U danima bliže pripreme za slavlje rođendana Družbe, časna Majka sa sestrama savjetnicama, pridružila se programu trodnevne pripreme u zajednicama *Betlehem* na Kraljevcu i *Antunovac* u Novoj vesi. Tom prilikom čestitala je sestrama Rođendan Družbe i svima zaželjela radost i Božji blagoslov.

Na sam dan slavlja svetoga Rafaela, u našoj kapelici okupio se veći broj naših sestara iz obližnjih zajednica na svečanu svetu misu koju je slavio Vojni Ordinarij mons. Juraj Jezerinac, uz koncelebraciju provincijala franjevac trećeoredaca glagoljaša fra Iku Paponja i župnika fra Nikolu Baruna. U svojoj propovijedi biskup je istaknuo Utemeljiteljevu zadivljenost svetopisamkom porukom: istinom o anđelu zdravlja, o Božjem lijeku, o pratiocu i savjetniku sv. Rafaelu te o zadaći koju je izvršio u životu Tobije. Sestrama je zaželio, da sv. Rafael tom istom brigom bdije i nad dragom im Družbom.

Slavlje i čestitanje nastavilo se kod obiteljskog stola tijekom cijeloga dana. I ako je dan bio kišovit i prohladan u našem samostanu vladalo je toplo sestrinsko ozračje poput onog što je vladalo u kući Tobijnoj po povratku s puta iz Ragesa Medijskog.

Neka se u *Godini vjere* još više posvjedoči naš zanos prema Kristu i radost sestrinskog zajedništva diljem drage nam Družbe.

*s. Ana Marija K.*

## RAFAELOV PUT KROZ BOSNU

Drage sestre!

Malo po malo vremenski se primičemo još jednom spomendanu svetoga Rafaela. To je dan u kojem se svaka sestra SMI sjeti nastanka Družbe. Tako ćemo i ove godine po 122. put biti zajedno kao sestre u molitvi, mislima, slavljenju, zahvaljivanju. Za dan nastanka – rođenja Družbe - Utemeljitelj je odredio upravo dan u kojem je Crkva slavila svetog Rafaela Arkandela. Svaki put, iznova, obradujem se Utemeljiteljevoj domišljatosti i srce mi se ispuni zahvalnošću za milosti koje nam je posredovao upravo po pratnji Anđela zdravlja, dobroga puta i dobrih obiteljskih odnosa. Kako je dobro opskrbio Družbu za životni put, a i sve nas koje je Družba primila kao majka, isponova rodila za novo posvećeno postojanje.

Onima koje volimo iskažemo im pažnju u prigodi rođendana. Tako danas, povodom rođendana Družbe, želim sve nas koji volimo Družbu podsjetiti na malu istinitu priču. Zove se: Nebeski Hodočasnik.



Kada uđemo u kapelicu *Egipat*, na desnoj strani stoji lik svetog Rafaela. Sve ga poznamo – drag nam je i lijep veoma. Priča se kako ga je sam Utemeljitelj darovao sestrama i da je nad Družbom

bdio u kući matici u Betlehemu. Sve je među nama manje sestara koje su ga tamo vidale i pred njim se molile. Kada su sestre, kroz vrijeme komunističke vlasti, 1949. morale napustiti Betlehem i sveti Rafael je morao otići. Utočište je našao kod sestara Kćeri Božje Ljubavi, u crkvi Kraljice Krunice. Bdio je on i na Banjskom brijegu nad Sarajevom, sestrama, obiteljima, bolesnicima. Za vrijeme progonstva sestara iz Bosne njegov je glas i lijev štitio sestre gdje god su živjele i služile.

Promijenile su se prilike, oslabio je „komunistički Sanherib“ i On je ponovo doveo sestre Služavke u Sarajevo, u novi Betlehem u Ljubljanskoj ulici. Došle su na žalosnu Gospu 1972. godine. Novi zamah, novi žar. Puno ljubavi za obnovu kuće, za obnovu apostolata. Samostan je svečano blagoslovljen 21. lipnja 1974. Bio je prepun sestara, kasnije i djece. Iste godine je Sveta kongregacija za Božanski kult dala dozvolu da Družba može slaviti svetoga Rafaela na dan osnutka Družbe kako je želio naš otac Utemeljitelj. A onda se dogodilo nešto lijepo. Sestre Kćeri Božje Ljubavi donijele su kip svetoga Rafaela. Predivna gesta - sveto hodočašće - sa jednoga dijela grada na drugi. Vjerujem, kako se svaka sjeća, gdje je među nama stajao u Ljubljanskoj i kako smo mu se obraćale molitvom i pjesmom.

A onda je opet došlo ružno vrijeme rata. Prije 20 godina. Blokada grada, pucnjava, zastrašivanja, ubojstva, mrak, ali i poniženja, strah, metež, hladnoća, glad. Koliko samo patnje! Kip svetoga Rafaela je stajao kao hrabar čuvar samostana na uzvišici grada. Jedna snažna granata je upala i u kapelicu. Raznijela prozore, vrata. Kad se slegla prašina, ušle smo u kapelicu. Poklonile smo se maloj čestici Euharistije. Očistile smo oltar, na kojem već dugo nije slavljena sveta Misa. Uzele smo neoštećene kipe svete Obitelji i svetoga Rafaela. Rekle smo: „Najbolje je da ih odnesemo u blagovaonicu gdje boravimo.“ I učinile smo tako. Sestra Livija, sestra Bertila i ja smo ih po stepenicama snijele u blagovaonicu. Sjećate se kako je bila u polupodrumu, zaštićena. Imala je samo jedan prozor. Tada razbijen. Zaklonjen dekama. U ormar gdje je nekada stajalo posuđe stavile smo dio arhiva – nama važnije spise kako bi ih zaštitile. Tu smo napravile mjesta i za kip svetoga Rafaela. Nije mogao stati u ormar s krilima pa smo mu skinule krila, zamotale ih u deku zajedno sa štapom i posudom za lijek i stavile ispod klupe. Sarajevo je gorjelo! Bosna je jecala pod pritiskom zla rata. Žrtve se više nisu mogle ni prebrojiti. Strah za život sestara u Ljubljanskoj ulici bio je sve veći.

Na dan svete Male Terezije 1. listopada 1992. sestra Maria Ana u pratnji tri francuska oklopna transportera je došla po sestre u Ljubljansku. Za petnaest minuta u transporterima su bile sestre, Euharistija, kip svete Obitelji, nekoliko paketa arhiva i kip svetoga Rafaela, pratioća. Povorka je krenula. Put je bio dug, uz minska polja, u razmacima: Sarajevo nadbiskupija, Kiseljak, Prozor, Vran planina, Rab. Prisutnost SVETOGA nam je davala sigurnost. Sveti Rafael je s nama - govorile su sestre. U Zagreb, u Generalnu kuću Družbe, stigle su uoči svetoga Rafaela. Hodočastile su 23 dana. Sa svetim Rafaelom prešle smo bezbrojne prepreke.

U Generalnoj kući kip je ostao do 1. svibnja 1993. kada je sa sestrama prešao u Remete. Taj dan je blagoslovljena kapelica i „nova“ provincijska kuća u izbjeglištvu. I na bukovačkom proplanku, Črešnjevcu, častile smo našega Arkandela, a on nas je čuvao i pratio, liječio rane. Bilo ih je izobilja. Stišavala se ratna oluja, a mi smo razmišljale o povratku u Bosnu.

Zadobile smo milost povratka u Egipat upravo o 90-toj godišnjici njegova postojanja. U pratnji svetoga Rafaela, na sam njegov dan 1998. provincijska se uprava vratila u sarajevski *Egipat*. Sestre su njegov kip postavile na ulaz u kapelicu, na, od obitelji Bergamaschi, darovanu kamenu policu.

Eto, tu je i danas. Kip nam priča mnoge priče. Ne znamo gdje je, ni od koga je izrađen, ni kako je došao u Sarajevo u samim počecima Družbe. On nas podsjeća na naš hod kroz postupnosti, na odlaske i povratke, i na životno hodočašće u kojem slavimo Boga.

Kad nam je, nakon rata, bilo omogućeno pohoditi našu kuću u Ljubljanskoj vidjele smo da je sve izgorjelo. Plamen je progutao sve materijalno, sve što je moglo gorjeti. Uspomene, i sve SVETO u našim životima nije mogao progutati. Kad smo obilazile ruševinu potrudila sam se doći do blagovaonice, otkopati garež na mjestu gdje sam ostavila krila, štap i lijek svetog Rafaela. I zaista u pepelu, na istom mjestu gdje sam ga ostavila, našla sam jedno krilo Arkandela. Uskliknula sam sestri Liberiji: „Evo ga!“ Uzela sam krilo, privinula na srce i nisam mogla ništa više reći. Štapa ni posudu za lijek nisam našla.

Danas gledam to krilo u sobi našeg Utemeljitelja u potkrovlju *Egipta* i mislim kako je ratni vihor ostavio posljedice i na dragom kipu svetog Rafaela. Majka Ljiljana mu je pronašla drugi štap, obitelj Barnjak mu je uzgojila tikvicu – novu posudu - za lijek. A krila, krila nema . . .



Smijem li na glas pomisliti još nešto: možda želi krila dati nama, da možemo letjeti, da možemo i mi biti anđeli jedni drugima. Mislim da nas

vidljivo upućuje na nevidljivo; pomaže nam razumjeti; učvršćuje našu vjeru.

Eto, drage sestre, u godini vjere, želim svima nama Utemeljiteljevu vjeru. Imamo u ruci knjižicu za devetodnevnu molitvu s njim. Za svaku od nas Otac nebeski je predvidio divan život, život u kojem imamo sigurno vodstvo, pratnju i lijek u osobi svetog Rafaela. Za dan Družbe, drage sestre, želim vam i zahvalnost za čudesni hod s nebeskim hodočasnikom Rafaelom!

Vaša po Djetetu Isusu i majci Mariji

*sestra M. Admirata Lučić*

*Poruka sestrama za Rafaelovo 2012. Sarajevo, 1. listopada 2012.*

## **PROSLAVA SV. RAFAELA I 122. ROĐENDANA DRUŽBE**

Na slavlje zaštitnika Družbe i 122. rođendana Družbe pripremale smo se prigodnom devetnicom na temu: *Stadlerovi poticaji na putu vjere*. Obnovljene u duhu vjere, pripremile smo put za doček našega blagdana. U našem samostanu *Egipat* misno slavlje je predvodio preč. Pero Pranjčić – kanonik Vrhbosanske nadbiskupije i prepošt Kaptola – u koncelebraciji dvaju svećenika – mons. Marija Lallia i vlč. Ivica Kuprešaka. Preč. Pero nam je uputio i prigodnu propovijed, rekavši: „Naše je duboko kršćansko uvjerenje, kad netko bira nebeskoga zaštitnika, onda mu i to svetačko ime mnogo znači. Josip Stadler je upravo htio imati redovnice, koje će pomagati sirotinju, moliti i liječiti, a za to im treba pomoć s neba. I to ne bilo koga, nego ni manje ni više nego pomoć arkanđela Rafaela.“ Nadalje nam je u svojoj propovijedi svratio pozornost na Tobijinu knjigu, stavivši naglasak na to što je sve sv. Rafael učinio za Tobiju, te dodao: „ Zahvalite,

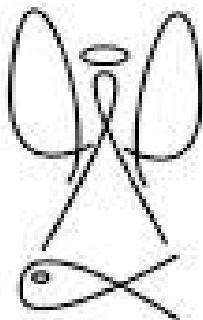


sestre, danas sv. arkandelu Rafaelu za svu onu pomoć, koju je od početka učinio vašemu dragome Utemeljitelju i cijeloj vašoj zajednici; za sve ono životno tkanje kroz već 122 godine i budite ponosne što ste izabrale takvog zaštitnika, jer je to bio smišljeni, probrani i bogom nadahnuti izbor.“

Nakon misnoga slavlja nastavljeno je zajedničko slavlje u sestarskoj blagavaonici samostana *Egipat*. Pri kraju slavlja djeca Stadlerova dječjeg doma *Egipat* izvela su predstavu o anđelima i nadbiskupu Stadleru.

S pogledom na slavlje sv. Rafaela nastavimo i mi razvijati u sebi duh zahvalnosti. Zahvaljujmo Bogu za sve milosti kojima nas je obdario kroz ove 122 godine postojanja. Neka nas sv. Rafael vodi na našem životnome putu, a naš otac Utemeljitelj neka nam izmoli blagoslov s neba.

*s. M. Stana Matić*



# UTEMELJITELJEVA STRANICA

## Promicanje duhovne baštine Oca Utemljitelja

Vijeće za promicanje duhovne baštine Oca Utemljitelja održalo je sjednicu u Generalnoj kući u Zagrebu 29. 9. 2012. na kojoj su bile prisutne uz s. Vesnu Mateljan pročelnicu Vijeća pri Vrhovnoj upravi i pročelnice svih triju Provincija. Časna Majka Radoslava Radek upoznata je o radu Vijeća. A zapisnik sjednice dobile su i sve provincijske glavarice, pa i one preko provincijskih vijeća za promicanje duhovne baštine oca Utemljitelja mogu upoznati zajednice na području provincija sa smjernicama za slijedeću godinu koje su donesene na ovoj sjednici.

Na dnevnom redu bile su slijedeće točke:

- Poruke XVIII. Generalnog kapitula koje se odnose na Slugu Božjega Josipa Stadlera
- Godina vjere – prema apostolskom pismu *Vrata vjere*
- SB. Josip Stadler uzor vjere (predstaviti Stadlerov lik i djelo kroz mjesečne duh. obnove u našim zajednicama, na župama kroz razne susrete, Prijateljima maloga Isusa, na vjeronaučnim susretima i slično...)
- Obilježavanja dana vezanih uz Stadlerov život (rođenje, dolazak u Bosnu, osnivanje Družbe, smrt...)
- Web stranica - Sluga Božji Josip Stadler

Između ostaloga donesen je i ovaj prijedlog:

- Otvoriti u Družbinom Vjesniku *U službi maloga Isusa*, posebnu rubriku: **Utemljiteljeve stranice** gdje bi se moglo donositi, na primjer: Utemljiteljeva pisma sestrama kojih nemamo u originalu, ali imamo u prijepisima, zatim Stadlerove molitve, Stadlerove izreke koje se odnose na vjeru, kroz ovu *Godinu vjere*, što sestre pišu o Stadleru, što su drugi rekli o Stadleru i slično.

Zato molimo sestre za suradnju u ovoj rubrici. Pošaljite svoje priloge. Možda ćete naići čitajući o Stadleru na neke crtice koje su nam nepoznate, koje bi bile zanimljive.

Papa Benedikt XVI. nas poziva u apostolskom pismu *Vrata vjere: Tijekom ove godine bit će presudno vratiti se povijesnim tragovima naše vjere... Vjerom su muškarci i žene posvetili svoj život Kristu, ostavivši sve*

*da u evanđeoskoj jednostavnosti žive poslušnost, siromaštvo i čistoću, konkretne znakove iščekivanja Gospodina koji neće kasniti...*

U pastoralnoj poslanici *Odnos razuma, vjere i čudoređa* koja je tiskana u Vrhbosni br. 3 od 1. veljače 1893. nadbiskup Stadler govori o vjeri i poslušnosti Svetoj Stolici kako ne bismo skrenuli s puta istine. Slušajući Petrova nasljednika bit ćemo oslonjeni na čvrstu stijenu vjere. On također kaže poput sv. Jakova apostola, da *vjernici trebaju živjeti i djelovati po vjeri.*

U našem svakodnevnom životu vjera će nam pomoći da koračamo pravim putem, da razlikujemo put dobra od stranputica zla jer kako Utemeljitelj kaže: *Vjera je dragocjeno dobro, dragocjenije od svih dobara na zemlji!*

U istoj poslanici on jasno izražava snagu vjere: Kad nešto ne znamo, kaže Stadler, vjera nas uči, kad nešto istražujemo, onda nam svijetli, kad smo u sumnjama, ona nam ih razrješuje, kad smo u grešnoj prigodi, ona nas iz nje oslobađa, kad smo u napastima ona nas jača, ona nas podiže kad padnemo. Vjera nas prati u svemu našem životu, ona ravna sve naše sklonosti i želje i nade. Kad smo na visokoj časti vjera nas podsjeća na poniznost, kad smo potišteni vjera nas odvraća od zloporabe, od oholosti i škrtosti, kad smo siromašni uči nas podnositi nevolje ovoga svijeta i težiti za pravim duhovnim bogatstvom, kad srcem prionemo uz taštinu ovoga svijeta, vjera u zlim nasladama otkriva grijeh, u grijehu smrt, te pokazujući na prolaznost svijeta i ništetnost njegovog sjaja, upire prstom na ono jedno jedino, što je svijetu potrebno: **Bogu služiti.** Vjera nam ublažava muke, i ukazuje na pravu radost, posvećuje sav život i vodi do blažene smrti i susreta s onim kome smo predali sav svoj život.

Stadler je svoju vjeru posvjedočio djelima ljubavi. On je to tražio i od sestara. U molitveniku *Rajska vrata* on piše: „*Svi treba da gorimo od ljubavi prema Isusu...a ona traži od nas da ljubimo svojega bližnjega....Što god dobra činimo svome bližnjemu to činimo Isusu: onaj komad kruha, onu odjeću, onaj novac, onu utjehu, onaj savjet, onu pomoć koju pružam bližnjem, prima Isus kao dano njemu samome.*

Kad u *Redovničkim pravilima za Služavke malenoga Isusa* govori sestrama kako se odnositi prema bolesnicima kaže da im pristupaju živom vjerom i u njima gledaju osobu samoga Isusa. *Pazite da sve jednako služite, tako stare kao mlade, uljudne i neuljudne; vaša požrtvornost i ljubav neka je onakva kakva je u našega Oca nebeskoga, koji suncem svojim obasjava dobre i zle, ter daždi nad pravednima i nepravednima.*



Stadlerova vjera davala mu je sigurnost da smo u Božjim rukama i da nam se ništa bez njegove svete volje ne može dogoditi.

Majka Krescencija u *Povijesti Družbe* je zapisala jedan zanimljiv susret Utemeljitelja sa sestrama. Naime, često se događalo da su se u nadbiskupskim sirotištima sestre našle u materijalnim neprilikama. Onda bi otišle kod Utemeljitelja tražiti pomoć. I tako je on jednom prilikom, vedar i nasmijan izvadio svoju novčarku i otvorio je, kao da hoće iz nje sipati novac, a bila je prazna. Nastao je smijeh, pripovijeda majka Krescencija. Tada je Stadler, pun pouzdanja u Božju providnost rekao sestrama: *Dao je! Daje! Dat će! Nebo i zemlju sve je On stvorio iz ništa. Ne bojte se, On se brine i za vas!* Sličnim duhovitim riječima bi bodrio i savjetovao, a dotične sestre, kako svjedoči majka Krescencija rastajale su se od njega zadovoljnije nego da im je dijelio dukate i zlato.

Evo nam najboljega primjera čvrste vjere koja sve svoje nade stavlja u Boga koji nikad ne kasni.

I ova nova rubrika u našem Vjesniku ima zadatak *da se vratimo povijesnim tragovima naše vjere* na što nas poziva sv. Otac, da se napijemo na bistrim izvorima vjere poput naših prvih sestara i osnaženi krenemo dalje u životne borbe. Ovdje želimo i odgovoriti na smjernice Kongregacije za nauk vjere koja nas potiče da dublje upoznamo svece i blaženike sa svoga područja, iz svoga naroda, koji nam mogu biti pravi uzori vjere. Mi smo uvjerenе da je naš Utemeljitelj živio sveto, oslanjao se na čvrstu stijenu vjere i da nama Služavkama Maloga Isusa može biti pravi uzor vjere, pouzdanja u Providnost i potpunog predanija u volju Božju.

*s. Vesna Mateljan*

**Imaj srce ...**



# IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

## Jedan Badnjak s Utemeljiteljem



Badnjak je dan radosti i veselja za svaku kršćansku dušu, a napose za one, koji se posvete Bogu. To je dan naročite radosti za Služavke Maloga Isusa, a napose je bio za sestre koje su imale sreću, da mu služe u *Betlehemu*, dok je još živio naš blagopokojni Utemeljitelj.

Sestre su znale vrlo dobro, da svake godine na Badnjak dolazi On, da sa svojim duhovnim kćerima, gojenicama, djecom svoje duše zapjeva: „Oj pelenice!“

Stoga su velike pripreme i užurbanost cijeli dan. Kuća sjaji od čistoće. Kapelica, ah, naša draga betlehemska kapelica, kako je svečana, kako odiše pobožnošću. Pastiri na oltaru, oko jaslica kao da sagiblju koljena svoja – a istom sv. Josip, - a Gospa? O, Gospa se klanja i prikazuje Božansko Čedo – nebeskom Ocu – tu bijelu Hostiju – tu žrtvu paljenicu – za spas cijeloga svijeta.

Među pastirima nalazi se „On“ – naš Utemeljitelj – pao je na koljena – zagrlio „janješce“ i u toj slici prikazuje Družbu Služavki Maloga Isusa Božanskom Djetešcu; a Djetešce smiješeći se prima žrtveni dar.

Sestre su u refektoriumu, kite božićno drvce, krasno ga okitiše. Na sredini sobe od poda do stropa gizdavo stoji – oko njega lebdi neka tajanstvena toplina, koja ti napunja dušu rajskim miljem.

Drvce je gotovo. Bit će skoro i šest sati. To je čas, kad Utemeljitelj dolazi. Sav posao u kući je prestao. Sve sestre i gojenice nalaze se u refektoriumu. Toplo je! U peći pucketaju drva, sva svjetla gore. Već su i svjećice na drvcu zapaljene. Sve je gotovo, samo se budno pazi kada će zazvoniti na kućnim vratima, jer to je došao On sa svojim tajnikom.

Časna majka sa svojim asistenticama čeka da ga pozdravi. Evo ga! Došao je! Veliko zvono daje znak da je Utemeljitelj u kući. Eno ga već u kapelici, klekao je pred oltar, pred jaslice, i moli Božansko Djetetšce da izlije svoj blagoslov na srca i duše svojih služavki - da ih blagoslovi – da ih posveti.

Na refektoriumu oba krila vrata su širom otvorena – još momenat – pojavi se on na vratima s pjesmom na ustima: „Veselje ti navješćujem ...“ što prihvate sve prisutne pa i one koje inače ne pjevaju.

Poslije prve ispjevane pjesme sestre i gojenice ga pozdravljaju, ljube mu prsten i posvećenu desnicu. Jedna gojenica izdvaja se od drugih, te ga slatkim i srdačnim govorom pozdravlja, i želi „Čestit Božić“ u ime cijele zajednice.

O, da ste ga vidjele drage sestre i čule kako je pjevao! Sve je na njemu i u njemu odisalo sv. pobožnošću, ljubavlju i neograničenim veseljem, pjevajući se smije, ide od jedne do druge gojenice – pa ako je vidio da koja šuti, bodri neka pjeva kako umije i zna.

Bila je i pauza, - za koje vrijeme razgovara sad o ovom sad o onom, sad s kojom sestrom, sad s kojom gojenicom. Za sve se interesira, sve hoće da zna, očinskom ljubavlju napunja sva srca. Sve su zadovoljne i sretne! On i dalje pjeva dok sve ne ispjeva. Ono što je najmilije i najslade pjeva još jedanput – i još jedanput: „Oj pelenice!“. Tom pjesmom izlazi iz refektoriuma i po hodnicima se ori : „Oj pelenice!“ Sestre ga prate! Sada će u bolničku sobu – koje je bila ona ista, ako i onda, kada smo 1949. morale ostaviti Betlehem.

U bolničkoj sobi uvijek je po koja bolesnica, koja ne može prisustvovati zajedničkom božićnom veselju. On je donosio radost i utjehu, melem za duševne i tjelesne boli.

Kada je bolesnice svojom neopisivom blagošću osokolio, blagoslovio – čestitao Božić – pozdravlja ih i odlazi. Po hodnicima se opet ori: „Oj pelenice!“

Časna majka pozivlje ga u govornicu na kratku posnu zakusku, koju on ne odbija. Ta to mu je večera. Ovdje se zadrži u toplom i očinskom razgovoru.

Već je davno prošlo i devet sati, valja kući, da tamo donese dah sreće i božićne radosti, da i tamo sa svojom malobrojnom družinom zapjeva: „Oj pelenice!“ ...

Sutra dan, na dan svetoga Božića dijelit će se „viks“ tako je zvao bonbone, koje je već prije poslao sestrama i gojenicama kao božićni dar.

Utemeljitelju naš, Ti koji sada u vječnom Betlehemu u neizrecivoj radosti i slavi pjevaš sa svojim duhovnim kćerima i cijelim nebesima: „Hosana in excelsis!“ baci na sve nas pogled svoj, moli za nas i blagoslovi nas!

Rodio se Kralj naš – Bog, radujmo se sestre stog,  
i svaku suzu, bol i vaj zaboravimo u čas taj.

K jasicama hitimo, te radosno kitimo  
darovima srca svog, Kralja našeg malenog.

**Sestra**

(Tekst izvorno prepisala iz Glasila *U službi Maloga Isusa* br. 2., Prosinac 1956. God. I. s. *Ana Marija Kesten*)



*„Noćas je Božja skrivena sila  
po sjajnom nebeskom svodu  
prosula mnoštvo dragulja,  
tajanstveno, tiho, meko  
ko pjesma Božjeg slavuja.“*

A. K.

## PROSLAVE - SUSRETI - DOGAĐAJI

### Proslavljena 70. obljetnica zajednice sestara u Doboju

U ponedjeljak 1. listopada 2012. godine sestre Služavke Maloga Isusa Sarajevske provincije *Bezgrješnoga Začeca BD Marije* proslavile su 70. obljetnicu od dolaska zajednice u Doboju. Proslava je upriličena na spomendan *svete Male Terezije* – zaštitnice samostana u tome gradu.



Svoj hod i služenje u Doboju sestre su započele 16. studenoga 1942. godine. Po svom dolasku posvetile su se poučavanju mladih na glasoviru, vođenju zabavišta, osnivanju i vođenju crkvenoga zbora, uređenju crkve, priređivanju akademija i posjećivanju okolnih župa u svrhu pomoći

župnicima u pastoralnome radu. Budući da su ovo nemirni krajevi, sestre su u proteklom razdoblju dva puta protjerivane iz Doboja. Prvo su izgnanstvo doživjele 1. srpnja 1949. godine, kada su od jugoslavenske mjesne vlasti dobile nalog da napuste svoj samostan i grad Doboju. Taj izgon je trajao gotovo dvadeset godina, poslije čega se zajednica sestara vratila tek 1. svibnja 1969. godine. Drugi boravak sestara u Doboju trajao je do Domovinskoga rata u BiH. Sestre su se 12. svibnja 1992. godine sa zavežljajem u ruci, uključile u prognanički hod hrvatskoga naroda iz Bosne. S pogledom na Boga i na svoju nebesku zaštitnicu – sv. Malu Tereziju – smogle su snage vratiti se i po treći put tamo gdje ih Božja providnost želi. Uz Božju pomoć i uz pomoć dobrih ljudi obnovile su svoj samostan i 1. listopada 2009. godine ponovno otpočele život i djelovanje u Doboju.

Po svom povratku sestre su se posvetile skrbi za stare i nemoćne osobe. Svojom prisutnošću u Svetištu *svetoga Leopolda* u Maglaju i u župi *svete Ane* u Žabljaku sestre daju svjedočanstvo Božje prisutnosti i ljubavi prema svakom čovjeku. U tome, kao i u konkretnim djelima ljubavi, uvelike im pomaže Društvo Prijatelja Maloga Isusa.

Čini se kako su ova izgnanstva i povratci najbolje svjedočanstvo o ustrajnosti i ljubavi prema Bogu i povjerenim im dušama. Svojim povratcima u Doboju sestre svjedoče da su Božji poziv i poslanje moćniji od svake vlasti ili oružja. Zgodno je uočiti da se svaka nova vlast u Bosni obrušavala na znakove Božje opstojnosti. No, Bog je jači od svih ljudskih pothvata! Sestre u Doboju, i u svakom dijelu drage nam Bosne, jesu vidljivi znak Božje moći i ljubavi. Njihov stalni povratak na korijene svjedoči da ne može propasti ništa što je utemeljeno na Bogu. Sestre svojom prisutnošću govore da ljudi mogu uništiti sve, osim onoga što počiva na Bogu!

O toj je snazi Božjih ugodnika govorio i vlč. Pero Iljić – župnik župe *Presvetoga Srca Isusova* u Doboju – koji je predvodio svečano misno slavlje u povodu 70. obljetnice prisutnosti i djelovanja sestara u Doboju. Na euharistijsko slavlje okupili smo se u sestarskoj kapelici, a u koncelebraciji je bio vlč. Marko Lacić – župnik župe *sv. Petra i Pavla* u Lovnici i brat naše s. Jadranke Lacić. Uz provincijsku glavaricu – s. Admiratu Lučić – i njezine savjetnice, te izaslanice Časne Majke s. M. Radoslave Radek koju su predstavljale s. Vesna Mateljan – zamjenica Vrhovne glavarice, s. Imakulata Lukač – savjetnica Vrhovne glavarice i s. Jadranka Lacić – savjetnica Vrhovne glavarice i ekonom, misnom je slavlju nazočilo još dvadesetak sestara Služavki Maloga Isusa.

Na početku propovijedi vlč. Iljić je citirao sv. Malu Tereziju, koja u knjizi *Povijest jedne duše* napisala: „Predala sam se Djetetu Isusu kako bih bila Njegova igračka te sam mu rekla, neka se mnome ne služi kao nekom od onih vrijednih igračaka što ih djeca samo promatraju, već kao malom bezvrijednom lopticom, koju može baciti na zemlju, udariti nogom, ostaviti u kutu, ili pak stisnuti k srcu, kako god mu se sviđa. Riječju, željela sam razveseliti maloga Isusa i prepustiti se



Njegovim djetinjim hirovima.“ Velečasni je pozvao sestre da se odvažno upute putem sv. Male Terezije, a to je put malih žrtvica svakodnevlja, svjesno prihvaćenih za spasenje duša. Potaknuo ih je da se ne boje kročiti Terezijinim „Malim putem“ jednostavnosti i poniznosti svakodnevlja, sa smiješkom na usnama, pa i onda kada nerazumijevanje ili ravnodušje ranjavaju srce. Naglasio je na važnost i aktualnost tog puta malih žrtvica, te je svima molio zaštitu i zagovor sv. Male Terezije.

Nakon misnoga slavlja nastavljeno je druženje kod obiteljskoga stola, kojemu se pridružio i župnik župe sv. *Ane* iz Žabljaka – vlč. Bono Tomić. Provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – je uputila prigodnu riječ. Predstavila je ukratko povijest zajednice u Doboju. Prisjetila se prvih godina života i djelovanja sestara, izгона i povrataka u Doboju, te životnih uvjeta i zauzetosti da Isus bude prisutan po sestrama. Provincijska je glavarica, među ostalim istaknula: „Biti ovdje danas je uistinu jedan osobiti zadatak, ali treba i druga motivacija - zašto biti tu. Nemamo više stotine djece i mladih koje poučavamo glazbenim vještinama, nemamo ni pune razrede djece na vjeronauku niti u crkvenim zborovima. Mi ovdje skrbi-mo za nekoliko starica za koje se nema nitko brinuti. Nadasve, imamo Isusa među nama; imamo tu milost, i rekla bih čast, da svakim danom izgovaramo molitvu Crkve.“ Naglasila je kako sestre žele biti potpora svećenicima u njihovu pastoralnome radu, te im u Doboju poručila: „Nemojte, drage sestre, zaboraviti da je najveće djelo koje danas činimo MOLITVA - vibracije hvale Bogu - koje izlaze iz Doma *svete Terezije* u ovaj grad i u ove krajeve. Znajmo tome dati vrijednost koju Bog daje. Što ima veće nego hvaliti Boga riječima kojima ga Crkva hvali?“ Pri kraju je zaželjela da sestrijska zajednica u Doboju bude zajednica Bogu na slavu, te je sestrama izrazila zahvalnost za doprinos na ekumenskome i svakom drugom planu u životu Crkve.

*s. M. Ljilja Marinčić*

*„I ti ćeš poslije noći ovoga žića,  
Vidjeti mu oči prepune miline.  
I očarana ljepotom otkrića,  
Ti ćeš tiho, bez odaha, letjeti u visine ...“*

***Sv. Mala Terezija***

*Božić 1894.*

## Proslava Bezgrješne u Sarajevu

### *Obilježavanje 20. godišnjice ratnog izgnanstva sestara SMI iz Bosne*

Nama sestrama Služavkama Maloga Isusa Sarajevske provincije slaviti svetkovinu Bezgrješnog Začeca BD Marije uvijek je nešto posebno – skoro neizrecivo, jer je to Dan naše Zaštitnice i Majke, Dan Provincije i Dan smrti oca Utemeljitelja – Sluge Božjega nadbiskupa Stadlera. Za Bezgrješno

Začece ove 2012. godine upriličeno je obilježavanje 20. godišnjice od ratnog izgnanstva sestara iz Bosne. Svetkovini Bezgrješne prethodila je



trodnevica u samostanu *Egipat* u Sarajevu. Misno slavlje **prvog dana** trodnevnice, 5. prosinca 2012. godine, predslavio je vojni ordinarij u BiH – mons. dr. Tomo Vukšić. Svoju propovijed biskup je posvetio govoru o značenju imena *Egipat* u općoj povijesti spasenja i za nas danas. Progovorio je o kršćanskim pesimistima za koje je *Egipat* mjesto patnje, stradanja, faraona i pustinje, te o kršćanskim optimistima za koje je *Egipat* mjesto svjedočenja vjere.

**Drugog dana** trodnevnice, 5. prosinca 2012., misno slavlje predslavio je mons. mr. Tomo Knežević. Prije misnog slavlja provincijska glavarica s. M. Admirata





Lučić pozvala je sestre da se mislima presele dvadeset godina unatrag u našu glavnu provincijalnu kuću u Sarajevu. Sarajevo je tada bilo okupirano. U 9 sati ujutro došao je jedan srpski vojnik i kazao joj: *Poslali su me po Vas. Danas u Lukavicu dolazi delegacija da Vas preuzme*. Ispri-povjedila je kako je za pet minuta uzela neke osobne stvari, ušla sa srpskom vojskom u automobil i krenula prema vojarni u Lukavici. Došavši u Lukavicu, čekala je u jednom prostoru od 10 sati ujutro do tri sata poslije podne. U tom je vremenu napisala pismo sestrama. Pročitala je pismo te dodala da je oko petnaest sati došla s. Jadranka Lacić s gospodinom Čedom Slokarom, bratom pokojnog p. Slokara. Oni su došli u pratnji srpske vojske i rekli su: *Poslao nas je vlč. Tomo Knežević – direktor Caritasa – po Vas, jer Vas sestre žele vidjeti i da za Veliku Gospu primite zavjete*. Provincijska je glavarica potaknula sestre na zahvalnost Bogu za tih 20 godina i za sve što se u njima dogodilo.

Nakon govora provincijske glavarice uslijedilo je misno slavlje i prigodna propovijed mons. T. Kneževića koji se osvrnuo na ratnu 1992. godinu. Prisjetio se kako su ga naše sestre svaki dan pitale kada će spasiti naše sestre iz Ljubljanske. Sjetio se i izlaska provincijske glavarice s. Admirate Lučić iz Sarajeva da posjeti sestre i okupi raspršeno stado. Izrazio je duboko uvjerenje da je Družbi sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske

provincije Bog tada učinio veliko čudo. Smatra da je veliki učinak imala vjera sestara, te snažna molitva i vapaj Bogu, pa i sadašnjem Služi Božjem nadbiskupu Stadleru. Podsjetio je koliko je važno bilo to što su sestre čuvale i sačuvale arhiv Provincije i Utemeljiteljev muzej, te potaknuo sestre da svojom radošću i svjedočkom vjerom budu privlačna snaga novim zvanjima.

Prije **trećeg dana** trodnevnice, 7. prosinca 2012. godine, provincijska je glavarica uputila prigodnu riječ sestrama. Nakon pozdrava upućenog časnoj majci s. M. Radoslavi Radek, koja je došla u Sarajevo na slavlje Bezgrješne, i svim sestrama, podijelila je s nama iskustvo puta Gospi-



Put prema Bezgrješnoj sa svijećom na dar

nog kipa iz nekadašnje provincijalne kuće u Ljubljanskoj u samostanu *Egipat*. Nakon tog dirljivog iskustva pozvala je djecu i sestre da sa zapaljenim svijećama hodočaste Majci Božjoj čiji se kip nalazi na ulazu u samostan *Egipat*. Iza susreta s našom nebeskom



Majkom pošli smo u samostansku kapelicu u kojoj je misno slavlje predvodio p. Krešimir Djaković koji nam je prenio nešto od onoga što je u ratnim danima zapisao p. Tomislav Slokar o Sarajevu i našim sestrama. Na sam dan Bezgrješne, Utemeljiteljev grob je bio poput magneta koji privlači sestre iz svih naših zajednica. Posebna radost bila nam je prisutnost sestara Služavki Kristovih iz Königsbrunna: s. Arnolde Mandir, s. Ilijane Trgovčević, s. Emanuele Nikolić i s. Andeline Tomić. Ujedinjene istim Duhom, okupile smo se oko Utemeljiteljevog groba slaveći Bezgrješnu koju je on toliko štovao. Misno slavlje predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski, kardinal Vinko Puljić, uz koncelebraciju 14 svećenika.

Na početku misnog slavlja postulator kauze za proglašenje blaženim Sluge Božjega Josipa Stadlera, mons. dr. Pavo Jurišić, pozdravio je sve nazočne, a na poseban način časnu majku s. M. Radoslavu Radek, članove Uprave, sestre i hodočasnike iz župe Prozor.

U uvodnoj riječi kardinal je pozdravio sve nazočne, a na poseban način provincijsku glavaricu sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije, kao i sve njezine sestre koje slave svoj patron i Dan Provincije. Redovnicama svih družbi, kojih je na misi bio veliki broj, kao i svim vjernicima, kardinal je zaželio da slavlje Bezgrješne učvrsti našu vjeru i da izmolimo da što prije doživimo Slugu Božjega nadbiskupa Stadlera uzdignuta na čast oltara.

Tijekom mise pjevao je Bogoslovski zbor *Stjepan Hadrović* pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

Na početku propovijedi kardinal je kazao da mu je želja doprinijeti rastu vjere svakoga od nas. Najprije je progovorio o stvaranju čovjeka, o slo-

bodi i o grijehu koji je oskrvnuo Božju sliku. Progovorio je zatim o tome kako Bog traži čovjeka, o inicijativama koje je Bog poduzimao, o Bezgrješnom Začecu BD Marije i o prvom nadbiskupu – Sluzi Božjem nadbiskupu Stadleru – koji ju je toliko štovao. Kardinal je izrazio divljenje prvom vrhbosanskom nadbiskupu Sluzi Božjem Josipu Stadleru koji je pokazao herojsku vjeru nakon što je došao „na ledinu“ u vremenima burnim te doživio brojne ljudske intrige. Naglasio je Stadlerovu snagu vjere kojom je svakog svećenika, s kojih god strana dolazio, uspio dovesti do toga da zavoli ovu zemlju i Vrhbosansku nadbiskupiju. *Kao pastir ove Crkve, kazao je kardinal, molim da mi Gospodin daruje Duha kako bi u svim strukturama mjesne Crkve uspio probuditi ljubav prema Crkvi kakvu je imao Sluga Božji Josip Stadler.*

Kardinal je uputio svoju riječ sestrama rekavši: *Vas, drage sestre Služavke Malog Isusa, koje Slugu Božjeg Josipa Stadlera častite kao svog utemeljitelja, želim ohrabriti u toj vjeri. Vi ste nastale iz vjere i konkretne djelotvorne ljubavi. Kako ćete živjeti danas svoju karizmu? Na način da jednostavno volite Isusa, a Isus je tražio da ga prepoznamo u ljudima. Dok vam čestitam blagdan i zajedno s vama slavim otajstvo Bezgrješne i spominjem se smrti Sluge Božjeg Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i vašeg utemeljitelja, želim da se svi nadahnjujemo na toj ljubavi za Krista, za evanđelje, za čovjeka na ovim prostorima.* Na kraju misnog slavlja svi su pošli na grob Sluge Božjega nadbiskupa Stadlera i izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Dok se pjevala završna pjesma, naše su sestre poput živog vijenca okitile Utemeljiteljev grob. Nakon misnog slavlja uputili su se u samostan *Egipat* kardinal Vinko Puljić, svećenici, časna majka i ostale sestre. Za oko 70 uzvanika slavlje



je pripremljeno u samostanskoj blagovao-nici gdje je sve nazočne pozdravila časna Majka Radoslava Radek – vrhovna glavari-ca, zatim provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – izrazivši radost da smo u mjesnoj Crkvi prisutne na način kako je za nas predvidio otac Uteme-

ljitelj. Uputila je riječi dobrodošlice svim dragim uzvanicima i sestrama. S posebnom radošću pozdravila je sestru s. Arnoldu Mandir, vrhovnu glavaricu Služavki Kristovih, kao i sestre koje su došle s njom. Izrazila je svoje duboko uvjerenje da se ovom susretu nadasve raduju otac Utemeljitelj i naše pokojne sestre. Poručila im je da su im vrata naših srdaca i naših kuća uvijek otvorena. Taj pozdrav sestre su podržale velikim pljeskom. Pozdravila je provincijsku predstojnicu ŠSF, s. Ivanku Mihaljević, izazivši radost da su u našem susjedstvu s istim zadatkom evangeliziranja najmanjih. Pozdravila je i postulatora Stadlerove kauze mons. dr. Pavu Jurišića, otpravnika poslova u Apostolskoj nuncijaturi u Sarajevu mons. Josepha Arshada, mons. Antu Meštrovića koji se zauzeo za obnovljeno lice naše – Stadlerove katedrale, fra Vuka Buljana – duhovnika naših sestara u Geretsriedu (Njemačka), te mons. Miju Perića – duhovnika u Domu sv. Josip u Vitezu.

Za vrijeme sestarskoga druženja s. Arnolda je izrazila radost da je sa sestrama mogla biti u katedrali i na Utemeljiteljevom grobu. *Duboko vjerujem*, kazala je, *da nismo slučajno otišle, te da nas nije razdvojio ljudski element, nego smo išle od Boga za nas zacrtanim putem. Nije slučajno da se danas, nakon punih 40 godina, nalazimo u ovoj velikoj zajednici kod vas. Duh je Sveti vodio i jednu i drugu zajednicu. Duh Sveti nas i danas vodi i uvjerenam da je s nama.* Ustvrdila je da osjeća kako smo dio zajedničke Crkve našeg oca Utemeljitelja. Kazala nam je kako one često znaju reći da je njihov Mali Isus porastao. Ganuta završila je svoj govor posvjedočivši za neopisivu radost koju danas nosi u sebi.

Svoju riječ nazočnima je uputio postulator Stadlerove kauze mons. dr. Pavo Jurišić koji nas je upoznao o tijeku kauze, te preporučio Stadlerovoj zajednici da izmoli od Boga potrebno čudo po zagovoru Sluge Božjeg Stadlera.

U završnoj riječi kardinala Puljića čule smo ohrabrujuću poruku kako se trebamo truditi da u životu



umiremo sebi i da Božja Riječ uvijek bude prepoznatljiva. Kardinal je ustvrdio da od svetosti redovništva ovisi svetost jedne Crkve, te naglasio važnost potpune opredijeljenosti za Boga. Potaknuo je nazočne da hrabro prihvate kušnje – te „Božje smetnje“.

Na koncu svega, djeca Stadlerovog dječjeg doma *Egipat* razveselila su nazočne kratkim programom.

*s. M. Ljilja Marinčić*

### **Susret predstojnica u „Kući Djeteta Isusa“ u Livnu, 15.-16. XI. 2012.**

Susretu je nazočilo 20 sestara uz časnu majku s. Radoslavu i provincijalku s. Sandru. U radosnom ozračju s. Sandra nas je pozvala na razgovor ovim pitanjem: Koju radost prepoznaješ u svojoj zajednici i koju muku svoje zajednice nosiš? Nakon diskusije u kojoj smo izmijenile svoje radosti i brige pošle smo na svetu Misu u Rujane Gornje za naše generale Antu Gotovinu i Mladena Markača.



U ispunjenoj crkvi sv. Jure župnik je pozvao na molitvu za one koji donose zemaljske pravorijske kako bi svoje odluke donosili po savjesti i pravdi, istaknuvši kako se ne sjeća kad je toliko sestara bilo u ovoj crkvi, rekao je kako večeras molimo sa zahvalnošću prema

svima, a posebno prema hrvatskim braniteljima, njih 303, čija su imena ovdje upisana na 14 kamenih ploča, a bijeli-prazni prostor, s desne strane oltara, na zidu čeka našeg generala Antu Gotovinu kada dođe da upiše što on želi...

Gledajući na TV kako su se u Hrvatskoj u mnogim mjestima također okupili branitelji i građani u molitvi i bdijenju za generale, čovjek može samo reći: poslušaj Bože molitvu našu.

Navečer smo zajedno pogledali film s temom o redovničkom životu i poticajima na kvalitetnije zajedništvo sestara.

Novi dan započeli smo svetom Misom i to u vrijeme presude, a onda... Dok sam gledala i slušala, prvo u totalnoj nevjerici koja je zatim sve više prerastala u čistu i nepatvorenu sreću praćenu onim dobrim, sretnim suzama, kako se predivnom Božjom milošću brišu mrlje, ispire ljaga i glanca površina nečega što je oduvijek trebalo biti blistavo, da zauvijek takvo i ostane, dakle dok sam širom otvorenih očiju upijala u svaku poru posebnost baš svake sekunde svjesna da ne želim propustiti baš nijedan trenutak, shvatila sam da sam upravo dobila odgovor na mnoga pitanja... tog divnog 16. dana u mjesecu studenome, jutra koje neću i ne želim zaboraviti nikada. Negdje sam čula rečenicu: Postoje takvi dani, a ovo je definitivno jedan od njih. Dan kad su Hrvati disali kao jedan. Umijeće koje smo uvježbavali stoljećima...

Poslije Svete Mise i ove radosne vijesti – oslobađajuće presude našim generalima, zapjevale smo tebe Boga hvalimo, na kratko se pridružile – pred ekranima – radosnom druženju hrvatskom narodu na trgovima, ulicama i domovima, ne krijući suze radosnice.

Zatim smo nastavile svoj predviđeni duhovno-zajedničarsko-radni program. Dijelile smo radost zajedništava kroz molitvu, razgovore, rad i blagovanje. Po i u nama je molila cijela Provincija i cijela Družba. Premda smo imale malo vremena, razgovarale smo kako poboljšati „posao“ koji nam je povjeren. Nismo se sastale da kukamo nad sobom i situacijom nego da obnovimo vjeru u nebeskog Oca koji sve vodi i kojemu preko ruku Malog Isusa sve predajemo.

Posebno smo se pitale kako postati Božji znak drugima!? Znamo da je naše zajedništvo na poseban način znak svijetu. Kako pomoći da bude još prepoznatljiviji?. Zaključile smo da je radost najbolje ozračje u kojem raste zajedništvo. A možda nam baš toga fali. Ako nema radosti zajedništvo se gasi. Žalost je najgore proturječje kojeg jedna redovnica može dati. Zato smo odlučile da ćemo u svojim zajednicama još više raditi na stvaranju ozračja radosti. Najodgovornije u zajednici pozvane su da se prve više angažiraju na tom području. Ne treba tražiti velike stvari. Možemo s bezbroj malih pažnji učiniti nešto lijepa za svoje sestre, za svoju

zajednicu. Sve smo pozvane na izgradnju zajedništva, ali predstojnica je pozvana da učini prva korak. BITI PRVA U DOBROTI. Ljubav se nika-  
da ne boji učiniti prvi korak. A sve će nam biti lakše ako ne zaboravimo  
da je zajednički život dar odozgo, da je redovnička zajednica zajedništvo  
osoba koje su susrele i ljube istog Učitelja, te ga zajedno nastoje upozna-  
ti, slijediti i u ljubavi mu bolje i radosnije služiti. Sestrinska ljubav je  
vezana uz široki spektar izraza. Isus nije utopist. On dobro poznaje ljuds-  
ko srce i zna da je to moguće.

Ipak, znamo da redovničku zajednicu tvore osobe obične i grešne koje je  
Isus zavolio i pozvao, i one su mu se odazvale. Istina, među tim osobama  
dolazi i do napetosti. To nas nekako najčešće muči u našoj službi. Uspr-  
kos svim teškoćama i konfliktima, koje trebamo rješavati, ne smijemo  
odustati od stvaranja odnosa koji stvaraju dobru atmosferu i radosno oz-  
račje u zajednici koje će pomoći da se zajedništvo živi kao radosni znak  
Božje prisutnosti.

Konflikt ima i pozitivne oznake: razvija različitost mišljenja i osjećaja,  
daje mogućnost da zađemo u dubinu i bistrenje dubine, vodi u kreativ-  
nost, može dovesti do novih pogleda...



Konflikte možemo doživjeti kao smetnju, kao opasnost ali i kao šansu. Mi pokušajmo svaku kri-  
zu, svaki konflikt učiniti šansom za poboljšanje postojeće situacije. Molimo Duha Svetoga da nam pomogne u tom nastojanju.

U nadi budimo radosne, u nevolji strpljive, u molitvi postojane – potiče nas Sveti Pavao u poslanici Rimljanima, poglavlje 12, 12.

*s. Marinela Delonga*

## **„Pronikni me svega, Bože...“**

U nedjelju, 18. studenog 2012. u samostanu sv. Ivana Krstitelja u Samoboru, održan je susret sestara juniorki zagrebačke provincije SMI - s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak s magistrinom juniorki s. Marijom Kiš.

Vođene nadahnućem Duha Svetoga i razmatrajući psalam 139 „*Gospodine, proničeš me svega i poznaješ...*“ razmišljale smo o važnosti poznavanja vlastite nutrine. Da bismo mogle spoznati Boga, prvo moramo spoznati same sebe. Da bismo mogle ljubiti i razumjeti druge, prvo moramo razumjeti sebe i biti svjesne vlastitih mogućnosti, osjećaja, reakcija, nesavršenosti, ograničenja.

Pozvane smo u ljubavi se prepustiti vodstvu Zaručnika koji nas je pozvao i dopustiti Mu da nas oblikuje svojim rukama. On jedini poznaje naše srce, naše misli i osjećaje. On znade svaki naš korak i prije nego ga učinimo. On poznaje i najdublje kutke naše nutrine, rasvjetljava nam staze da postanemo svjesne vlastitih granica. Ta samo ako smo svjesne sebe možemo drugima služiti u jednostavnosti, otvorenosti, iskrenosti, poniznosti, međusobnom podnošenju.



Stoga, ne boj se spustiti pogled u svoju dušu, u svoju tamu, u svoj život običnog čovjeka jer tu se skriva ona osoba čije mišljenje najviše znači u tvom životu. Njoj treba ugoditi jer ona je s tobom otvorena do kraja. I prošla si svoj najveći ispit, ako je osoba u tvojoj nutrini tvoj prijatelj.

*Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj,  
iskušaj me i upoznaj misli moje:  
Pogledaj ne idem li putem pogubnim,  
i povedi me putem vječnim! (Ps 139)*

sestra



## XV. Redovnički dan u BiH

Za grad Jajce i njegove stanovnike subotnje jutro 22. rujna 2012. godine bilo je u svemu posebno. Od ranoga jutra grad se zacrnio, ali ne od tuge, već od redovničke odore. Toga se dana u Jajcu okupilo 250 redovnika i redovnica na obilježavanje 15. redovničkog dana. Ovogodišnja tema bila je "Vjera u životu redovnika", a organizator je Konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH (KVRPP BiH).

Na samom početku zazvali smo Duha Svetoga na nas i na stanovnike ovoga kraljevskoga grada – Jajca. Pozdravnu riječ uputila je predsjednica KVRPP BiH – mr. s. Ivanka Mihaljević, ŠSF koja je otvorila 15. redovnički dan. Nakon toga se nazočnima obratio zamjenik provincijala Franjevačke provincije *Bosne Srebrene* fra Marijan Karaula i gvardijan franjevačkoga samostana u Jajcu fra Zoran Mandić. Potom je uslijedilo prvo predavanje na temu: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!" (Iv 6,68), a održao ga je dr. fra Marinko Pejić – član Franjevačke provincije *Bosne Srebrene*. Nakon predavanja uslijedila je rasprava, koju je vodio moderator Redovničkoga dana – fra Mario Knezović, OFM, a potom misno slavlje pod predsjedanjem pomoćnoga banjolučkoga biskupa – mons. dr. Marka Semrena.

Nakon objeda krenuli smo u obilazak grada Jajca i njegovih kulturno-povijesnih znamenitosti. Zaustavili smo se kod tornja sv. Luke, crkve sv. Marije – u kojoj je 1461. godine okrunjen posljednji bosanski kralj Stjepan Tomašević.



Ušli smo i u katakombe – podzemnu crkvu istesanu iz žive kamene stijene, a potom pogledali slapove rijeke Plive koja se ulijeva u rijeku Vrbas.

Ovogodišnji Redovnički dan bio je ne samo duhovni i bratsko-sestrinski,

već i susret s ljepotama drage nam Bosne. Bog je ovu zemlju obdario mnogim ljepotama, koje bi bilo šteta ne prepoznati. A kad čovjek prepozna ljepotu kutka zemlje koju mu je Bog darovao, ne može ne voljeti je i ne dati se u potpunosti za Boga i za tu zemlju. Prolazeći uskim ulicama Jajca, zapazili smo radost prolaznika zbog naše redovničke prisutnosti. Bosanki čovjek, bez obzira kojoj vjeroispovijesti pripadao, voli Bogu posvećene osobe! Posvjedočili su to i ovoga puta. Stoga su nas priupitali: „Je li vaša prisutnost znak podrške ovome kraju?“ Da, ovim smo susretom željeli podržati sve što je lijepo u nama i oko nas.

Nakon obilaska grada vratili smo se u franjevački samostan *sv. Luke* i župu *Uznesenja BDM*, u kojemu se održavao naš Redovnički dan. Nakon okrjepe slijedilo je drugo predavanje na temu "Slušanje riječi i vjera", a održao ga je dr. fra Ivan Ivanda, član Hercegovačke franjevačke provincije *Uznesenja BDM*. Nakon predavanja uslijedila je rasprava, a potom molitva Večernje koju su animirali novaci Franjevačke provincije *Bosne Srebrene*, na čelu s odgojiteljem fra Markom Ešegovićem te zatvaranje Redovničkoga dana.

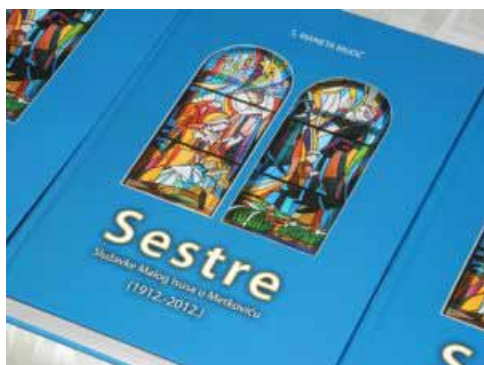
Uz provincijsku glavaricu – s. Admiratu Lučić – radost Redovničkoga dana doživjelo je i petnaestak sestara Sarajevske provincije *Bezgrješnoga Začeca BD Marije* koje su bile nazočne. Zahvalne Bogu za ovaj susret, molimo da Njegov Duh dotakne i obnovi sve!

*s. Ljilja Marinčić*



## Predstavljena knjiga

### “Sestre Služavke Malog Isusa u Metkoviću (1912.-2012.)“



U subotu, 20. listopada 2012., u Gradskom kulturnom središtu u Metkoviću, predstavljena je knjiga *Sestre Služavke Malog Isusa u Metkoviću (1912.-2012.)*, autorice s. Manete Mijoč. Predstavljanju su nazočili: provincijalna glavaričica splitske provincije sv. Josipa s. Sandra Midenjak, zamjenica vrhovne glavaričice s. Vesna Mate-

ljan, župnik župe sv. Ilije fra Petar Gulić, župnik župe sv. Nikole don Senko Antunović, dobročinitelj samostana u Metkoviću mons. Fabijan Veraja, mons. don Mile Vidović, gvardijan samostana u Sinju fra Petar Klapež, prof. fra Blaž Toplak, fra Marijo Jurišić, fra Vinko Prlić, gradonačelnik grada Metkovića gospodin Stipe Gabrić, dožupanica dubrovačko-neretvanske županije gospođa Marija Vučković, sestre dominikanke iz Korčule i sestre karmelićanke Božanskog Srca Isusova iz Gabela Polja, naše sestre sarajevske Provincije iz Neuma, sestre iz naših zajednica, uglednici iz političkog i kulturnog života i stanovnici Metkovića.

O knjizi su govorili:

s. Vesna Mateljan, dr. don Mile Vidović i autorica knjige s. Maneta Mijoč. U programu su nastupili zborovi župa sv. Ilije i sv. Nikole iz Metkovića,



Zbor župe sv. Stjepana iz Opuzena, te "Klapa Sveti Nikola" iz Metkovića, pod vodstvom svojih voditeljica: s. Vedrane Krstičević, s. Marijane Cvitanović i s. Marinele Delonga, a kroz program je vodila s. Lucija Jaganjac.

Sestra Vesna Mateljan je u uvodnom izlaganju progovorila o strukturi knjige, njezinom sadržaju i uvodnom dijelu. Približila je lik i duh sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, utemeljitelja Družbe sestara Služavki Malog Isusa, za kojeg se crkveni postupak za proglašenje blaženim i svetim od 2008. godine vodi u Kongregaciji za kauze svetaca u Rimu. Dr. don Mile Vidović, svećenik splitsko-makarske nadbiskupije i izvrstan poznavatelj crkvene povijesti, prikazao je stogodišnji život i rad sestara u samostanu Svete Obitelji u Metkoviću, koji u svojim žilama krije i grije stoljetnu materijalnu, duhovnu i milosnu baštinu, opisanu laganim stilom i logičkim povezivanjem. Zaključio je da ova knjiga ima veliko značenje kako za samostan u Metkoviću, grad Metković i našu Družbu, tako i za našu opću i crkvenu povijest, tim više što je stoljetna baština samostana pisana na temelju arhivskih izvora i potkrijepljena dokumentima, te ima znanstvenu razinu. Na kraju se autorica knjige, s. Maneta Mijoč, zahvalila Bogu na stoljetnom daru života i rada sestara u Metkoviću, onima koji su živjeli i oblikovali stoljetni život samostana u Metkoviću, te svima koji su doprinijeli nastanku ovog djela. Istaknula je da ova knjiga nije samo svjedočanstvo prošlosti, nego i svjedočanstvo i poticaj, kako je uvijek dobro živjeti po Božju, moliti i požrtvovnom ljubavlju služiti Bogu u bližnjima. Zamolila je da Božji blagoslov prati sestre i u novom stoljeću, da, s obnovljenom vjerom i nadom, budu dar Bogu i Crkvi, redovničkoj zajednici i ljudima u Metkoviću, kroz djela služenja, svetosti i milosti.

Knjiga *Sestre Služavke Malog Isusa u Metkoviću (1912.-2012.)*, sadrži 344 stranice. Podijeljena je u tri poglavlja, i bogato je opremljena s više preslika dokumenata, te preko 190 fotografija iz svih razdoblja života samostana u Metkoviću.

Prva dva poglavlja knjige kratko govore o sluzi Božjem nadbiskupu Josipu Stadleru i Družbi sestara Služavki Malog Isusa. U trećem, većem, poglavlju prikazan je život i rad sestara u Metkoviću i to kroz tri vremenske cjeline: od 1912. do 1945., od 1945. do 1990., od 1990. do 2012. U knjizi se jasno vidi da sestre nastoje, u svakom tom razdoblju, i u svim okolnostima, odgovoriti na Božja nadahnuća i potrebe vremena i ljudi ovoga grada. Zadnja tri naslova u trećem poglavlju prožimaju sva tri vremenska razdoblja u kojima sestre tijekom sto godina djeluju. U prvom

naslovu o duhovnom životu samostana istaknuto je ono temeljno što hrani i pokreće djelovanje sestara, a to je duhovni život prožet molitvom, što je, kako im je Utemeljitelj rekao, njihov najvažniji posao. U drugom naslovu očito je da su molitva i primjer sestara poticaj za nova zvanja, što su nam posvjedočile s. Tekla Vrnoga, i mnoge druge djevojke iz nere-tvanske doline, koje su došle u Družbu sestara Služavki Malog Isusa, a i u druge redovničke družbe. Kroz duhovnost sestara zrači Božja ljubav i dobrota na sve koje u svom poslanju susreću. Posebno mjesto u povijesti samostana u Metkoviću ima otac Ante Gabrić, o čemu nam govori zadnji naslov u trećem poglavlju knjige. Otac Ante i blažena Majka Tere-zija zajedno su u ožujku 1987. godine pohodili ovaj grad, pa tako i samo-stan sestara, a na dan predstavljanja knjige bila je 24. obljetnica smrti o. Ante Gabrića. Na kraju knjige doneseno je devet vrijednih priloga: Popis sestara koje su tijekom 100. godina živjele i djelovale u Metkoviću, sa zaduženjima koje su obavljali; Pripravnice koje su bile u kandidaturi u samostanu u Metkoviću; Sestre koje danas žive u samostanu u Metkovi-ću; Sestre koje su bile predstojnice u Metkoviću; Sestre koje su umrle i pokopane u Metkoviću; Sestre Služavke Malog Isusa rodom iz Metkovi-ća; Župnici župa sv. Ilije za vrijeme stogodišnjeg djelovanja sestara u Metkoviću (1912.-2012.); i sv. Nikole za vrijeme djelovanja sestara u toj župi od 1971. do 2012., i na kraju jubilarna pjesma napisana za 100. ob-ljetnicu samostana *Već stotinu ljeta*, tekst s. Vesne Mateljan, a note mo don Šime Marović. Tu je i kazalo osobnih imena, a i popis korištene lite-rature.

Stoljetni životopis samostana u Metkoviću pisan je u prvom redu na te-melju istraživanja povijesne građe i rekonstruiranja povijesnih činjenica i okolnosti važnih događaja, te znanstvenom metodom, pa knjiga tim više zaslužuje svaku pohvalu. Dokumentirano je opisana ne samo kronologija samostana, nego i sve ono što je vezano uz taj stogodišnji život sestara, a to su vrijeme i okolnosti u kojima žive, ljudi i događaji koji ih okružuju. Uz imena sestara pojavljuju se mnoge osobe na koje su sestre bile upuće-ne, kao i imena onih koji su vezani uz život i rad sestara, župnici i župski pomoćnici župe sv. Ilije u Metkoviću, i župe sv. Nikole biskupa, ispovje-dnici, voditelji duhovnih obnova i duhovnih vježbi, okolni župnici, vjer-nici i mještani Metkovića, mnogi dobročinitelji samostana, vanjski sura-dnici sestara *Prijatelji Malog Isusa*, osobe iz crkvenog, kulturnog, pro-svjetskog, političkog, vojnog i svekolikog društvenog života. Sve to je ukomponirano u stoljetna povijesna zbivanja na ovim našim prostorima. Stoga je ova povijest sestara Služavki Malog Isusa u Metkoviću na neki

način ucijepljena u našu cjelokupnu crkvenu, nacionalnu, mjesnu i redovničku povijest.

Svoje predstavljanje knjige s. Vesna je završila riječima: "Željela bih i sa svoje strane zahvaliti s. Maneti što nam je .... podarila ovaj lijepi dar. Znam koliko ju je truda stajalo ovo djelo, a isto tako znam da je ono i plod njezine vjere koja se ne plaši žrtve." Nadamo se da će nam i ova knjiga pomoći, na što nas papa Benedikt XVI. poziva u ovoj Godini vjere, ponovno otkriti dar vjere i radosno je javno svjedočiti u svojoj sredini i u svom pozivu, te je potvrditi djelima ljubavi kako je to činio i naš uzor vjere sluga Božji nadbiskup Josip Stadler. Tako ćemo biti vrata vjere za ljude koji i danas traže Boga tražeći smisao svoga postojanja.

*s. Lucija Jaganjac*

## VUKOVAR



Za vrijeme svetkovine Svih Svetih i Dana mrtvih, s. Petra Šakić, naša vjeroučiteljica, odlučila je učenike naše klasične gimnazije odvesti u Vukovar. Vodila ju je misao o blizini obljetnice tog herojskog grada, pa je htjela nama mlađim generacijama pokazati križne putove tih hrabrih ljudi. Prvo što smo posjetili bila je vukovarska bolnica, zatim groblje i na kraju svega OVČARA. Dok smo prolazili podrumima bolnice, sigurna sam da je svatko od nas protrnuo i osjetio da mu se polagano pali iskra poštovanja u srcu. Svatko je to osjetio na svoj način, jer biti u prostoriji gdje su posljednje dane proveli ljudi koji su nam pru-

žili slobodu je doista sveto. Slušajući različite priče, shvatila sam da su u najtežim trenucima molili, imali krunice u rukama i mislili jedni na druge. Kasnije smo se išli pokloniti i pomoliti na grob Blage Zadre i ostalih žrtava, zatim smo se uputili na Ovčaru. Ovčara je sveto mjesto hrvatskog Naroda, mjesto gdje je počela klijeti naša sloboda. Stati na zemlju gdje su srcem punim ljubavi za domovinu stali svi oni koji su ubijeni je čast. Čast je biti tamo i pomoliti se, pomoliti se za duše onih koji su odlučili dati

sve, pa čak i same sebe za slobodu. Oni sada uživaju s Bogom, njihove patnje su nestale, još i dan danas se ti heroji osjete u svom gradu i neće se zaboraviti nikada. U najvećoj muci nisu gledali na sebe, svi su bili jedno i disali za jedno, za slobodu domovine, a to je najveći Božji blagoslov. Sloboda je plaćena krvlju, a na nama ostaje da je sačuvamo do kraja.

*kandidatica Ivana Stapić*

## **Obiteljska kuća na dar**

Ovogodišnja božićna radost obitelji Čićak iz Rasnog – Busovača je velika. Jaslice Isusu mogu praviti u svojoj kući. Naime, dok smo obilježavale 20. godišnjicu izgnanstva sestara iz Bosne, Sarajevska provincija *Bezgrješnog Začeca BD Marije* odlučila je peteročlanoj obitelji Čićak darovati ono što im još nikada nitko nije dao – krov nad glavom. Majka obitelji je teški invalid. Gledajući njihove teškoće, sestre su se prisjetile kako su i same ostale bez igdje ičega. Stoga, kad im se pružila prilika da steknu još jedan dom, odlučile su ga darovati Isusu koji trpi u bratu čovjeku. Ovaj čin djelotvorne ljubavi podsjetio je na ono što je činio naš otac Utemeljitelj – Sluga Božji nadbiskup Stadler – koji je davao i od onoga što je njemu trebalo. Zahvalne smo Bogu što smo mogle obradovati siromahe našega vremena. Neka Mali Isus bude proslavljen po životima Angeline, Lucije, Ivane, Ivana i Nikole Čićak!



*sestra Liberija Filipović*

## ***Izlet redovnica splitsko-makarske nadbiskupije u Ramu - Šćit***

Ovogodišnji izlet-hodočašće redovnica svih družbi, koje djeluju u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, u organizaciji delegata za redovnice fra Petra Lubine, a pod pokroviteljstvom splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Marina Barišića, upriličen je u subotu, 13. listopada 2012. Izlet-hodočašće je bilo u svetištu Majke od milosti – kolijevka Gospe Sinjske u Rami-Šćit, BiH.

U jutrnjim satima 90 je sestara s dva autobusa krenulo ispred crkve Gospe od zdravlja u Ramu, BiH. Na putu smo se najprije navratili u karmelski samostan sv. Ilije u Zidinama na Buškom jezeru. Kod braće karmelićana, radosno nas je dočekaio i pokazao samostan brat Vlado. Nakon kratke pauze krenule smo dalje uživajući u lijepom krajoliku i jesenskim bojama. U sestrinskom zajedništvu vrijeme je brzo i ugodno prolazilo, a naša sljedeća stanica bila je iznad Ramske doline gdje smo uživale u prekrasnoj panorami Rame-Šćita.

Malo prije 12 sati smo stigli u Ramu. Radosnim zajedništvom i udruženim glasovima, sestre su pjevale „Majko Božja ramska“ dok su ulazile u Gospino svetištu Majke od milosti čija se čudotvorna slika od 1687. nalazi u Sinju. Naš dan se nastavio Euharistijskim slavljem koje je predslavio fra Petar, a svojim skladnim pjevanjem animirale sestre milosrdnice pod vodstvom s. Mirte M. Fra Petar nas je uveo u Godinu vjere koja nam želi posvijestiti našu vjeru, naše redovničke zavjete kroz koje ostvarujemo



svoje poslanje. Na kraju misnog slavlja, upravitelj sve-tišta pozdravio je sve nazočne i upoznao nas sa bur-nom povijesti sve-tišta i stanovnika. Slijedio je objed kojeg je svaka no-sila u torbi, razgle-davanje Etnografskog muzeja, Kuće mira i Umjetničke



galerije i slobodno vrijeme koje je svatko mogao iskoristiti po vlastitoj želji.

Ni kiša koja je počela padati, nije mogla narušiti ljepotu i zajedništvo ovog susreta. U 16 sati smo zajedno izmolili kronicu i ispjevali Gospine litanije, a onda se uputile prema Splitu.

Bio je to još jedan lijep dan proveden u radosti, molitvi, pjesmi i zajedništvu. Osnaženi vraćamo se svaka u svoju zajednicu i svoju svakodnevicu i s obnovljenim snagama i novom radošću nastavljamo svoj hod u vjeri i predanju.

*sestra*

## Nacionalno hodočašće u Rim

„Učvrstimo vjeru, crkveno i narodno zajedništvo“ geslo je Zahvalnog nacionalnog hodočašća u Rim na koje su 4. studenog krenuli vjernici iz cijele Hrvatske kako bi zahvalili sv. Ocu Benediktu XVI. za njegov pohod Hrvatskoj u lipnju 2011., te za sve ono što je učinio za naš narod.



Kroz sedam dana hodočasnici su imali priliku za nadogradnju svoje duhovnosti, učvršćivanje vjere, te izgradnju zajedništva, ali isto tako i za obilazak onoga što Italija može ponuditi.

Započevši svoje hodočašće u Asizu, gradu sv. Franje i sv. Klare, vjerujem ni jedan hodočasnik nije mogao ostati bez djelića njihove svetosti, kojom zrači cijeli grad.

Rim, poznat i kao: „Prijestolnica svijeta“, „Vječni grad“ ili „Apostolski prag“, je glavni grad Italije; centar bogate antičke kulture, umjetnosti i povijesti, te grad koji se nalazi pod vječnom zaštitom sv. Petra i Pavla.

Osim antičkih spomenika, fontani i velikih umjetničkih djela od kojih su najpoznatiji: Coloseum, Fontana di Trevi, Piazza di Spagna, Fontana Navona, Oltar domovine, Panteon i mnogi drugi, Rim krasi i brojne lijepe i veličanstvene crkve i bazilike u kojima su hodočasnici svakodnevno dobivali duhovnu hranu, te slušali Božju riječ pod vodstvom hrvatskih biskupa-naših duhovnih pastira. Sv. Pavao izvan zidna, sv. Petar u okovima, sv. Marija Velika, sv. Ivan Lateranski samo su neke od bazilika kroz koje su prošli brojni hrvatski hodočasnici kako bi se sjedinili s Kristom, te nerijetko uživali u svetosti koju šire brojne, relikvije svetaca koje se nalaze u tim crkvama, ili su pak samo uživali u ljepoti i raskoši koju pružaju te crkve.



Dana 7. studenog na audijenciji sa sv. Ocem, papom Benediktom XVI. na trgu sv. Petra ovo hodočašće ostvarilo je svoju potpunu bit. Vatikanom su se osjetile zrake ljubavi prema Bogu, papi i Hrvatskoj. Narod je naime ostao očaran veličinom koja prožima Vatikan, papinim riječima, i na kraju samom njegovom pojavom. Papa je naime obraćajući se Hrvatima na hrvatskom jeziku, pozvao na zajedništvo i molitvu tijekom Nacionalne mise zahvalnice koja je slavljena u četvrtak 8. studenog u bazilici sv. Petra.

Hodočašće je privedeno kraju sv. misom u Loretu, nakon koje se cijelim Loretom orio glas Hrvata katolika koji su pozdravili svoju Majku i odali joj čast pjevajući "Rajska Djevo kraljice Hrvata."

*Marija Žegarac, kandidatica*

## ***Euharistijsko slavlje za korisnike dječjeg caritasa „Dječji osmijeh“***

17.11.2012. godine u svetištu Gospe od Pojišana u Splitu nadbiskup Marin Barišić, uz koncelebraciju nekoliko svećenika iz grada Splita, predslavio je misno slavlje za djecu i roditelje koji su u evidenciji korisnika dječjeg caritasa „Dječji osmijeh“.

Pozivu se odazvalo oko sedamdeset obitelji te su



djeca i roditelji bili uključeni u liturgijska čitanja i prigodne govore. Na sv. misi pjevao je dječji zbor iz župe sv. Križ Veli Varoš kojeg vodi s. Dulcelina Plavša. Iza sv. mise, bila je upriličena zakuska koju su, uz redovitog dobročinitelja gosp. Josipa Gotovca (CRO-GO Solin) i sestre Služavke Malog Isusa, potpomogli župljani župe domaćina. Isti su, uz angažman Anamarije Durdov, prijateljice Malog Isusa, za djecu pripremili prigodne darove.

## **Pristup učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka**

Na prvom ovogodišnjem nadbiskupijskom stručnom skupu za vjerroučitelje u školi, u dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, u subotu 24. studenoga 2012. godine, okupilo se oko 250 vjerroučitelja iz Splitsko-makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije. Stručni



skup je bio pod naslovom **Pristup učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka**. Molitveni početak pripremila je s. Rebeka Batarelo s učenicima šestog razreda OŠ „Mejaši“ iz Splita i uz glazbenu pratnju splitskih vjeroučitelja pripremila molitvu na znakovnom jeziku „Moj Isus“.

U uvodnom dijelu, osim pozdrava sudionicima i gostima, predstojnik Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije don Josip Periš naglasio je važnost okvirne teme skupa u okviru šireg evangelizacijskog poslanja Crkve te školskog vjeronauka kao njegova sastavnog dijela.



Prisutne vjeroučitelje pozdravio je i splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić koji je u poticajnom govoru istaknuo važnost prepoznavanja Gospodina u svakom čovjeku potrebnom Božje riječi te na simboličan način pozvao vjeroučitelje na širenje evanđelja u „Godini vjere i godinama odrastanja mladih“.

Uslijedilo je zatim glavno predavanje - Pristup učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka - u kojem je Slavenka Barada, vjeroučiteljica u splitskom Centru za autizam, prikazala svu složenost vjeronaučnog pristupa učenicima s teškoćama u razvoju.

Da podrška učenika s posebnim teškoćama znači dobrobit za cijelu zajednicu potvrdilo je i pet koreferata koje su izložili vjeroučitelji čije su dodatno školovanje za rad s djecom s teškoćama u razvoju zajednički podržale Hrvatska biskupska konferencija i Splitsko-makarska nadbiskupija. **S. Marijanka Dominiković, vjeroučiteljica u Centru „Juraj Bonaći“**, osvrnula se tako na rad s učenicima s intelektualnim teškoćama, naglasivši kako se tu ne radi o bolesti već o posebnom stanju nastalom prije osamnaeste godine života, a sam rad s učenicima dijeli se na redovnu nastavu, posebne odjele i posebne ustanove. Kod definiranja odgojno-obrazovnog pristupa mora se paziti na izradu individualiziranog programa, formiranje stručnih timova, suradnju s roditeljima i vršnjacima, te nabavku adekvatne didaktičke opreme i redovno stručno usavršavanje. U izradi IOPP-a važna je inicijalna procjena odgovarajući na pitanje što vjeroučenik želi i može naučiti i učiniti. Tu također spada Plan i program podrške kroz prilagodbu sadržaja, sredstava i metoda rada kao što su vizualizacija, demonstracija i igra uloga, objasnila je s. Marijanka.

Vjeroučiteljica Melita Luetić govorila je o radu s učenicima s poremećajima čitanja i pisanja, poznatim kao disleksija i disgrafija. Osim definiranja i tumačenja navedenih pojmova autorica koreferata iznijela je i bitna obilježja obaju poremećaja prema uzrocima, stupnju izraženosti i dominantnom sindromu. U radu s disleksičnim i disgrafičnim učenicima Luetić je istaknula važnost određivanja dnevnog režima, glasnog i razumljivog čitanja, što ranijeg uočavanja teškoće, kao i davanje pohvale i podrške za svaki uspješno izvršen zadatak.

Jedan od koreferata odnosio se i na rad s učenicima s teškoćama iz autističnog spektra. O posebnosti ovog kompleksnog poremećaja govorila je ponovno vjeroučiteljica Slavenka Barada ističući česte zablude o autističnim osobama koje su se zbog krive interpretacije pojedinih stručnjaka dugo zadržale u javnoj percepciji. Danas se zna da je autizam posebno kompleksan razvojni poremećaj čiji se uzrok ne može jasno definirati. Autistične osobe s manje izraženim sindromom ipak mogu donekle normalno funkcionirati i to prvenstveno zahvaljujući odgovarajućem odgojno-obrazovnom pristupu. U tome je najvažnija podrška učeniku kroz vizualizaciju, fizički kontakt, modeliranje, demonstraciju, modulaciju glasa, verbalnu instrukciju i povezivanje s prethodno usvojenim znanjem, istaknula je vjeroučiteljica iz Centra za autizam.

**O radu s djecom s oštećenjem vida govorila je s. Rebeka Batarelo,** inzistirajući na razlikovanju sljepoće od slabovidnosti. Iz toga proizlaze i različiti pristupi u radu s učenicima s naglaskom na dostupnost radnih pomagala. Posebnu važnost imaju knjige, udžbenici i radni materijali na Brailleovu pismu, te suvremeni i dosta skupi instrumenti kao što su računalo, šilo i tablica za pisanje te zvučne lopte. U prvom redu je naravno govor koji kod učitelja i rehabilitatora mora biti dovoljno čujan i jasan, dok uspješna inkluzija slijepih i slabovidnih osoba uvelike ovisi i o uvjetima sredine u kojima one obitavaju, kazala jer s. Rebeka. Njezine riječi potvrdila je i Ela Barišić, slijepa učenica koja se unatoč nedostatku vida, zahvaljujući kontinuiranom i adekvatnom radu, uspješno školuje u splitskoj II. gimnaziji. Njezino obraćanje okupljenima na skupu potaknulo je mnoge vjeroučitelje na drugačiji pristup slijepim osobama koje su zahvalne na svakoj, pa i najmanjoj pomoći sredine u kojoj žive.

Zadnji u nizu koreferata na skupu održao je Jakša Korda, vjeroučitelj u Centru „Slava Raškaj“ u Splitu, koji je iz vlastitog iskustva osobe s oštećenim sluhom govorio o vjeronaučnom radu s gluhim i nagluhim učenicima. Najveći dio njegova predavanja odnosio se na važnost poznavanja

znakovnog jezika i korištenja gestikulacije, te nužnost prihvaćanja činjenice da gluhe osobe svoje stanje ne shvaćaju kao nedostatak. Iznoseći podatke o jezičnim poteškoćama gluhih i nagluhih osoba Korda je iznio nekoliko primjera dopisivanja među takvim osobama, što je izazvalo simpatije kod većine sudionika skupa. Završni naglasak koreferata stavljen je na iskazivanje osjećaja gluhih učenika u sredini koja ne razumije njihove potrebe kao i na ono što učenik želi od drugih u trajnom procesu vlastite socijalizacije.

S obzirom na sve prisutniji trend uključivanja djece s teškoćama u razvoju u redoviti nastavni proces, sadržajno opširan i tematski zanimljiv nadbiskupijski stručni skup mnogim je vjeroučiteljima zasigurno pružio niz korisnih informacija te ih dodatno ohrabrio u njihovu pristupu posebnom načinu vjeronaučnog rada. Skup je završio molitvom „Slava Ocu“ svih nazočnih vjeroučitelja na znakovnom jeziku.

*sestra*

## **HUMANITARNI KONCERT – "IZVOR RADOSTI"**

Već osmu godinu zaredom Stadlerov dječji dom *Egipat* (SDDE) iz Sarajeva i Hrvatsko kulturno društvo *Napredak*, organiziraju humanitarni koncert te prodajnu izložbu u svrhu školovanja djece i pružanja osnovnih uvjeta za dostojan život svakog djeteta. Koncert je održan u prepunoj dvorani Franjevačkoga međunarodnoga studentskog centra u Sarajevu pod geslom: „Izvor radosti.“ Pokrovitelj ove manifestacije bio je vrhbosanski nadbiskup i metropolita – Vinko kardinal Puljić. Koncertu su nazočili brojni svećenici, na čelu s vojnim ordinarijem u BiH – mons. dr. Tomom Vukšićem – i generalnim vikarom Vrhbosanske nadbiskupije – mons. mr. Lukom Tunjićem, te sestre iz drugih redovničkih zajednica koje djeluju na području Sarajeva, a ponajviše sestre Služavke Malog Isusa Sarajevske provincije iz svih mjesta u kojima djeluju, kao i Prijatelji Maloga Isusa – vanjski suradnici sestara SMI – koji su svojim marljivim i vrijednim rukama, zajedno sa sestrama priredili prodajnu izložbu, zatim društveno-politički predstavnici, među kojima zamjenica ministra obrane – gospođa Marina Pendeš, general Anto Jeleč, kao i šef zastupničkog kluba HDZ-a BiH u Zastupničkom domu Federalnoga parlamenta – Marinko Čavara i veći broj zastupnika.

Nazočio je i veći broj predstavnika znanstveno-kulturnoga života, među kojima i predsjednik HKD *Napredak* – mons. dr. Franjo Topić. Na koncertu i prodajnoj izložbi bila je i grupa dobrotvora iz njemačkoga grada Aachena, predvođena mons. Heribertom Augustom, koji su donirali i radili na obnovi sarajevske katedrale. Tu je bio i veći broj predstavnika medija, a svi su došli s istim ciljem: moralno i materijalno podržati „Izvor radosti“ – Stadlerov dječji dom *Egipat*. Voditelj programa bio je gospodin Vanja Gavran.

Na početku koncerta nazočne je pozdravila provincijska glavarica sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije *Bezgrješnoga Začeca Blažene Djevice Marije* – sestra M. Admirata Lučić, koja je izrazila posebnu radost zbog nazočnosti vrhovne glavarice naše Družbe – s. M. Radoslave Radek – i njezine tajnice – s. M. Ane Marije Kesten. Pozdravila je i sve crkvene predstavnike, kao i predstavnike veleposlanstava i institucija na državnoj, federalnoj i općinskoj razini. Zaželjela je da se svima u dušu prelije radost ističući da u nazočnosti djece čovjek ne može ne biti radosan.

Na prodajnoj izložbi prije i poslije koncerta moglo se naći za svakoga ponešto. Na ponudi su bili razni domaći proizvodi: kolači, ljekovite raki-je, čajevi, med, razni ukrasi, adventski vijenci i još puno toga.

Djeca su bila radosna i vesela, i nekoliko dana poslije koncerta se pričalo o dojmovima koje smo ponijeli s koncerta.

Hvala svima koji su svojom nazočnošću i svojim prilozima pomogli da djeca ostvare svoj san, da se školuju i jednoga dana postanu punopravni članovi ovoga društva.



*s. Klara Jerković*

## 8. IZVOR RADOSTI

### Dragi prijatelji djece!



Svi mi, u ovoj toploj dvorani naše braće franjevac, došli smo počastiti djecu. A kad želimo počastiti njih, odjednom nas ta želja prenese u novi svijet doživljaja koji se da usporediti kao da smo na *izvoru radosti*. Moje sestre, Služavke Malog Isusa, i nazvale su ovaj događaj *Izvor radosti*. Istinit je, kažu, jer svakodnevno žive radost koju im darivaju upravo djeca.

Večeras su zajedno s djecom na taj izvor pozvale i sve vas. Hvala svakome

ponaoseb što ste svojom dolaskom i nazočnošću obradova našu djecu. Pozdravljam vas sve od srca! Velika mi je radost kazati:

- S nama je časna Majka s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica Družbe, sa svojom tajnicom dragom sestrom Anom Marijom Kesten.
- Uzoriti Kardinal Vinko Puljić, pokrovitelj večerašnjeg događaja, u duhu je s nama, a radosna sam pozdraviti mons. Luku Tunjića, generalnog vikara. Drago mi je što je sa nama biskup mons. Tomo Vukšić s pratnjom iz Ministarstva obrane BiH. Osobito drag pozdrav svim našim svećenicima, redovnicima, redovnicama i bogoslovima.
- Ovdje je mons. Meštrović u pratnji prelata Augusta Heriberta, počasnog kanonika sa dragim darovateljima novog izgleda naše Katedrale. Došli su iz Aachena. (Wir freuen uns sehr, Herr Prelat Heribert das Sie Heuteabend mit uns sind. Herzlichen Dank das Sie uns seit Jahren begleiten.)
- Po osmi put, Hrvatsko kulturno društvo Napredak, je suorganizator ovog događaja. Srdačan pozdrav, čestitka o 110 obljetnici HKD Napredak, te zahvalnost prof. Franji Topiću i suradnicima.



- Osobito dragi gosti su nam došli iz osnovne škole Vidovec kod Varaždina sa svojim ravnateljem gosp. Predragom Mašićem. Po betlehemskim jaslicama, i molitvama, posvjedočili su svoju blizinu našoj djeci.
- Pozdravljam vas, uvaženi predstavnici, veleposlanstava i institucija na državnoj, federalnoj i općinskoj razini.
- Veoma nas raduje što su s nama i naše komšije iz J.U. Doma Bjelave.
- Topla zahvalnost fra Lovri Gavranu, provincijalu i svoj braći franjevcima u ovoj kući. Vi ste nam kao domaćini omogućili da se okupimo pod vašim krovom i vašom dobrotom možemo biti zajedno.
- Želimo uistinu da vam se svima, ovdje nazočnima, večeras duše ispunе radošću. U ovoj godini vjere tražimo vrelo - izvore radosti. Mi vjerujemo da su to sveti sakramenti. Sakramenti nas vode, odgajaju i spašavaju kroz život. Sestra Rudolfa i sestra Ana su ih simbolično uprisutnile postavivši pred naš pogled sedam svjećica. Oni nas mogu voditi i osvjetljavati nam životni put.

Ako samo malo pažljivije promotrimo i analiziramo koji događaji nam darivaju osjećaj radosti brzo ćemo vidjeti kako je dijete sa svim dječjim osobinama prava radost.

Dok promatramo ili primamo, hranimo ga ili zaodijevamo, ali ga i poučavamo – otkrivat ćemo, otprve i nadalje, svijet radosti. Na tragu ovog iskustva vidimo, kako nam sveta vjera stavlja dijete u stožer Božjeg spasiteljskog pohoda na zemlju.

Možda smo skloni vidjeti Crkvu kao građevinu gdje se okupljamo na molitvu, motriti je u njenom učiteljstvu, pastirima i predstavnicima. Crkva ima i lice majke; to je lice odgojiteljice, tješiteljice, njegovateljice, čuvarice, lice brižne pratiteljice. Takvo lice Crkve je ljubio Utemeljitelj sestara SMI, sluga Božji prvi vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler. Htio je da upravo majčinsko lice Crkve bude prepoznatljivo kada se Crkva prigiba nad djetetom, kada ga njeguje i odgaja, prati, tješi i liječi.

Sveti uzor u tome je događaj Božića. Tad slavimo rođenje djeteta Isusa. Rođen je u obličju djeteta „da ga ljubimo a ne da ga se bojimo“ kazat će ne jednom Utemeljitelj Stadler. Isusovo djetinjstvo može biti svakom roditelju i odgojitelju divna pomoć u brigama odrastanja. Božić nije samo 25



prosinca. Božić je uvijek kada primimo dijete, podragamo ga i dušom zagrlimo. Tad se događa čudesna izmjena uzajamnog darivanja. To iskustvo ima svojstvo snažnog širenja, slično miomirisu. Obraduje i onoga tko daruje i onoga tko prima. Jednostavno: stvara ozračje radosti i dobro se osjećamo. A tko ne želi živjeti u ozračju radosti!?

Kroz protekle su dane dječje ručice, i marne ruke sestara i vanjskih suradnika Prijatelja Maloga Isusa u svim krajevima gdje sestre djeluju, pripremala za vas darove. Činili su to s ljubavlju. U prostoru iznad nas izaberite dar za sebe i za one koje volite. U daru ponesite kući i djecu pa će vas oni uvijek iznova podsjećati na doživljaj vedrine, jer u njima se uistinu krije izvor radosti. Vrijeme je radosti za svakoga od vas. Hvala Vam!

Pozdravna riječ **sestre M. Admirate Lučić** na Humanitarnom koncertu za SDDE 2012.



Hvala!

## Znanstveni simpozij o životu i radu splitsko-makarskog nadbiskupa Frane Franića

U prigodi 100. obljetnice rođenja splitsko-makarskoga nadbiskupa Frane Franića Splitsko-makarska nadbiskupija, KBF u Splitu i Grad Kaštela priredili su znanstveni simpozij o njegovu životu i radu. Simpozij se održavao od 29. studenoga do 2. prosinca u Splitu i u Kaštelima. Započeo je u četvrtak 29. prosinca u dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, a nazočili su brojni javni i kulturni djelatnici, predstavnici crkvene i društvene vlasti, među njima splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, dubrovački biskup Mate Uzinić, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman, splitsko-dalmatinski župan Ante Sanader, kaštelanski gradonačelnik Joško Berket i prorektorica splitskoga Sveučilišta prof. dr. Branka Ramljak, profesori Katoličkog bogoslovnog fakulteta, svećenici i bogoslovi, te nekoliko naših sestara.



U uvodnom pozdravu nadbiskup Barišić istaknuo je da je sto godina rođenja nadbiskupa Franića dovoljan razlog za organiziranje znanstvenog simpozija o njemu, ali i da postoji važniji razlog a to je "Godina vjere koja zahtjeva od nas da osvijetlimo svjedoke vjere u našoj sredini. Jedan od tih svjedoka je zasigurno nadbiskup Franić". Nadbiskup je istaknuo kako se život nadbiskupa Franića može promatrati kroz tri faze: od pomoćnog biskupa do Koncila, od Koncila do umirovljenja te od umirovljenja do kraja života, te kako je svakoj etapi ostavio je svjedočenje vrijedno poštovanja.

Potom su uslijedila izlaganja. Dr. sc. Drago Šimundža, dugogodišnji bliski Franićev suradnik, prikazao je životni put i crkveni duh Frane Franića (1912.-2007.). Naglasio je njegov dugogodišnji svećenički (70), biskupski (56) i profesorski staž (38), istaknuvši da je bio najduži biskup u povijesti u kronologiji salonitanskih i splitskih biskupa. Dr. sc. Miroslav Akmadža održao je predavanje na temu "Djelovanje Frane Franića u svjetlu crkveno-državnih odnosa 1945.-1980." O odnosima nadbiskupa prema svećeničkim udruženjima govorio je dr. sc. Josip Dukić. Prikazao je povijest nastanka svećeničkih udruženja čije je osnivanje poticala komunistička partija s ciljem da na neki način razjedini Katoličku crkvu u Hrvatskoj. Dr. sc. Vicko Kapitanović održao je predavanje na temu „Crkvene i društvene okolnosti u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji kroz XX. stoljeće“. Dr. sc. Mile Vidović, dugogodišnji Franićev generalni vikar, govorio je o putu do uspostave Splitske metropolije. Iz izlaganja ističemo zak-

ljučak dr. Vidovića: „S toga tvrdim da je za uspostavu Splitske metropolije najzaslužniji prvi splitsko-makarski nadbiskup i metropolit dr. Frane Franić. Splitska metropolija je njegovo djelo što dokumenti nepobitno potvrđuju”.

Time je završen program prvoga dana simpozija.

Drugoga dana znanstvenoga simpozija, u petak 30. studenoga, u dvorani splitske bogoslovije održano je osam predavanja. I ovog dana na simpoziju je sudjelovala naša provincijalka s. Sandra Midenjak s nekoliko naših sestara iz samostana sv. Ane, sa Bačvica i Solina. Program je započeo predavanjem prof. dr. sc. Nediljka Ante Ančića o temi „Sudjelovanje biskupa Franića na Drugom vatikanskom saboru”. Iznio je u detalje Franićeva sudjelovanja, kako u pripravnim radovima samoga Koncila tako i u samom Koncilu, gdje je djelovao unutar doktrinarne komisije. Franić je ukupno imao 70-ak intervenata, bilo usmenih bilo pisanih, a većina ih se odnosila na Crkvu. Govorio je i o pitanjima biskupa, prezbitera, uloge BDM, redovnika, laika, ateizma. Fra Nikola Mate Roščić govorio je o temi „Dijaloška otvorenost u duhu II. vatikanskog sabora”. Prof. dr. sc. Ante Mateljan govorio je o Frani Franiću i saborskoj viziji obnove Crkve kroz časopis „Crkva u svijetu”. U izlaganju je predstavio sam časopis „Crkva u svijetu” kao plod želje nadbiskupa Franića da obnovi vlastitu biskupiju prema smjernicama koje je donio Koncil, a ta obnova je obuhvaćala nekoliko razina: duhovnu, doktrinarnu i strukturalnu. Franićeva praktična vizija obnove Crkve počiva na tri temelja: kršćanskom komunitarizmu, Crkvi siromaha i suradnji u Crkvi. Osobito je istaknuo nadbiskupovo zalaganje za Crkvu siromaha što je imalo odjeka i u međunarodnim teološkim krugovima. Izlaganje je završio riječima da je u svom osobnom životu dosljedno provodio ono što je naučavao. Prof. dr. sc. Ante Vučković, govoreći o obilježjima jezika u nadbiskupovim porukama i poslanicama, progovorio je o tekstovima (propovijedima, poslanicama, čestitkama) koji su sabrani u Franićevoj knjizi „Bit ćete mi svjedoci” (CuS, 1996.). Prof. dr. sc. Jadranka Garmaz izlagala je o temi „Katehetske inicijative nadbiskupa Frane Franića u duhu postkoncilske obnove”. Navela je da je nadbiskup Franić provodio koncilske smjernice i na području kateheze i religijske pedagogije te da je u tomu bio jedan od prvih u Jugoslaviji. Tako je organizirao brojne katehetske susrete, utemeljio je Teološki institut za kulturu laika. Prof. dr. sc. Ivan Tadić održao je predavanje na temu „Filozofijska misao u nastavi i nekim tekstovima nadbiskupa dr. Frane Franića”. Prikazao je Franićevu filozofijsku misao u njegovoj knjizi „Povijest filozofije” (CuS, 2001.). Prof. dr. sc. Ivan Kešina govorio je o kršćanskom etosu u spisima Frane Franića. Naglasio je njegov svjedočki život i istinsku kršćansku bratsku ljubav, benevolenciju pa i prema onima koji mu nisu bili naklonjeni niti prijateljski usmjereni. Prof. dr. sc. Dušan Moro govorio je o temi „Mons. F. Franić i ekumenizam. Franićevi interventi u raspravi o dekretu Unitatis redintegratio”. Istaknuo je dva Franićeva govora, interventa o ekumenizmu i njegovo nastojanje osobito oko dijaloga s pravoslavicima.

Trećega dana znanstvenoga simpozija, u subotu 1. prosinca, upriličeno je osam predavanja u prijepodnevnom dijelu programa u dvorani splitske bogoslovije. I ovog dana na simpoziju je sudjelovala naša provincijalka s. Sandra Midenjak s nekoliko sestara iz samostana sv. Ane i Solina. Program je započeo predavanjem dr. sc. Ivica Žižića o temi "Liturgijske teme u spisima splitsko-makarskog nadbiskupa dr. F. Franića", koje je zbog izostanka predavača, pročitao mr. sc. Jenko Bulić. U izlaganju dr. Žižić ističe da se nadbiskup Franić za vrijeme Drugoga vatikanskog sabora nadasve zauzimao za uvođenje živog jezika u liturgiju Crkve, kako bi vjernici mogli djelatno i plodno sudjelovati u svetim otajstvima. Dr. sc. Josip Delić govoreći o temi "Osnivanje župa i gradnja pastoralnih objekata" istaknuo je da je nadbiskup Franić svome 34-godišnjem pastirskom pastoralnom radu osnovao 24 župe te se brinuo da u svakoj župi stvore prikladni uvjeti za pastoralno djelovanje. Istakao je kako je nadbiskup Franić bio prvi biskup u Katoličkoj Crkvi koji je iskoristio nove uvjete koji su omogućavali mjesnom ordinariju otvaran novih župa. Naime, kada je stupio na snagu dekret Svete Stolice koji je to omogućavao (15. 08. 1966.) istoga dana utemeljio je osam novih župa od kojih je četiri predao na upravljanje redovnicima. O temi "Priprava i održavanje 55. splitske sinode" govorio je dr. sc. Ivan Jakulj, koji je iscrpno prikazao pripremu i tijek te sinode. Predstavio je to kao veliki pothvat nadbiskupa Franića, za koji se nadbiskup osobno zauzeo i angažirao brojne stručne osobe kako bi sinoda uspjela. Nakon nekoliko godina priprema, sinoda je održana u dva dijela: u jesen 1986., i u proljeće 1987. Obilježje sinode je veliko sudjelovanje vjernika laika, čak 28, a od čega 8 žena, te 12 redovnica. Dr. sc. Ivan Bodrožić, govoreći o svećeničkom zajedništvu i skrbi za duhovna zvanja, istaknuo je da je nadbiskupu Franiću na srcu bilo svećeničko zajedništvo kao preduvjet plodnoga pastoralnog djelovanja i same svetosti crkvenih službenika.

Usljedila su dva predavanja o Franićevoj suradnji s redovnicima i redovnicama. Dr. sc. Jure Brkan održao je predavanje s naslovom "Nadbiskupova suradnja s redovnicima", a s. Maneta Mijoč održala je predavanje s naslovom "Nadbiskupova suradnja s redovnicama". Oboje predavača istaknuli su veliku nadbiskupovu otvorenost i njegovo veliko poštovanje prema redovnicima i redovnicama, koje je smatrao istinskim duhovnim blagom svoje mjesne Crkve, svjestan da je redovnički stalež dar Duha Svetoga Crkvi, da pripada životu i svetosti Crkve. Dr. fra Jure je istaknuo dobru suradnju nadbiskupa i redovnika, te redovnika i nadbiskupa Franića, koja se uvijek odvijala u duhu evanđeoske ljubavi, poštovanja i nastojanja oko općeg dobra i učvršćenja vjere u našem narodu. Uključio je redovnice u sva zbivanja nadbiskupije. Sestra Maneta je u svom izlaganju zaključila: "Za nadbiskupa Franića redovnice su bile Božji dar u Crkvi, ljubav u srcu Nadbiskupije, kako molitvom tako i služenjem. U njima je gledao svoje drage sestre, suradnice i pomagačice u ispunjavanju biskupskog služenja, one koje uvelike pomažu svećenicima u pastoralnom i apostolskom služenju, poseb-

no u katehetskom i karitativnom djelovanju. Stoga je vodio trajnu brigu o redovnicama i iskazivao im poštovanje."

Silvana Burilović izlagala je o temi "Pisani oblik komunikacije nadbiskupa s vjernicima i društvom". Istaknula je važnost i bogatstvo Franićeva pastorala pisane riječi, a njegova briga za tisak, za izdavačku djelatnost i promicanje pisane riječi očitovala se još dok je bio pomoćni biskup 1954. godine kada je obnovio Službeni vjesnik Biskupije splitske i makarske te mu je dugo vremena bio urednik. Mr. sc. Mirko Mihalj govorio je o temi "Pastoralni pohodi hrvatskim iseljenicima", s posebnim naglaskom na tromjesečni pastoralni pohod koji je nadbiskup Franić 1971. godine obavio pohodivši vjernike Hrvate u Australiji, Novom Zelandu, Tasmaniji i u Južnoj Americi.

U poslijepodnevnom dijelu programa trećega dana, upriličeno je pet predavanja, koja su održana u dvorani konkatedrale Sv. Petra u Splitu. Prvo predavanje održao je dr. sc. Mladen Parlov na temu "Blažena Djeвица Marija u životu i misli nadbiskupa Franića". U izlaganju je istaknuo nadbiskupovu predkoncilsku mariološku misao koju je nadbiskup izrazio u jednoj okružnici posvećenoj BDM i u više propovijedi. U daljnjem izlaganju dr. Parlov izložio nadbiskupove mariološke intervente za vrijeme Koncila. Premda nije bio zadovoljan što nije usvojen nacrt zasebnog dokumenta o BDM koji je priredio o. Karlo Balić, ipak je prihvatio koncilski nauk izražen u osmom poglavlju Lumen Gentium o BDM. Veliku mu je radost priuštio papa Pavao VI. kad je nakon izglasavanja konstitucije LG, Mariju proglasio Majkom Crkve. U trećem je dijelu dr. Parlov istaknuo da je poslije Koncila nadbiskup utemeljio dva nova marijanska blagdana (Gospa velikoga hrvatskog krsnog zavjeta i Gospa ranjena) uz odobrenje Svete Stolice. Također je ukazao na njegovu potporu fenomenu "Međugorje". Slavko Kovačić održao je predavanje "Zatvaranje sjemeništa i crkvenih učilišta u Splitu (1956./1957.)". Iscrpno je i na emotivan način prikazao sve detalje montiranoga komunističkog procesa u kojem su osuđeni profesori i bogoslovi Teologije u Splitu i Nadbiskupijske klasične gimnazije. Zajedno s osudom uslijedilo je i zatvaranje crkvenih odgojnih ustanova i učilišta što je i bio cilj toga montiranog procesa, a sve kao osveta Franiću što nije dopuštao djelovanje svećeničkih udruženja u svojoj nadbiskupiji. Taj čin je, prema riječima dr. Kovačića, nadbiskup Franić doživio kao jedan od najtežih udaraca i razdoblja u osobnom životu i životu splitske Crkve. U izlaganju "Otvorenost nadbiskupa Franića duhovnim pokretima" dr. o. Josip Marcelić je prikazao prve susrete nadbiskupa Franića s pripadnicima različitih karizmatskih pokreta (fokolarini, Obnova u Duhu i neokatekumeni) te nadbiskupovo iskreno uvjerenje kako su ti pokreti plod Duha Svetoga u današnjem vremenu. Dr. sc. Božidar Nagy u izlaganju naslovljenom "Doprinos nadbiskupa Franića utemeljenju Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu" istakao je značajnu ulogu i zasluge nadbiskupa Franića u prihvaćanju i ostvarenju ideje o otvaranju Doma hrvatskih hodočasnika u Rimu. Biskup Franić je okružnim pismom pozvao sve župe i institucije svoje nadbiskupije da

skupljaju milostinju za kupnju toga Doma, a prikupljeni novac poslao Odboru za otvaranje Doma u Rimu. U znak zahvalnosti netom poslije njegove smrti uprava Doma mu se odužila postavljanjem biste u dvorištu samoga Doma. U posljednjem predavanju dr. sc. Marinko Vidović izložio je "Nadbiskupove bilješke iz Duhovnog dnevnika". Riječ je, prema riječima dr. Vidovića, ne toliko o duhovnom dnevniku nego o memoarima.

Potom je u konkatedrali Sv. Petra u Splitu, koja se radi komunističkih zabrana "gradila" 22 godine, a u čijoj je kripti nadbiskup Franić pokopan, upriličeno euharistijsko slavlje koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, u koncelebraciji s dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem, kotorskim biskupom Ilijom Janjićem te uz sudjelovanje dvadesetak svećenika, trojice đakona, bogoslova, sjemeništara, redovnica i brojnoga vjerničkog puka. Misu je pjevanjem animirao Konkatedralni mješoviti zbor župe sv. Petra pod ravnanjem don Mihaela Provića te uz orguljašku pratnju prof. Mirka Jankova. U propovijedi nadbiskup Barišić istaknuo je da je misno slavlje na kraju simpozija zahvala Bogu, ali i zahvala nadbiskupu Franiću za sve ono što je bio, značio i što je ostavio u baštinu svojoj mjesnoj Crkvi. Nadbiskup Barišić je na kraju mise zahvalio svima koji su sudjelovali u pripremi, organizaciji i realizaciji simpozija, kao i misnoga slavlja, poručivši nazočnima da u Godini vjere još snažnije otkrivaju svoju vjeru i svjedoke vjere te da žive po njihovu primjeru, u svagdanjim prilikama i neprilikama, svjedočki.

Program proslave obilježavanja 100. obljetnice rođenja splitsko-makarskoga nadbiskupa Frane Franića završio je u nedjelju 2. prosinca u nadbiskupovu rodnom Kaštel Kambelovcu u župnoj crkvi, s početkom u 10.30 sati. Na ovom završetku u Kaštel Kambelovcu bile su prisutne provincijalka s. Sandra Midenjak, s. Marinagela Majić i s. Maneta Mijoč. Na početku prisutne je pozdravio župnik don Božo Delić, te gradonačelnik Kaštela gosp. Josip Berket. Župski zbor "Karmel" pod ravnanjem naše s. Mirte Lišnić zanosno je otpjevao pjesmu u čast nadbiskupa Franića, koju je za ovu prigodu skladao mo don Šime Marović. Zatim je mons. dr. Drago Šimundža prikazao lik i djelo nadbiskupa Franića, a na kraju je veliki i dječji župski zbor otpjevao pjesmu "Pobjeda svetih", koju je za 50. godišnjicu biskupstva nadbiskupa Franića skladao mo don Šime Marović. Slijedilo je svečano misno slavlje, koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić, u koncelebraciji s kotorskim biskupom mons. Ilijom Janjićem, te nekoliko svećenika. Uz veliki broj vjernika na programu i misnom slavlju sudjelovali su gradonačelnik Kaštela gosp. Josip Berket, te župan splitsko-dalmatinske županije gosp. Ante Sanader sa svojim suradnicima. Nadbiskup Marin u homiliji je govorio o značenju adventa, jer je danas prva nedjelja adventa, te istaknuo kao uzora i svjedoka vjere vjernog sina Kaštel Kambelovca nadbiskupa Franu Franića. Nakon svete mise svi prisutni su se uputili na Brca, nedaleko od župske crkve. gdje je nadbiskup Marin blagoslovio brončano poprsje nadbiskupa Franića, kojega je izradila akademska kiparica Dijana Iva Se-

sartić za 90. rođendan nadbiskupa Frane Franića. Svečanost blagoslova biste svojim pjevanjem popratila je klapa "sv. Juraj". Kiša je padala, ali je u srcima bilo toplo, jer se, i u zraku i među ljudima, osjećao duh ponosa i zahvalnosti Bogu koji nam je dao ovaj divni dar - život i djelo nadbiskupa Franića.

*sestra*



**„Ora et Labora“**

***Sv. Benedikt***



# RAZMIŠLJANJA



## MOM BETLEHEMU

Evo sjedim u BETLEHEMU i gledam  
gledam kroz prozor.  
Oči mi lete vani na pejzaž kuće nad otvorenim  
nebom iznad Sarajeva,  
vjetar polako puše i kosu raznosi.  
Ja sjedim i pratim sat misleći kako je lijepo živjeti  
tamo gdje je boravio Utemeljitelj i drage sestre.  
Zidovi isti kao i prije, svi tragovi podsjećaju na Utemeljitelja.  
Stoji slika BiH na zidu tamo gdje je bila nekad Utemeljiteljeva  
i gledam, a suze mi naviru na lice,  
u meni izgara želja  
da se Betlehem vrati.  
Zvonilo je, prolazim uskim hodnicima, kojima su  
Sestre, kao i sam Utemeljitelj, koračale.  
Ulazim u učionicu i pitam se koja je prostorija bila ovdje,  
kapelica ili možda neka druga.  
U onoj gužvi zažmirim na trenutak i zamislim se  
srce mi jako lupa.  
Osjećam Utemeljiteljevu prisutnost u svom životu.  
Ovaj dan ću jako dugo pamtiti jer sam osjetila  
da je Utemeljitelj zaista sa mnom.

*Valentina Šunjić, kandidatica*

## **Blažena ti što povjerova**



Jednom davno, prije otprilike 2000 godina, živjela je jedna djevojka židovka u Nazaretu. Njezino ime već se stoljećima prenosi s naraštaja na naraštaj. U čemu je njezina posebnost? Tako jednostavno, a tako teško – ona je povjerovala! Povjerovala Riječi, koja je po njenom tijelu tijelom postala. Da nije bilo njezine vjere, možda još ni danas ne bi poznavali načelo čiste ljubavi – najveću zapovijed koju nam Krist daje – ljubi Boga i bližnjega cijelim svojim bićem. Blažena Ti što povjerova i blago nama što si povjerovala – time smo postali dionici nove povijesti, nove sadašnjosti i nove budućnosti – osvijetljene svjetlom nade, ufanja i ljubavi.

A sada Te, Marijo, molimo zagovaraj nas kod Vječne Riječi, koja je po Tebi nama slična postala kako bi nas, nevrijedne, spasila.

*s. Maragaret Ružman, novakinja I. godine*

## **Blažena ti što povjerova**



*Marijo, Majčice Boga moga, pomози mi da moja vjera bude poput Tvoje.*

*Pomози mi da budem uvijek spremna reći DA, i životom svjedočim Onoga kome moje srce pripada.*

*Nauči me ljubiti Tvojom ljubavlju, služiti Tvojom poniznošću, živjeti Tvojom poslušnošću.*

*Želeći služiti Bogu svome i bližnjemu, molim te svim srcem: Uzezi moju vjeru da izgaram od nje prema malenom Sinu Tvome.*

*s. Sandra Kapetanović, novakinja I. godine*

## Tebi Majko

Bezgrešna Majko danas je Tvoj dan,  
kad smo svi sretni, radosni, puni nade.  
Ti si naša Majka i Zaštitnica,  
Majka koja sve razumije i znade.

Tebe je Bezgrešna Majko  
naš Utemeljitelj štovao, volio.  
Cijeli svoj život zazivao i molio,  
da ga pratiš, štitiš i u nebo vodiš.

Hvala Ti Bezgrešna Majko  
što si pratila Stadlera i tolike svece.  
Prati, zagovaraj kod Isusa i nas Služavke,  
da budemo radosne, sretne i svete!

*s. Magna Borovac*

## **Božić dolazi**



Isus maleni u jaslucam leži, vani je hladno i snije-  
ži.  
Nebesa se otvaraju, anđeli Mu slavu pjevaju,  
a mi Ga na Zemlji slavimo.  
Pohitimo s pastirima u štalici malenome Kristu  
srce mu za poklon ponesimo i toplo Ga zagrlimo.  
Isuse Maleni, o Kralju moj!  
Sretna sam što sam čula tih poziv tvoj.  
Uzmi moje srce, nek Ti bude blistavo i ni u čemu  
varljivo.  
Srce moje, željo čista budi dom za dragog Krista.

*Nikolina Džavić, kandidatica*



## **Duhovnost Utjelovljenja**

### **Bog je postao čovjek.**

Djetešce malo uzor svima.  
Malena, ponizna i blaga srca,  
Koje s ljubavlju za nas kuca.

### **Bog je Velik.**

No, u liku Malog Djeteta objav-  
ljuje se.  
To čini Božja ljubav sama,  
Jer Bog želi biti s nama.

### **Bog je Svemoguć.**

Ipak na slamici leži, siromašno  
živi.  
Jer, snaga nije u moći što se  
uznosi  
Nego u ljubavi koja sve podnosi.

### **Bog je dobar i blag.**

Ne traži za sebe ništa.  
Štalica mala bi njemu dosta.  
Da s ljubavlju primi svakog gos-  
ta.

### **Bog je izvor života i ljubavi.**

To vrelo izvire iz dvaju pripros-  
tih srdaca.

*Iz srca svetog Josipa i Marije  
Majke ljubavi,  
Da Malog Isusa zaštiti i od sva-  
kog zla izbavi.*

### **Bog je s nama.**

*Radi nas je s neba sišao.  
Da bi nam put ljubavi pokazao,  
sama ljubav postao,  
I tako zauvijek s nama ostao.*

### **Bog je ljubav.**

*Iz otajstva Utjelovljenja to otkri-  
vamo.  
I vjerujemo samo ljubav nikad  
ne prestaje.  
Samo Božja ljubav sve pobjeđu-  
je.*

### **S anđelima slavimo Boga.**

*Novorođenog Kralja svega.  
S ljubavlju pjevajmo Malenome  
hvale,  
Kao prave Isusove Služavke Ma-  
le.*

**s. M. Manda Pršlja**



## Pomozi nam Isuse



Isuse,  
ležiš na slami u hladnoj štali,  
uz majku Mariju i sv. Josipa.  
Ti veliki Bog, Novorođeni Kralj, Emanuel!  
Poslan od Oca k nama  
da nas svojim Rođenjem razveseliš  
i doneseš cijelom svijetu blagoslov i mir.

U Godini vjere blagoslovi Isuse,  
sve sestre naše Družbe, sve Hrvate i obitelji naše.  
Ne možemo živjeti bez Tebe,  
Tvoga blagoslova, ljubavi, Tvoje milosti i Duha,  
jer smo slabi, grešni i sebični ljudi.

Mislimo više na sebe nego na druge,  
one najpotrebnije, bolesne i siromašne.  
A ti si nam rekao:  
„Što god učinite jednom od ove moje najmanje braće,  
meni učinite“ (Mt 25,45).

Oprosti nam Isuse,  
što nismo uvijek bili Tvoja produžena ruka za potrebe najpotrebnijih.  
Pomozi nam Isuse da uvidimo što je s nama,  
s našim predanjem i zavjetima?  
I čime nam je srce ispunjeno?

*s. Magna Borovac*

## Božić

Započinje nam jedno novo razdoblje, drago nam *došašće*. Kada to kažem pomislim na sve, na život, ljepotu, ljubav rađanja i središte čovjekova postajanja. Hodimo za Krista. Svakog dana nam se Isus daruje, rađa se za nas, rađa se u našim srcima, gdje ima toplinu, ozračje i mjesto za rođenje. Vrijeme došašća nas osobito potiče na spoznaju da dopustimo Isusu da se baš u našim srcima rodi. Kada se pripremamo za slavljenje rođendana, poradimo na mnogo toga u sebi. Primjerice, zapitajmo se: Je li naše srce dostojno da se Isus u njemu rodi i što Isus želi da mu darujemo za rođendan? Bez obzira na sve, mali Isus će se roditi u srcu svakog čovjeka, ali budimo što bolji i pripravimo našem Malome Kralju što toplije srce, što bolji dom za Njegovo rođenje. Zašto je baš srce mali Isus odabrao? Zato što mu je to mjesto najljepše, i nemojmo ga zaprljati. Na početku došašća otvara nam se put ali srce ne može na njega krenuti ako je zaokupljeno, zatvoreno svakodnevnim brigama i teškoćama. A ovaj naš put nas treba voditi do ostvarenja velikog cilja – do Božića. Božić nije samo dobivanje darova i slatkih kolača. Božić je istinski susret s Kristom. Mali Krist pri svom dolasku nikada nas ne ostavlja same. On nam uvijek pomaže i ohrabruje nas. Krenimo na najljepše putovanje našega života koje se dešava jednom u godini, krenimo u Betlehem sa pastirima i sa Sv. tri Kralja. Ali, krenimo spremna srca!

Neka me moj dobri anđeo čuvar i dragi Utemeljitelj dovedu do maloga Isusa spremna, čista i čedna srca.

Draga moja Gospo, u ovom mjesecu sam odlučila biti radosna i bolja da bih bila na radost drugima, sebi, malenome Isusu i svima koji me okružuju, ponajviše Tebi. Amen

Kraljice krunice, mira i sreće, neka nam kroz ovaj mjesec cvate listopadsko cvijeće. Molimo Te, Gospo krunice, moli za me i za sve grješnike, jer nisam dostojna prići licu Tvomu, premda zaista želim prebivati u domu Nebeskom. AMEN!

*Valentina Šunjić, kandidatice*

## **Betlehemska zvijezda**

Ovdje, nad betlehemskim poljima,  
u špiljama i njenim dubinama,  
zasja zraka tvoje svjetlosti.

Ovdje, privlačno bi, to svjetlo, i njegva snaga,  
ono zove Mariju, Josipa i pastire  
pokaza im svoj sveti put.

Ovdje, Marija, porodi Sina svog,  
položi u jaslice i umota u rubac svoj.  
Tad zvijezda zasja jače i meni obasja put.

Ovdje, k toj betlehenskoj dubokoj špilji,  
Kraljevi s istoka donesoše dare,  
dođoh i ja, poklon pružiti mu svoj.

Ovdje, dotaknuh „Betlehensku Zvijezdu“,  
dare joj dade srca svog.  
Ovdje poželjeh, zauvijek ostati uz Malenog Isusa svog.

## ***Hodočasnica iz Betlehema***



## ***Blažena ti što povjerova (Lk 1,45)***

U apostolskom pismu *Vrata vjere*, papa Benedikt XVI kaže: *Po vjeri Marija je prihvatila anđelovu riječ i povjerovala navještaju da će postati Majkom Božjom u poslušnosti svoga posvećenja (usp Lk1,38). Prilikom posjeta Elizabeti uzdigla je svoj hvalospjev Svevišnjem za čudesa koja izvodi u onima koji se u nj uzdaju (usp Lk 1,46-55). S radošću i strepnjom donijela je na svijet svoga jedinoga sina, sačuvavši svoje djevičanstvo netaknutim (usp. Lk2, 6-7). Povjerovavši svom zaručniku Josipu, pvela je Isusa u Egipat da ga spasi od Herodova progona (usp M 2, 13 – 15).*



Ovo božićno vrijeme je posebna prigoda za nas sestre Služavke maloga Isusa da si posvjestimo kako smo i mi poput Marije, vjedom posvetile svoj život Isusu. I mi smo u poslušnosti svoga posvećenja ostavile sve: svoj *Nazaret*, (svoje selo i grad, svoju obitelj, rodbinu i prijatelje, svoje male životne planove) i prepustili se Isusu. Poput Marije i Elizabete i mi smo, u mnogim susretima, svjedoci divnih čudesnih djela koja Gospodin čini onima koji se u nje ga uzdaju. On i nas vodi u naše *Betleheme*, gdje živeći u evanđeoskoj jednostavnosti poslušnost, siromaštvo i čistoću iščekujemo Gospodina koji neće kasniti.

Naš Utemeljitelj SB Josip Stadler nastanak i poslanje naše Družbe gleda u svjetlu otajstva Utjelovljenja, Bogojavljenja i Isusova djetinjstva stoga kaže: *Imajući na pameti jedno od najvećih otajstava naše svete vjere uslijed kojega je utjelovljeni Sin Božji Isus Krist na slavu svoga Oca i na spasenje naše ovisan postao o Mariji Majci svojoj: nastala je Predraga kongregacija Maloga Isusa, da njezine službenice uvijek razmišljaju o tom velikom otajstvu, kada je*



*čovjek postao Sin Božji, kada se rodio i kada se svemu svijetu objavio.*

Papa Benedikt XVI u svom apostolskom pismu *Vrata vjere* te biskupi s XIII redovitog zasjedanja Biskupske sinode u Rimu u dokumentu *Poruka narodu Božjem*, stavljaju naglasak na dva izričaja života vjere. Pozivaju nas da najprije u dubokoj šutnji svoga srca razmatramo i klanjamo se otajstvu Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. Ova molitvena šutnja pomoći će nam da riječ spasenja u srcu duboko prihvatimo i da onda budemo vjerodostojni svjedoci *u pustinjama suvremenog svijeta*

Ta šutnja će biti najplodnija u božićnoj noći kada pred očima svoje duše gledamo Stvoritelja svemira koji se ponizio do te mjere da nemoćan leži na slami, u štali, među životinjama, potpuno ovisan o dobroti Marije, Josipa, pastira, zapravo o dobroti čovjeka. U tišini svoga srca uđimo kroz ovo božićno vrijeme u Marijinu školu poniznosti i ljubavi kako bismo naučili lekciju služenja.

Drugo na što nas Crkva poziva u *Godini vjere* jest da budemo *pred onih koji su ranjeni životom, što je iznad svega duhovni čin. U liku siromašnih sja Kristovo lice: 'Što god ste učinili jednome od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!' (tM 25, 40).*

U Betlehemu su bogati Mariji i Josipu zatvorili vrata. Skromni i siromašni pastiri širom su otvorili najprije svoja srca, a onda svoje stajе, donijeli darove i prepoznali Spasitelja svijeta.

Najbolje ćemo na koljenima, pred jaslicama naći snagu za ostvarenje zadaće koji nam Crkva nalaže kroz Godinu vjere, a što nam je mali Isus preko Utemeljitelja namijenio: *zauzimati se za sve ono, što je u svijetu najzapuštenije: za izloženu djecu, za djecu bez oca i majke, za starce i starice, koje nemaju opskrbe, za bolesne, osobito zapuštene.*

Biskupi sa spomenute sinode upućuju riječi zahvale, *prema onima...koji provode svoje živote u samostanima i samotijštima, u molitvi i razmatranju. Međutim potrebno je da se kontemplativni trenuci isprepliću i sa svakodnevnim životom običnih ljudi,* kaže se u *Poruci narodu Božjem.*

Stadler u pastoralnoj poslanici 1893. govoreći o životu u vjeri, zaključuje: *Imamo vjeru tvrdu, ali ne mrtvu, nego nadahnutu ljubavlju, koja tvori dobra djela...Naša vjera je dragocjeno blago*

*milosti Božjih na zemlji. Vjera naime bez dobrih djela vjera je mrtva...naša vjera... ide za djelima, za krepostima i to je snaga, to je život.*

Papa nas poziva da nam *na našem putu vjere Marija, Isusova majka bude zvijezda vodilja.*

S punim pouzdanjem ovo božićno vrijeme i cijelu *Godinu vjere*, koju papa naziva: *Vrijeme milosti* i mi *povjerimo Majci Božjoj, koja je proglašena 'blaženom zato što povjerova'* (Lk 1, 45).

*s. Vesna Mateljan*

### ***Molitva Djetetu Isusu u Betlehemu***



O Betlehemsko Dijete,  
Sine Marije Djevice i Božji Sine,  
Gospodaru svih vremena i početniče mira,  
isti, jučer, danas i uvijek. (Heb 13,8)

Dok idemo prema novom mileniju,  
ozdravi naše rane, učvrsti nam korake,  
tvori naše srce i naš duh  
„milosrdnom srcu Boga našega,  
Po kojem će nas pohoditi mlado sunce s visine“. (Lk 1, 78)  
Amen.

***Papa Ivan Pavao II.***  
*U Betlehemu*

## *Služavke Maloga Isusa u Egiptu*



### **Dok kuca Srce**

U dvorištu proljeće,  
miris svakog cvijeća,  
na vratima radosti  
čeka osmjeh blagosti.

I Život što tiho teče  
Tajni Božjoj bliže,  
bez imalo straha  
ljubavlju odiše.

Za najdražeg Sina  
što ga Milost rodi,  
njihovi su dani  
molitveni pohodi.

Pred njima duga  
cesta je bijela,  
i pomoć Anđela  
Svetog Rafaela.

I srce što kuca  
iza toplog skuta,  
nad dušom djeteta  
bdije da ne luta.

Već da sobom nosi  
pregršt Božjeg Blaga,  
kad s osmjehom uđe  
preko kućnog praga.

Kako li je čuti  
Poziv sa Nebesa  
kad te Božje Dijete  
za svjedoka treba?

One znaju Tajnu  
Glasa što Život budi,  
kad ustaju ranim jutrom  
još dok zora rudi.

---

***Družbi sestara  
Služavki Malog Isusa  
za Ljubav koju su pretočile u  
srce moje djece Marte,  
Andree i Marije  
Tanja Mišković***  
Sarajevo, 16. listopada 2012.  
godine (Devetnica  
Svetom Rafaelu)

---

# SVJEDOČANSTVA U GODINI VJERE

## Nadbiskup Frane Franić i sestre Služavke Maloga Isusa

Na znanstvenom simpoziju o životu i radu nadbiskupa Frane Franića prigodom 100. obljetnice rođenja koji je održan od 29. studenoga do 2. prosinca 2012. u Splitu, predavanje o „**Nadbiskupovoj suradnji s redovnicama**“, imala je s. Maneta Mijoč, Služavka Maloga Isusa.

Budući da je predavanje bilo vremenski ograničeno na 12 minuta, a sva predavanja će biti objavljena u Zborniku, s. Maneta je ukratko opisala kako je nadb. Frane Franić izuzetno cijenio redovništvo i posvećeni život. Zauzeto se brinuo za procvat redovničkog života u povjerenoj mu biskupiji, svjestan da je redovnički stalež dar Duha Svetoga Crkvi, da pripada životu i svetosti Crkve. On očinski promiče i prati poslanje redovnica.

S. Maneta je ovo kratko izlaganje podijelila u nekoliko točaka.

1. Prisutnost redovništva na području biskupije/nadbiskupije za biskupa Franića
2. Franićevo gledanje uloge i mjesta redovnica u mjesnoj Crkvi
3. Briga za nova zvanja, odgoj podmlatka, trajnu formaciju i izobrazbu redovnica
4. Briga za duhovni život redovnica prema smjernicama II. vatikanskog koncila
5. Crkva siromaha i briga za materijalno dobro redovnica
6. Uključivanje redovnica u život i poslanje Crkve
7. Franić i sestre Služavke Maloga Isusa

Nadamo se da će ova tematika zanimati naše sestre zato donosimo barem neke crtice iz ovoga poglavlja.

Nadbiskup Franić životno je povezan s Družbom sestara Služavki Maloga Isusa, pune 84 godine, od desete godine života, od sjemeništa i bogoslovlje, za njegova djelovanja kao odgojitelja i profesora te potom biskupa i nadbiskupa, sve do smrti.

“Početak je toga sjajnog služenja u Kristu”, kako piše nadbiskup 10. kolovoza 1998., u Zahvalnici sestrama Služavkama Maloga Isusa prigodom

sedamdesete godišnjice služenja njemu, bio na početku školske godine 1923/24, na 12. rujna 1923., kada je došao kao dječak od deset godina... u splitsko Malo sjemenište, u kojem su služile kao domaćice sestre Služavke Malog Isusa. Iz tog razdoblja ostala mu je duboko u sjećanju s. Izabela Matković. Ona je vršila službu bolničarke. U siječnju 1924., mali je dječak sjemeništarc Frane obolio od zarazne bolesti "ferše" pa je morao u kućnu bolnicu zajedno s još jednim sjemeništarcem. I tu je bio njegov susret sa s. Izabelom, koja se brinula za bolesnike. Nadbiskup zapisuje u sažalnici prigodom smrti s Izabele, i kasnije na nekoliko mjesta: "... bila nam je kao da nam je rođena majka, pa smo je mi djeca, od 10 godina priljubili u evanđeoskoj ljubavi. ... Ona nas je liječila od strogosti naših starješina. Ostala mi je u nezaboravnoj uspomeni. Morali smo ostati mjesec dana u toj sjemenišnoj bolnici. Samoću nam je olakšavala s. Izabela. ... Ona bi, vidio sam, osobito starijim đacima, potajno davala komad kruha nama tada tako dragocjenog."

U splitskoj bogosloviji bile su domaćice sestre Služavke Malog Isusa, a s njima je povezan i kad se vratio sa studija iz Rima, jer je bio odgojitelj i profesor u Malom sjemeništu i bogosloviji. Sestre su vodile domaćinstvo u oba zavoda. Upućeni su jedni na druge i kad je imenovan za pomoćnog biskupa 1950., a još više kad je 1954. preuzeo upravu biskupije. "Tada mi je u biskupskom stanu, u Maksima Gorkog 6, kao domaćica određena sveta sestra Tugomila Žolo da mi asistira", zapisuje nadbiskup Franić, 11. studenoga 1997. godine. Od 1954. počinje služba s. Tugomile kod njega i završava u listopadu 1969. "Kroz taj dugi period svoje službe ona je dijelila dobro i zlo sa mnom. Ona mi je bila i utjeha i anđeo čuvar sa svojim strogim redovničkim životom i sa svojom molitvom te predanjem u volju Božju. Te su naime godine, osobito one od 1953. do 1960., bile za mene najteže godine moga biskupskog života. ... u svojoj jednostavnosti sestra Tugomila poticala me na heroizam: 'Ako Bog hoće, neka Vas i sve nas komunisti ubiju.' To je bila njezina molitva, to je bila njezina utjeha meni. Naravno da sam više puta dolazio sa župa potišten u to vrijeme i da mi je s. Tugomila svojim predanjem u Boga, svojom vjerom u Boga, svojim molitvama bila na utjehu. ... Uvjerio sam se da na tim malim dušama počiva Crkva, a ne na 'mudrim' kompromisnim dušama. Ti se dani i te se godine ne mogu zaboraviti. Više mi je vrijedila njezina duhovna asistencija nego materijalna domaćinska pomoć."

Koncem 1969. prelazi u novootvorenu Nadbiskupsko-svećeničku kuću, u kojoj domaćinstvo povjerava sestrama Služavkama Malog Isusa, gdje mu je domaćica najprije s. Tugomila, a zatim s. Zvonimira Lerotić. Kad se

1983. godine preselio u konkatedralnu rezidenciju, u kojoj ostaje do smrti, i tu su sestre njegove vjerne pratilice, domaćice i njegovateljice, a služe mu najprije s. Zvonimira, zatim s. Emanuela Milanović.

Nadbiskup se zauzimao, na području svoje nadbiskupije, za dobivanje potrebnih dozvola za gradnju i adaptacije samostana naše Družbe, splitske Provincije,. Omogućio je Provinciji da kroz njegovo vrijeme otvori djelovanje na osamnaest novih mjesta u nadbiskupiji. Kod otvaranja kuća ugradio je puno osobne brige, zauzetosti, i materijalnih sredstava. Povjerio je našim sestara da budu njegove suradnice u kancelarijskim poslovima u nadbiskupskom ordinarijatu, u uredništvu "Crkve u svijetu", u Nadbiskupskoj tiskari, uključio ih je u više nadbiskupijskih vijeća, profesorski rad u nadbiskupskom sjemeništu, te u pripremu i rad 55. splitske sinode. Posjećuje sestre prigodom proslave raznih jubileja: Utemeljitelja, Družbe, Provincije, pojedinih kuća, te slavlja redovničkih zavjeta. Više puta držao je duhovne vježbe i prigodna predavanja sestrama. Družbu naziva "naša Družba", Provinciju "naša Provincija", sestre "naše sestre". Iskreno i veliko poštovanje pokazuje prema sestrama, a našega utemeljitelja slugu Božjeg Josipa Stadlera, naziva svetim čovjekom.

Više puta i na više načina, u svoje osobno ime i u ime nadbiskupije, izražavao je i pismenu zahvalnost sestrama za njihov požrtvovni rad u nadbiskupiji. To je bilo u raznim prigodama, te u njegovim osvrtima na kanonsku vizitaciju našim zajednicama.

Tako prigodom smrti s. Anzelme Deković, koja je dugo godina vršila službu u bogosloviji, a umrla je 21. veljače 1969. u samostanu u Solinu, u sažalnicu zapisuje: "... Doznajem da je umrla sestra Anzelma Deković. Molim da primite moje najdublje sažaljenje. Držim da je bila na čast vašoj Družbi. To je bila zbilja sveta redovnica, puna duha Božjega i Stadlerove poniznosti. Bila je prožeta mišlju na prisutnost Božju. To se vidjelo na njezinom produhovljenom licu i držanju."

Prigodom smrti s. Sekundine Bošković, koja je umrla 10. prosinca 1998., u samostanu u Solinu, nadbiskup Franić piše: "Duboko se žalujem prigodom smrti s. Sekeundine, veoma zaslužne za naše Sjemenište u teškim godinama neposredno poslije 2. svjetskog rata. Te godine se ne mogu zaboraviti kada smo imali manistru, dobivenu od ondašnje Udbe-e, punu crvi, za objed i za večeru i komadić kruha, tako da su se djeca mali sjemeništarci i bogoslovi, a i ja s njima, dizali gladni s objeda i s večere. Ali smo složno govorili: 'Ako su mogli partizani izdržati po brdima i zimu i glad i tifus, sada je došao na nas red da pokažemo i zasvjedočimo da i mi možemo za Isusa ne samo raditi i živjeti, nego i trpjeti pa i umirati, ako

bude potrebno. ' A časne sestre, među njima i sestra Sekundina, nisu imale bolju hranu od nas. Neka joj Svevišnji Bog bude nagrada za sve što je dobra učinila i pretrpjela za naše Sjemenište."

U osvrtu na obavljenu kanonsku vizitaciju zajednicama sestara u nadbiskupiji, od 15. svibnja 1981., piše Provincijalnoj upravi splitske provincije: "Od svih redovničkih zajednica, naša nadbiskupija mora Vam biti najviše zahvalna. Vaše kuće sa Vašim sestrama razasute su po cijeloj našoj prostranoj nadbiskupiji, gdje zajedno sa župnicima snose težinu dana i noći u radu za širenje Kristova kraljevstva i spas duša. U našoj nadbiskupiji ima 21 Vaša kuća sa 129 sestara. ... Na osobiti način je ova nadbiskupija zahvalna Vama, što se brinete u nadbiskupskom domu za stare i iznemogle svećenike ... Posebno Vam je nadbiskupija zahvalna, što se majčinskom ljubavlju brinete za naše sjemeništance i bogoslove, uzdanicu našu. ... U pravom pastoralnom radu uklopljene su sestre katehistkinje njih 14. One su posvećene djeci, a to je veliki apostolat. ... Lijepi broj vaših sestara rade u našoj nadbiskupiji kao domaćice u župskim domovima, te se župnici mogu slobodnije posvetiti svojoj dužnosti. ... Hvala na molitvama i žrtvama koje Vaša zajednica čini za procvat ove nadbiskupije."

Prigodom proslave svoje dijamantne mise, 17. listopada 1996., nadbiskup zapisuje: "Dragi Bože, zahvaljujem ti na daru časnih sestara koje su mi požrtvovno pomagale, od djetinjstva do danas, kao domaćice, bolničarke i suradnice u pastoralnom svećeničkom i biskupskom radu. Svakog dana Družbu Služavki Malog Isusa preporučam u molitvama Sv. Arkandelu Rafaelu i utemeljitelju nadbiskupu Stadleru, u čiju sam svetost uvjeren." Prigodom proslave 100. godišnjice dolaska sestara u Split, 10. prosinca 2005. u čestici Provinciji piše: "A što bih mogao još reći u pohvalu časnim sestrama koje su me dvorile, u zdravlju i bolesti, posebno u komunističkim progonima dajući mi podršku svojim molitvama i svojim posluživanjem, posebno sada u mojoj starosti-93 godine, s evanđeoskom ljubavlju, tako da volim reći, da u Splitu nema penzionera koji je tako potpomognut kao ja od časnih sestara Maloga Isusa."

Za nadbiskupa Franića redovnice su bile Božji dar u Crkvi, ljubav u srcu nadbiskupije, kako molitvom tako i služenjem. Stoga je vodio trajnu brigu o redovnicama i iskazivao im poštovanje. To potvrđuju i arhivi svih redovničkih zajednica koje djeluju na području nadbiskupije, Vjesnici nadbiskupije i redovničkih Provincija.

Preporučila bih svim našim zajednicama da nabave Zbornik sa ovog simpozija i pročitaju cijelo predavanje s. Manete Mijoč o nadbiskupovoj suradnji s redovnicama.

s. *Vesna Mateljan*

## **Svjedočanstvo vjere**

Ovih dana mnogo se piše i govori o vjeri. Govorit će se i pisati i dalje jer se nalazimo u *Godini vjere*. Puno je pitanja kako proživjeti ovu godinu i što od svega ponuđenog treba zaživjeti u našim srcima, ali i životima kako ovo ne bi bila samo još jedna godina u nizu koja je zbog nečeg bila izdvojena. Razne kateheze, seminari, čitanje Katekizma Katoličke Crkve, duhovne obnove, razni susreti ... Sve to ima za svrhu probuditi našu vjeru ... Ipak ... ima li jačeg sredstva za buđenje vjere od svjedočanstva?

Naš je narod ovih dana to iskusio! Oslobađajuća presuda Haškog suda našim generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču izravni je dodir i dar Neba našem umornom i poniženom narodu! Vratila nam je ponos na lice ... Onaj isti ponos koji smo osjećali kad smo gledali naše vojnike kako brane našu zemlju i kad su kao pobjednici sa hrvatskim stijegom koračali Lijepom našom ...

Iako smo oduvijek znali ... nevinost se dostojanstveno obranila ... i zasjala u svojoj svojoj ljepoti ...

Ovakva presuda nije rezultat ni vješte politike ni mudre diplomacije ni izvanredne kompetencije pravnih stručnjaka nego je plod duboke vjere u Božju pomoć i pobjedu dobra nad zlim, pravde nad nepravdom, istine nad laži.

Nepravda i laž možda vode glavnu riječ, ali završna riječ ipak pripada pravdi!

Kolike su krunice izmoljene svih ovih godina? Kolike su svete mise slavljene za Generale? Kolika su koljena satima krvarila da pravednici ugledaju slobodu? U Božjem srcu sve je to pohranjeno ... jer to je Srce najsigurnija riznica u koju treba pohranjivati neprocjenjivo vrijedan sadržaj kao što je molitva.



Nakon oslobađajuće presude našim Generalima netko mi reče: "Ima Boga i pravde!". Moj je odgovor na to bio: "Da ima Boga znala sam oduvijek! Ali ... pravda me danas iznenadila. Ima i nje!"

Sad bih nadodala, iako se često prikazuje da nije tako, da u našim ljudima još ima one prave, istinske, duboke i žive vjere. To se pokazuje uvijek u teškim, presudnim trenucima naše povijesti! One prave vjere koja traži, očekuje i prima pomoć Neba. Vjere koja za tu pomoć znade reći "hvala".

Ne kaže naš narod uzalud onu mudru: "Tko čeka, dočeka!" Bogu hvala što je i u ovom slučaju bilo tako! Nepravda je što smo morali čekati tolike godine, ali Bogu hvala što smo dočekali naše Generale na slobodi i tako svi zajedno dobili krila, ili barem vjetar u leđa, da vjerujemo u bolje sutra. Jer...ono će sigurno doći!

Ponašanje naših "vitezova" kao uznika i optuženika ali i sada kao slobodnih ljudi, iskreno je i čisto svjedočanstvo vjere. Primjer koji izaziva divljenje, ali i traži nasljedovanje. Svjedočanstvo koje nalaže poštivanje, ali i potiče na odvažnost.

Heroji u ratu, ali još veći heroji u miru! Dostojanstvo je ona najdivnija vrlina koja krase hrvatskog vojnika gdje god da se pojavi. Kako su časno tu svoju zadaću ispunili naši Generali!

Mnogo je oko zasuzilo kad su Generali kleknuli na grob blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Pravednici pred nebeskim Pravednikom zajedno u službi pravde! I istine ... i domoljublja ... i katoličke vjere ...

Sa zanosom kojeg smo osjećali u srcu tih dana, krenimo sigurnim korakom u *Godinu vjere*. Budimo svjedoci. Budimo molitelji. Budimo ljudi koji žive od vjere, u vjeri i za vrijednosti kojima nas uči vjera. Budimo, po primjeru koji su nam darovali naši Generali, vjerodostojni svjedoci vjere u *Godini vjere*!

**s. M. Samuela Grozaj**

# Intervju - s. Karmen Hajdinjak - vjeroučiteljica

INTERVJU S ČASNOM KARMEN

## U ŠKOLI SAM BILA VRLO ŽIVA, DRUŠTVENA I VESELA

Sestra Karmen, inače Jelena Hajdinjak, marljivo podučava naše kizmanike već godinama te vodi župni zbor. U ovom razgovoru otkrila nam je što sve jedna časna mora raditi, kako je tekla njezino školovanje, što smatra svojim najvećim životnim uspjehom te kakva je bila kao učenica. To sigurno niste znali!

NAŠI (VJERO) UČITELJI



### Kada ste položili redovničke zavjete?

Prve zavjete položila sam 15. kolovoza 1970. godine u Zagrebu u Družbi sestara *Školski Malog Isusa*.

### Kakav je bio vaš život prije položenih zavjeta?

Kad sam primljena u Družbu *Školski Malog Isusa* nakon 8. razreda, školovanje sam nastavila u Metkoviću, a diplomirala sam u Zagrebu. Kroz to vrijeme upoznavala sam život i savremenije slijedila Krista u redovničkoj obitelji. Kroz to vrijeme odgoja, svjesna Božje prisutnosti u svom životu, vjerovala sam i vjerujem da mi je Gospodin pomogao da budem dostojna dara koji mi je dao, te sam više puta osjetila Njegovu ljubav i trajnu prisutnost.

20 kalnovečki školarec

### Kako vam je u Vašoj ulози časne?

U svom zvanju sve što činim radim na slavu Božju, a to znači za Onoga kome sam povjerovala, zbog kojega sam to što jesam i zahvalna sam za milosti koje primam od Njega. U svakom zvanju ima radosnih i teških trenutaka - gdje idemo Isusovim stopama.

### Kakve su vaše obaveze?

Imam dosta obaveza, no na prvom mjestu svake redovnice je molitva, sveta misa, zatim obaveze u školi, pjevanje, župni vjeronauk i drugi poslovi u samostanu.

### Poseban uspjeh u vašem životu?

Veliki uspjeh u mom životu je posjet papi Pavlu VI. kao nagradno putovanje u Rim s vjeroučenicima iz Medmurja, iz župe Gorican 1973. g. To je bila prva Vjeronaučna olimpijada gdje su moji vjeroučenci osvojili prvo mjesto.

### Kada ste počeli s radom u školi?

Počela sam raditi 1991. god. u školi *Bogumil Toni* u Samoboru.

### Da imate priliku, biste li odabrali nešto drugo?

Nikada nisam požalila što sam redovnica, niti bih izabrala bilo koje drugo zvanje. Zvanje je Božji dar, a razumijem ga oni kojima je dano.

### Omiljena knjiga?

Sveto Pismo - čije odlomke čitam svaki dan. Trenutno čitam knjigu *Svrhoviti život*, štivo za kršćanski život u XXI st. Utemeljeno je na vječnoj Božjoj poruci čovjeku objavljenoj u Bibliji.

### Kakvi ste bili u školi?

U školi sam bila vrlo živa, društvena, vesela. Igrala sam rukomet i redovito bila na голу.

### Omiljen predmet?

Glazbeni i povijest. Rado sam pjevala, čitala i sudjelovala u školskom i crkvenom zboru.

Također sam bila u folklornoj skupini.

### Što biste poručili mladima?

Da se opredijele za prave vrijednosti u životu, a to su: vjera, rad, poštenje, odgovornost, tj. za istinske vrijednosti gdje društvo negdje i danas zakazuje. Moramo imati uvijek pred sobom ovu rečenicu: *Bog od mene traži danas biti ČOVJEK!*

Intervjuirala: Martina Čavlović, S.r.



# NAŠI USPJESI



***S. M. Tihana Strancarić***  
diplomirala je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu  
i stekla akademski naziv

**MAGISTRA MUZIKE.**

*S. Tihani, iskrene čestitke!*





*Nadbiskupijski centar za pastoral mladi, Ivan Pavao I., uručio je zahvalnicu s. M. Marineli Zeko, za sudjelovanje u Volonterskoj akciji mladih Vrhbosanske nadbiskupije „72 sata bez kompromisa“. Zajednica sestara u Kući Navještenja je otvorila vrata srca i kuće za veliki događaj suživota u ovome projektu.*

***s. Marineli***

*čestitamo i molimo Božji blagoslov u daljnjem radu!*

\*\*\*\*\*

**s. M. Marina Perić**



4. Listopada 2012 godine, **s. M. Marina Perić**, obranila je radnju bakalaureata iz religioznog odgoja na Fakultetu Odgojnih znanosti, Papinskog Sveučilišta Salezijanum u Rimu, na temu: *Rast adolescenata u svjetlu odgoja Prijatelja Malog Isusa.*

Čestitamo!

## POVJERENSTVO ZA ODGOJ DJECE U ODGOJNIM I REHABILITACIJSKIM KUĆAMA - SARAJEVO

### **Vijesti iz vrtića *Sunce*, Obiteljskog centra sv. *Rafael* iz Viteza i iz vrtića *Srce* - Sarajevo**

Dana 29. rujna 2012. u našoj kapelici Obiteljskog centra *Sv. Rafael* slavili smo blagdan arkandela: Mihaela, Gabrijela i Rafaela svečanom sv. misom koju je predslavio vlč. Jakov Kajinić, a pod kojom je udijeljen blagoslov obiteljima i dječici koja pohađaju odnosno borave u istoimenom centru. Ovo je ujedno bio i blagoslov za početak nove školske radne godine za naš vrtić i centar. Naša dječica su uveličala ovo slavlje svojim lijepim pjevanjem. Poslije sv. mise bila je prigoda za druženje i malu zakusku u dvorištu Obiteljskog centra.

Dana 9. studenoga 2012., već tradicionalno, u Dječjem vrtiću *Srce* - Sarajevo i prvi put u našem vrtiću *Sunce* pri Obiteljskom centru *Sv. Rafael* - Vitez proslavljeno je Martinje ili Sv. Martin. Djeca su, zajedno sa svojim tetama, dva tjedna pripremala program koji su toga dana izveli za svoje roditelje, a u vrtiću *Srce* su prvi put sa svojim roditeljima napravili svjetiljke koje su svojom svjetlošću uljepšale cjelokupni dojam druženja. Roditelji su bili oduševljeni, a djeca ponosna. Poslije kratkog programa i svečane procesije svi su bili pozvani kušati topli čaj, kuhano vino i kolačice sv. Martina.

Dana 3. prosinca 2012. svečano je proslavljen Dan osoba s posebnim potrebama u Obiteljskom centru *Sv. Rafael*. Slavlje je započeto svečanom sv. misom koju je predslavio fra Ivan Kasalo. Na sv. misi su bili prisutni roditelji i djeca s posebnim potrebama koji pohađaju naš centar, kao i bivši korisnici centra. Poslije sv. mise izvedena je kratka predstava koju su pripremili i izveli mladi iz kazališta *Vitez*. Kratka, ali vesela predstava izmamila je osmjeh na licima mnoge djece. Poslije sv. mise uslijedilo je druženje i zakuska u prostorijama centra uz vesele zvuke tamburica.

Dana 1. prosinca 2012. održana je duhovna obnova za sve djelatnike pri katoličkim vrtićima u prostorijama vrtića u Međugorju. Predavanje je pripremio dr. fra Ivan Ivanda na temu *Vjera* povodom godine vjere. Poslije predavanja bila je jedna kratka radionica meditativnog karaktera koju je pripremila s. Dominika Janjić. Zatim je slavljena sv. misa koju je pre-

dvodio fra Svetozar Kraljević, a sve je okončano ručkom u prostorijama zajednice *Milosrdni Otac*. Na ovoj duhovnoj obnovi sudjelovale su sestre i odgojiteljice iz vrtića *Sunce* i Obiteljskog centra *Sv. Rafael - Vitez*. Dana 6. prosinca 2012. naše vrtiće pohodio je sv. Nikola. Djeca se najviše raduju ovom svecu. Već tjednima se pripremaju za njegov dolazak tako što svakodnevno čine dobra djela kako kući tako i u vrtiću, a onda sve to zabilježe na jedan list koji poslije stave na stablo dobrih djela koje smo postavili u našem vrtiću u Vitezu. Sv. Nikola nam dolazi, naše stablo je okićeno dobrim djelima, a tete su vrlo ponosne na dječji trud....



*“Rodio se maleni u štalici Bog,  
Anđeli objavili da se rodi On ...”*

**U ozračju Svete Nazaretske obitelji,  
ozračju skromnosti, jednostavnosti i nježnosti,  
neka je svima  
Sretan Božić i blagoslovljena Nova 2013.g.**

*Povjerenstvo za odgoj djece  
u odgojnim i rehabilitacijskim kućama iz Sarajevske provincije*

# PASTORAL MLADIH I

## PRIJATELJI MALOGA ISUSA

### PMI i neretvanski zborovi hodočastili na grob vrhbosanskog nadbiskupa Stadlera



U godini 100. obljetnice dolaska sestara Služavki Malog Isusa u Metković u subotu 13. listopada PMI (Prijatelji Malog Isusa), metkovski crkveni zborovi i zbor župe Opuzen, njih 120, predvođeni duhovnikom PMI don Senkom Antunovićem, te voditeljicama zborova časnim sestrama Marijanom Cvitanović, Vedranom Krsti-

čević i Marinelom Delonga hodočastili su u sarajevsku katedralu na grob Josipa Stadlera vrhbosanskog nadbiskupa i utemeljitelja Družbe sestara Služavki Malog Isusa.

O povijesti prelijepa sarajevske katedrale govorio je prečasnici Pero Pranjčić prof. na katoličkom bogoslovnom fakultetu; potom je misno slavlje predvodio vlč. Antunović. „Svetu misu namjenjujem za sve vas koji ste nazočni i za one koje ste donijeli u srcu. Molimo Slugu Božjega Stadlera



da nam da onu milost, jakost i nadu koju je imao on kada je došao na ove prostore. Postupak za njegovo proglašenje svetim počeo je 20. lipnja 2002.“ rekao nam je vlč. Pranjčić.

Nakon misnog slavlja posjetili smo dom *Egipat*. „Isus se rodio u teškim uvjetima; čim se rodio morao je bježati; njegovu sudbinu dijele mnogi ljudi! Kao što je Isus u svojoj patnji našao Egipat gdje se sklonio, tako u životu svakog čovjeka koji je u nevolji mora postojati Egipat, zato

- ova se kuća zove *Egipat*, kazao je Stadler kad su ga zapitali - zašto *Egipat*“, podsjetila je č. s. provincijalka Admirata Lučić koja je govorila o njihovoj povijesti.

Sestre služavke Malog Isusa ovdje su se odnjihale uz svog utemeljitelja Slugu Božjega Josipa Stadlera i molile se za vaše potrebe, kazala je. Ne samo da je naša kuća počašćena vašim dolaskom, mislim da se svi anđeli raduju i da su vas dopratili do ovog lijepog grada. Odavde je krenulo to čudo Božje ljubavi prije 122.g. te došlo dokle nas je providnost vodila. Pozvala je vjernike da se mole i sv. arkanđelu Rafaelu anđelu zdravlja i dobrih obiteljskih odnosa, a Družba Sestara osnovana je na dan sv. Rafaela.

*Antonija Menalo*

### **DUHOVNA OBNOVA ZA DJEVOJKE**

U subotu, 24. listopada 2012. godine održana je duhovna obnova za djevojke u samostanu sestara Služavki Maloga Isusa u Pitomači na temu: „Vjera je dragocjeno blago“. Na susretu su sudjelovale 22 djevojke iz



Pitomače, Kloštra Podravskog, Podravske Sesvete. Djevojke su imale prilike družiti se sa sestrama i razmišljati o vjeri kroz evanđeoske tekstove i prigodne radionice. Također su sudjelovale na molitvi sa sestrama te trenucima rekreacije koje su provele u

radosnoj igri. U popodnevним satima upoznale su još jedan velik uzor vjere u liku sl. Božjega Josipa Stadlera te imale prilike pitati sestre sve što ih zanima o redovničkom životu. Vrhunac susreta je bilo zajedničko



Euharistijsko slavlje u župnoj Crkvi sv. Vida u Pitomači koju je predslavio vlč. Danijel Herceg.

Neka Gospodin umnoži našu vjeru i prati svaku od njih na njihovom životnom putu svojim blagoslovom i mirom.

**s. Valerija i s. Viktorija**

### **Odjek sa susreta**

U Pitomači, u subotu, 24. studenog 2012. godine sestre Služavke Maloga Isusa organizirale su susret za djevojke. Bila je to izvrsna prilika za bolje upoznavanje svoje vjere, upoznavanje novih prijatelja i druženje. Kroz razne igre, radionice i druge zabavne sadržaje učili smo o važnim događajima iz Biblije, a kasnije smo te iste događaje mi prikazivale na zanimljiv način, razmišljale o njima, razgovarale te pokušale zajedno shvatiti tajne koje nam pojedini tekst otkriva. Sestre su nam također ispričale ponešto o njihovom životu i djelovanju. Svi smo zajedno pjevali, molili, igrali razne igre i zabavljali se. Prekrasno je bilo to zajedništvo koje je, vjerujem, svaka od nas toga dana osjećala. Susret smo završile večernjom sv. Misom i sestre su na svima podijelile malene darove koji će nas zauvijek podsjećati na taj prekrasni dan, iskrene osjećaje, ljubav, zajedništvo.

*Laura Lončar, 8. razred,  
Prugovac*

### **Duhovna obnova u Livnu u Godini vjere**

U Duhovnom centru Djeteta Isusa u Livnu, koje vode sestre Služavke Malog Isusa, održana je duhovna obnova 27. i 28. listopada za sudionike: caritasa molitveno liturgijske zajednice i Prijatelja malog Isusa iz župe svetog Mihovila iz Omiša. Na duhovnoj obnovi sudjelovalo je trideset i pet članova zajedno sa s. Jasminom Čalo i s. Terezijom Pervan. Duhovnu obnovu vodio je don Mladen Parlov, rektor Sjemeništa i prof. na KBF u Splitu. Don Mladen se u svojim izlaganjima posebno osvrnuo na **krepost vjere i molitvu**. Istaknuo je važnost čitanja dokumenata II. Vatikanskog Koncila u godini vjere Konstitucija: *Dei Verbum, Lumen Gentium, Gau-*

*dium et spes* i Dekret o apostolatu laika (budući da se obraćao laicima te je za njih istaknuo važnost tog Dekreta).



Pitanje *Što je vjera?*, bilo je postavljeno za uvod i zajedničko razmišljanje. Nama je vjera darovana u sakramentu krštenja. Što ona u nama proizvodi? Također nam je darovana krepost ufanja i ljubavi. Ove kreposti uzdižu moju volju. Bog nam se objavljuje na način da nam se dariva u

Isusu Kristu. Božja objava je Božje sebedarje. Bog se dariva meni, a ja Bogu sebe darivam. Odgovoriti Bogu svojim sebedarjem. Bog je jedini slobodan i naša sloboda raste u mjeri koliko se ja približavam Bogu. Bog me želi kao ljubljeno slobodno biće, a Duh Sveti je snaga našega djelovanja.

Don Mladen je postavio nekoliko pitanja na koje je svatko u tišini svoga srca trebao odgovoriti. 1. Tko je moj Bog?, 2. Što je najveća briga moga života?, 3. Kakav je moj odnos prema živom Bogu?, 4. Što je s mojom molitvom?, 5. Je li Boga poznajem koji se dariva u Isusu Kristu?

**Molitva** - gradi naše zajedništvo. Postoje četiri razine molitve:

- Ja molim, ne slušam ni ja ni Bog (blebećem).
- Ja govorim, Bog čuje. Ta molitva treba rasti, puno vježbati, puno koncentracije, a to je dugi put i svakodnevni hod.
- Bog govori, ja slušam. Svoju nutrinu sam pripremio da postane osjetljiva na Božju riječ. Mi možemo moliti jer nam Bog to daje, On me čini svetim. Bog je važan u duhovnom životu, a ne ja.
- Bog govori, Bog sluša – mistika. Bog u meni kola, Bog u čovjeku čini sve, dozvoliti Bogu da nas prožme. Kako konkretno ja mogu moliti? Prvo je priznati da ne znam moliti. Moliti oče naš znači postati svjestan svoga siromaštva. Otkriti Božje lice u molitvi.

Nakon predavanja sudionici su imali prigodu za osobnu molitvu, meditaciju i sakrament ispovijedi. Središte našeg promišljanja bilo je Euharistijsko slavlje i klanjanje pred Presvetim Sakramentom.

Bogu hvala na ovoj duhovnoj obnovi. Hvala don Mladenu koji nam je sa velikim žarom lomio Kruh života i Božju riječ i uveo nas u promišljanje o našoj vjeri kroz naše življenje, o molitvi koja nas hrani i zajedništvu koje nas vodi k Bogu. Hvala našem župniku don Ljubi Bodrožiću koji je pomogao da se ova obnova dogodi i koji nas je posjetio u Livnu, jer zbog obveza nije mogao ostati. Hvala sestrama Služavkama Malog Isusa koje djeluju u ovom centru i koje su otvorene za sve one koji se žele na trenutak zaustaviti, povući se u osamu i promišljati o svom životu i onim vrijednostima koje su neprolazne.

Rijeka Žabljak teče i žubori uz ovaj Duhovni centar i priča o divnom i dobrom Bogu Ocu koji nas ljubi. Svatko od nas ima svoju životnu priču koju pričamo našem milosrdnom Ocu koji jedini dobro zna što je u čovjeku.

*s. Terezija Pervan*

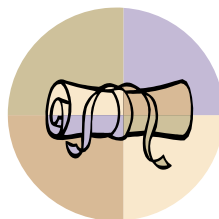


# PRIOPĆENJA IZ NAŠIH PROVINCIJALATA

## SPLITSKA PROVINCIJA

### Napredovanja

s. **Marina Mužinić**, 1. listopada 2012. g. obranila je radnju bakalaureata iz studija religioznog odgoja na Fakultetu Odgojnih Znanosti, Papinskog Sveučilišta Salezijanum u Rimu, na temu: *Sakrament pomirenja u životu mladih. Pastoralni i odgojni aspekti*



Čestitamo!

### Obavijest

Vijeće za trajni odgoj Provincije sv. Josipa ovoga Došašća u Godini vjere organizira tri jednodnevna seminara za sve sestre Provincije. Okvirna tema seminara je „**Marijin hod vjere**“, a predavač dr. fra Domagoj Runje, profesor biblijskih znanosti na KBF-u u Splitu. Seminari će biti u Solinu: 10., 12. i 19. prosinca.

### Svečarice Splitske provincije za Veliku Gospu u 2013. g.

#### 70. OBLJETNICA ZAVJETA

- s. M. Aleksandra Žolo

#### 60. OBLJETNICA ZAVJETA

- s. M. Hijacinta Vidović
- s. M. Rafaela Ivanković

## 50. OBLJETNICA ZAVJETA

- s. M. Branislava Matijašević
- s. M. Estera Goić
- s. M. Alis Lovrić
- s. M. Bernardica Čalo
- s. M. Zdenka Tomas
- s. M. Agneta Majić
- s. M. Zorislava Vrnoga
- s. M. Simforoza Projić
- s. M. Želimira Penić
- s. M. Snježana Grgurin
- s. M. Ernesta Ereš

## 25. OBLJETNICA ZAVJETA

- s. M. Terezija Pervan

### RASPORED DUHOVNIH VJEŽBI U SPLITSKOJ PROVINCIJI SV. JOSIPA ZA 2013.g.

Duhovne vježbe Turnus	Mjesto	Mjesec	Datum	Voditelj
I.	KDI - Livno	Travanj	01. – 07.	Euhristijske
II.	KDI - Livno	Svibanj	12. – 18.	p. Iko Mateljan, dominikanac
III.	KDI - Livno	Lipanj	16. – 22.	fra Petar Mila-nović-Trapo, franjevac
IV.	KDI - Livno	Srpanj	14. – 20.	fra Jure Šarčević franjevac cap.
V.	KDI - Livno	Kolovoz	07. – 14.	p. Ivo Plenko-vić, dominikanac
VI.	KDI - Livno	Kolovoz	25. - 31.	p. Niko Bilić, isusovac

## ZAGREBAČKA PROVINCIJA

### Obavijesti

**S. M. Tihana Strancarić**  
diplomirala je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu  
i stekla akademski naziv MAGISTRA MUZIKE.  
**Srdačno joj čestitamo!**

### Premještaji

s. M. Tihana Strancarić iz samostana "Antunovac" u župu sv. Jeronim.

### Termini Duhovnih vježbi

<b>Nova ves</b>	d. 18. – 23. veljače 2013.
<b>Nova ves</b>	d. 1. - 6. srpnja 2013.
<b>Kraljevec</b>	d. 9. – 15. kolovoza 2013.

## SARAJEVSKA PROVINCIJA

### Duhovne vježbe u 2013. godini

<b>9. – 14. ožujka 2013.</b>	<i>Kuća Navještenja</i> – Gromiljak <b>Voditelj:</b> vlč. Dražen Radigović
<b>9. – 14. svibnja 2013.</b>	<i>Kuća Navještenja</i> – Gromiljak <b>Voditelj:</b> p. Luka Lučić, D.I.
<b>9. – 14. kolovoza 2013.</b>	<i>Kuća Navještenja</i> – Gromiljak <b>Voditelj:</b> p. Vinko Maslač, D. I.

# POKOJNA RODBINA

## SPLITSKA PROVINCIJA

### Naši pokojnici:

+ **Anda Bogdan**, teta naše s. Manete Mijoč

+ **Ivica Lovrić**, nećak naše s. Gordijane

## SARAJEVSKA PROVINCIJA

### Naši pokojnici:

29. 11. 2012.

+ **Jozo Stjepić** – svak s. M. Ivke Paurević

7. 12. 2012.

+ **Andrija Knežević** – tata s. M. Rozeline Knežević



**Pokoj vječni daruj im Gospodine!**

## Zahvala

*Prigodom prelaska iz ovozemnog u vječni život, moje drage majke Jele Putnik, izražavam iskrenu zahvalnost časnoj Majci Radoslavi Radek, sestri Provincijalki Sandri Midenjak, svim sestrama Provincije, župniku don Srećku Franiću i ostalim svećenicima, na iskazanoj kršćanskoj sućuti, molitvama te posljednjem ispraćaju moje drage majke. Bog koji je Ljubav, svima bio nagrada, a mojoj majci udijelio vječnu radost i mir u svome Kraljevstvu.*

Zahvalna sestra Apolonija Putnik, braća i sestra

## VIJESTI ... OD BROJA DO BROJA

### VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

#### **16. 9. 2012.**

Sestre iz samostana „Antunovac“ Nove ves, na čelu sa s. Katarinom Pe-  
nić-Sirak, provincijskom glavaricom posjetile su časnu Majku s. M. Ra-  
doslavu Radek i sestre u generalnoj kući. Tom prigodom čestitale su  
imendane s. Vesni Mateljan, s. Mariji Banić a s. Ani Mariji Kesten, 25.  
obljetnicu redovničkih zavjeta.

#### **20. 9. 2012.**

U generalnoj kući održana je redovita sjednica Vrhovnoga vijeća Družbe.

#### **22. 9. 2012.**

Časna Majka - s. M. Radoslava Radek - posjetila je zajednicu sestara u  
Retkovcu.

#### **23. 9. 2012.**

Na poziv časne Majke s. M. Radoslave Radek, sestre u generalnoj kući  
posjetile su naše ss. novakinje sa svojom učiteljicom s. Marinom Piljić.

#### **24. 9. 2012.**

Sestre splitske provincije koje djeluju u župi sv. Josipa u Zadru, posjetila  
je časna Majka s. M. Radoslava Radek u pratnji savjetnice s. Ane Marije  
Kesten.

#### **25. 9. 2012.**

U samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi bio je dan Duhovne obnove.  
Duhovnoj obnovi pridružile su se sestre iz generalne kuće zajedno s čas-  
nom Majkom.

#### **26. 9. 2012.**

U dvorani nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu, povodom 350. ob-  
ljetnice proglašenja sv. Josipa zaštitnikom hrvatskog naroda održan je u  
znanstveni skup . Na ovom skupu održana su dva predavanja o našem



Utemeljitelju: „Sluga Božji Josip Stadler – širitelj štovanja sv. Josipa“ i „Glasnik sv. Josipa“. Na ovom znanstvenom skupu nazočila je časna Majka sa sestrama savjetnicama.

U večernjim satima našu zajednicu posjetio je postulator sluge Božjega Josipa Stadlera, dr. Pavo Jurišić koji je sudjelovao na istom znanstvenom skupu.

### **27. 9. 2012.**

Na blagdan sv. Vinka Paulskog sestre Milosrdnice u Frankopanskoj proslavile su svoga zaštitnika. U njihovoj kući matici euharistijsko slavlje predslavio je Apostolski nuncij u RH Alessandro D'Errico. Na svetoj misi i kod obiteljskog stola nazočila je časna Majka s. M. Radoslava Radek i njezina zamjenica s. M. Vesna Mateljan.

### **29. 9. 2012.**

Vijeće za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja i vijeće za duhovnost u Družbi, održalo je svoje redovite godišnje sastanke. Sastancima su nazočile pročelnice vijeća iz Vrhovne uprave i pročelnice vijeća iz Provincija.

### **1. 10. 2012.**

U samostanu svete Male Terezije u Doboju, sestre Sarajevske provincije proslavile su 70. obljetnicu njihova dolaska u to mjesto. Na ovom slavlju u ime Vrhovne uprave nazočile su s. Vesna Mateljan - zamjenica vrhovne glavarice, s. Imkulata Lukač i s. Jadranka Lacić.

### **2. 10. 2012.**

Časna Majka - s. M. Radoslava Radek - uputila je svim sestrama u Družbi prigodno pismo povodom otvaranja *Godine vjere*.

Našu zajednicu posjetio je Vojni Ordinarij mons. Juraj Jezerinac.

### **3. 10. 2012.**

Uz blagdan sv. Franje Asiškog, časna Majka sa svojim sestrama savjetnicama, posjetila je školske sestre Franjevke koje djeluju u zajednici na Prekrižju i čestitale im blagdan.

U večernjim satima u župnoj crkvi na Ksaveru sestre iz naše zajednice nazočile su preminuću sv. Franje.

#### **4. 10. - 11.10. 2012.**

Časna Majka - s. M. Radoslava Radek - u pratnji s. Vesne Mateljan vrhovne zamjenice, posjetila je naše sestre koje djeluju u Njemačkoj: u Burgkichenu, Geretsridu, Essenu i u Belgiji u Audregnies.

#### **4. 10. 2012.**

S. Ana Marija Kesten preuzela je iz Državnog Arhiva grada Zagreba istražene dokumente koji su svjedoci smrtne presude izrečene našoj + s. Gaudenciji Šplajt.

#### **8. 10. 2012.**

U kapelici generalne kuće, Don Ivan Bodružić slavio je svetu misu na nakanu proglašenja blaženim našeg oca Utemeljitelja.

#### **11. 10. 2012.**

U Rimu za vrijeme održavanja Biskupske sinode papa Benedikt XVI. otvorio je *Godinu vjere*.

U našoj Družbi sestre će u svim zajednicama tijekom *Godine vjere* zajedno moliti *čin vjere*.

#### **13. 10. 2012.**

Časna Majka - s. M Radoslava Radek - uputila je svim sestrama čestitku za 122. rođendan Družbe.

#### **15. 10. 2012.**

U generalnoj kući započela je devetnica sv. Rafaelu, priprema za slavlje 122. rođendana Družbe.

#### **19. 10. 2012.**

U samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi, otvorena je misijska izložba koju su pripremile sestre Zagrebačke provincije zajedno s Prijateljima Maloga Isusa. Na prigodnom programu otvaranja misijske izložbe nazočila je časna Majka sa sestrama iz zajednice.

#### **20. 10. 2012.**

U generalnoj kući održan je sastanak pročelnica vijeća za odgoj u Družbi. Sastanku su nazočile sestre pročelnice iz Provincija i učiteljica novakinja s. Marina Piljić.

U Metkoviću, na promociji knjige „Sestre Služavke Maloga Isusa u Metkoviću (1912.-2012.)“ koju je priredila naša s. Maneta Mijoć, u ime Vrhovne uprave nazočila je s. Vesna Mateljan, zamjenica Vrhovne glavariće. S. Vesna - sudjelovala je i u samom predstavljanju knjige.

### **21. 10. 2012.**

Uz dan obilježavanja misijske nedjelje i bliže pripreme za slavlje 122. rođendana Družbe, časna Majka pozvala je u našu kuću skupinu djece iz Doma Prekrižje. Radost susreta bila je obostrana, kako za djecu tako i za nas sestre.

### **22 i 23. 10. 2012.**

U samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu i u samostanu „Antunovac“ Nova vas, na programu bliže pripreme za 122. rođendan Družbe, nazočila je časna Majka sa svojim savjetnicama, tom prigodom sestrama i novakinjama čestitala dan Družbe, sv. Rafaela.

### **24. 10. 2012.**

U generalnoj kući svečano je proslavljen **122. Rođendan Družbe**. Euharistijsko slavlje u našoj kapelici slavio je Vojni Ordinarij mons. Juraj Jerzerinac uz koncelebraciju fra Ike Paponje, provincijala Franjevacca trećoredaca i fra Nikole Baruna župnika župe sv. Franje Ksaverskog. Na misnom slavlju kao i kod zajedničkog blagovanja pridružile su nam se naše sestre iz zajednica: Vojnog ordinarija, Stenjeveca i Črešnjevca kao i drugi Družbini prijatelji. Slavlje se nastavilo tijekom cijelog dana uz sestrinsko i bratsko zajedništvo i druženje svih koji su nam izrazili svoju blizinu i čestitke.

### **27. 10. 2012.**

U generalnoj kući održana je sjednica Vrhovne uprave Društva Prijatelja Maloga Isusa.

### **30. 10. 2012.**

Časna Majka - s. M. Radoslava Radek - u pratnji savjetnice s. Jadranke Lacić, nazočila je na sahrani svećenika Vrhbosanske nadbiskupije dr. Ive Balukčića. Sahrana je bila u župi Komušina (B-H).

### **1. 11. 2012.**

Svetkovina Svih Svetih. Na gradskom groblju Mirogoj, časna Majka sa sestrama, posjetila je grobove naših pokojnih sestara i nazočila na euharistijskom slavlju koje je predvodio Zagrebački nadbiskup, kardinal Josip Bozanić.

### **5. 11. - 9. 11. 2012.**

Časna Majka - s. M. Radoslava Radek - u pratnji s. Ane Marije Kesten, posjetila je sestre koje djeluju u Italiji: u mjestu Merate i u Rimu: u zavodu Germanicum i Grottaferrati. Susrela se i s našim sestrama koje su na studiju.

Prigodom ove posjete našim sestrama, časna Majka je sudjelovala 7 i 8. prosinca, na programu *Zahvalnog hrvatskog hodočašća papi Benediktu XVI.*

### **6. 11. 2012.**

U samostanu Franjevac trećoredaca na Ksaveru, u dvorani biskupa Srećka, održano je predstavljanje knjige *Prema franjevačkim izvorima 2, povijest franjevaca trećoredaca*. Na ovom predstavljanju knjige nazočile su sestre iz naše zajednice.

### **11. 11. - 19.11. 2012.**

S. Ana Marija Kesten bila je na ispomoći u samostanu Egipat, u Sarajevu. Sestrama je pomagala kod pripremanja humanitarnog koncerta i prodajne izložbe za djecu u *Stadlerovom dječjem domu Egipat*.

### **15. i 16. 11. 2012.**

Časna Majka - s. M. Radoslava Radek - sudjelovala je na susretu sestara predstojnica Splitske provincije, a održan je u Kući Djeteta Isusa, u Livnu.

### **16. 11. 2012.**

Velik dan za Hrvatski narod. Na Haškom tribunalu, donesena je pravedna presuda za hrvatske generale: Antu Gotovinu i Mladena Markač.

### **16. 11. - 19.11. 2012.**

S. Vesna Mateljan, u pratnji s. Jadranke Lacić održala je u Voćinu i Čerelijama, duhovnu obnovu za članove *Društva Prijatelja Maloga Isusa*.

## **22. i 23. 11. 2012.**

Časna Majka - s. M. Radoslava Radek - sudjelovala je na Plenarnoj skupštini HKVRPP.

## **24. 11. 2012.**

U generalnoj kući održana je sjednica Vrhovnoga vijeća i proširena sjednica, na kojoj su sudjelovale Provincijske glavarice iz sve tri provincije.

## **25. 11. 2012.**

Časna Majka - sa sestrama iz zajednice bila je na čestitanju imendana s. M. Katarini Penić-Sirak, provincijskoj glavarici Zagrebačke provincije.

S. Vesna Mateljan, s. Marija Banić s provincijskom glavaricom splitske provincije s. Sandrom Midenjak, posjetile su zloglasnu špilju Jazovku kod Sošica, u koju je među brojnim Hrvatima, strijeljanja i bačena naša s. Gaudencija Šplajt.

## **27 - 29. 11. 2012.**

Časna Majka - s. M. Radoslava Radek - u pratnji s. Ane Marije Kesten, posjetila je sestre u samostanu Egipat u Sarajevu i djecu u Stadlerovom Dječjem Domu Egipat. Nazočile su na Humanitarnom koncertu koji je održan pod geslom „Izvor Radosti“ posvećen našoj djeci, i na humanitarnoj prodajnoj izložbi, koju su priredile sestre iz Sarajevske provincije zajedno s PMI.

## **PROVINCIJA SV. JOSIPA, SPLIT**

## **29. 09. 2012.**

U samostanu sv. Ane bila je mjesečna duhovna obnova koju je imao p. Luka Lučić. Na Euharistijskom slavlju, nakon kojeg je uslijedilo cjelodnevno klanjanje pred Presvetim, koncelebrirao je don Vijekoslav Pavlinović, naš samostanski kapelan.

Ovo je ujedno bio i oproštajni susret s p. Lukom koji je premješten u Sarajevo.

U predvečerje, nakon Euharistijskog klanjanja imali smo kućni sastanak.

## **01. i 02. 10. 2012.**

Prigodom obilježavanja 800. obljetnice dolaska sv. Franje Asiškoga na hrvatsko tlo Vijeće franjevačkih zajednica (VFZ) Hrvatske i Bosne i Her-

cegovine organizira u Splitu i Zadru, 1. i 2. listopada Međunarodni znanstveni simpozij na temu „Početci franjevaštva u Hrvata“. Prvi dan međunarodnoga simpozija, u ponedjeljak 1. listopada, upriličen je u franjevačkom samostanu Sv. Frane na Obali u Splitu, a drugi dan u franjevačkom samostanu sv. Franje u Zadru.

Na oba dva dana ovog simpozija sudjelovale su s. Sandra Midenjak, provincijalka i njena zamjenica s. Krucifiksa Ivelić.

Nakon simpozija koji je bio održan u Zadru, posjetile su naše sestre u župi sv. Josipa, Plovanija.

#### **04. 10. 2012.**

U samostanu sv. Frane na Obali u Splitu svečanim euharistijskim slavljen proslavljen je sv. Franjo. Na ovoj svečanoj misi prisustvovala je s. Krucifiksa Ivelić i s. Jelena Marević.

#### **06. 10. 2012.**

Svečanost obilježavanja 800. obljetnice dolaska sv. Franje na hrvatsku obalu odvijala se pod gleslom "Gospodin mi dade vjerovati", a središnja proslava započela je procesijom ispred crkve sv. Frane na Obali preko Zapadne Obale do Sustipana, a u kojoj su sudjelovali biskupi: šibenski biskup Ante Ivas, dubrovački biskup Mate Uzinić i Vojni ordinarij u BiH Tomo Vukšić, potom provincijali i provincijalke iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, svećenici, redovnici i redovnice, bogoslovi, sjemeništarci i kandidatice, članovi Trećega reda i FRAM-e. Nazočili su i brojni predstavnici županijske i gradske vlasti i predsjednica Gradskog vijeća, predstavnici društvenih i kulturnih ustanova te više tisuća vjernika, hodočasnika iz Hrvatske i BiH. Euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić.

Ovoj svečanosti prisustvovala je s. Sandra Midenjak, provincijalka i desetak sestara naše Provincije.

#### **Od 08. do 11. 10. 2012.**

Provincijalka s. Sandra posjetila je naše sestre u Dubrovniku, Mandaljeni i Dobroti (CG). Za vrijeme posjeta sestrama u Dubrovniku, susrela se i s ocima kapucinima. Također je posjetila i našu dobročiniteljicu Eny Radović, te na povratku za Split, sestre u Neumu i Opuzenu.

#### **11. 10. 2012.**

Papa Benedikt XVI. svečano je otvorio Godinu vjere.

### **13. 10. 2012.**

Ovogodišnji izlet-hodočašće redovnica svih družbi, koje djeluju u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, u organizaciji delegata za redovnice fra Petra Lubine, a pod pokroviteljstvom splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Marina Barišića, upriličen je u subotu, 13. listopada 2012. Odredište je bilo svetište Majke od milosti – kolijevka Gospe Sinjske u Rami-Šćit, BiH.

Ovom izlet-hodočašću sudjelovalo je petnaestak naših sestara.

Na Lovrincu je pokopana Anđa Kondža, koja je godinama pomagala sestrama koje su bile na službi u župi sv. Križa, Veli Varoš. Na sprovodu su bile s. Sandra Midenjak, provincijalka, s. Krucifiksa Ivelić, s. Emila Marinović i s. Marcela Žolo.

### **15. 10. 2012.**

Misionar don Nikola Sarić posjetio je našu zajednicu u samostanu sv. Ane i pridružio nam se na ručku za našim obiteljskim stolom. Započela je devetnica sv. Rafaelu.

### **17. 10. 2012.**

Prvi ovogodišnji susret za mlade, u organizaciji Ureda za pastoral mladih Splitsko-makarske nadbiskupije i Hrvatskog nadzemlja održan je 17. listopada 2012. pod nazivom „Vrata vjere“. Gosti su bili nadbiskup, msgr. Marin Barišić, zatim mr. sc. Ana Jeličić, te mr. sc. Petar Balta. S obzirom da je na dan susreta nadbiskup, msgr. Marin Barišić, ujedno slavio 19. obljetnicu biskupskog ređenja, mladi su mu čestitali i uručili cvijeće uz zahvalu za njegovo predano služenje.

Ovom susretu prisustvovala su s. Mariangela Majić, s. Marcela Žolo i naše kandidatice.

### **18. 10. 2012.**

U Otoku kod Sinja, proslavljen je zaštitnik župe sv. Luka. Provincijalka s. Sandra Midenjak u zajedništvu nekoliko naših sestara prisustvovala je ovom Euharistijskom slavlju.

### **20. 10. 2012.**

U Gradskom kulturnom središtu u Metkoviću, predstavljena je knjiga *Sestre Služavke Malog Isusa u Metkoviću (1912.-2012.)*, autorice s. Manete Mijoč. Predstavljanju su nazočili: provincijalna glavarica naše

provincije sv. Josipa s. Sandra Midenjak, zamjenica vrhovne glavarice s. Vesna Mateljan, župnik župe sv. Ilije fra Petar Gulić, župnik župe sv. Nikole don Senko Antunović, dobročinitelj samostana u Metkoviću mons. Fabijan Veraja, mons. don Mile Vidović, gvardijan samostana u Sinju fra Petar Klapež, prof. fra Blaž Toplak, fra Marijo Jurišić, fra Vinko Prlić, gradonačelnik grada Metkovića gospodin Stipe Gabrić, dožupanica dubrovačko-neretvanske županije gospođa Marija Vučković, sestre dominikanke iz Korčule i sestre karmelićanke Božanskog Srca Isusova iz Gabela Polja, naše sestre sarajevske Provincije iz Neuma, sestre iz naših zajednica, uglednici iz političkog i kulturnog života i stanovnici Metkovića.

O knjizi su govorili: s. Vesna Mateljan, dr. don Mile Vidović i autorica knjige s. Maneta Mijoč. U programu su nastupili zborovi župa sv. Ilije i sv. Nikole iz Metkovića, Zbor župe sv. Stjepana iz Opuzena, te "Klapa Sveti Nikola" iz Metkovića, pod vodstvom svojih voditeljica: s. Vedrane Krstičević, s. Marijane Cvitanović i s. Marinele Delonga, a kroz program je vodila s. Lucija Jaganjac.

### **21. 10. 2012.**

U našem samostanu sv. Ane započela je trodnevnica sv. Rafaelu. Misna slavlja u trodnevnici u koncelebraciji don Vjekoslava Pavlinovića, uz prigodnu propovijed, predvodio je dominikanac o. Luka Prcela.

Prvog dana trodnevnice pridružile su nam se sestre s Bačvica i s. Ružica Marjanović.

### **22. 10. 2012.**

Na Lovrincu je pokopana s. Nikolina Batinić, dominikanka. Pogrebu su nazočile s. Sandra Midenjak, provincijalka, s. Krucifiksa Ivelić, s. Agnes Gabrić, s. Zorana Žolo, s. Mirjam Mirčeta, s. Gordana Rogošić i s. Danijela Mihić.

### **22. i 23. 10. 2012.**

Drugog i tećeg dana trodnevnice uz Euharistijsko slavlje koje je predvodio o. Luka Prcela, imali smo i klanjanje pred Presvetim.



**24. 10. 2012.**

**Rafaelovo – 122. rođendan Družbe**

U našem samostanu svečano misno slavlje predvodio je misionar don Nikola Sarić u koncelebraciji sa don Vijekom Pavlinovićem, o. Lukom Prcelom i don Satnikom Vrnogom.

Na svečanom ručku su nam se pridružili i župnik don Ivan Sučić, kapelan don Vedran Turić i don Stanko Vrnoga.

U prijepodnevnim satima s. Sandra Midenjak, provincijalka, posjetila je naš samostan sv. Rafaela u Solinu i čestitala sestrama rođendan Družbe i dan zaštitnika Družbe.

**25. 10. 2012.**

Provincijalka s. Sandra Midenjak i s. Krucifiksa Ivelić posjetile su sestre u Vrgorcu i čestitale imendan s. Hrizanti Barišić, kućnoj predstojnici..

**25. i 26. 10. 2012.**

Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu održan je XVIII. međunarodni teološki simpozij, koji tradicionalno priređuje Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu. Tema ovogodišnjega simpozija je Antropološka i religiozna dimenzija žrtve.

Simpoziju su prisustvovala s. Mariangela Majić i s. Maneta Mijoč.

**27. 10. 2012.**

U samostanu sv. Ane bila je mjesečna duhovna obnova koju je imao don Vijekoslav Pavlinović, naš samostanski kapelan. Nakon Euharistijskog slavlja bilo je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim.

Preminuo je dr. Ivo Balukčić, koji je zadužio našu Družbu radeći na proučavanju lika našega oca Utemeljitelja, a 10. lipnja 2002. godine bio je imenovan sućem delegatom za dijecezanski proces u kauzi blagopokojnog prvog nadbiskupa vrhbosanskog dr. Josipa Stadlera.

S. Anemarie Radan bila je u ime Provincije na sprovodu u Odžaku.

**28. 10. 2012.**

Provincijalka s. Sandra Midenjak posjetila je don Anđelka Dukića, župnika na Mejašima, i dogovorila godišnji susret PMI, koji će u 2013.g. biti na Mejašima.

### **30. 10. 2012.**

U Glavicama kod Sinja pokopana je Anđa Bogdan, teta naše s. Manete. Na pogrebu su uz s. Sandru Midenjak, provincijalku, bile i s. Krucifiksa Ivelić, s. Emila Marinović i s. Marcela Žolo.

### **01. 11. 2012.**

Na svetkovinu Svih Svetih, misno slavlje na splitskom groblju Lovrinac predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Ovom misnom slavlju prisustvovala je s. Sandra Midenjak u zajedništvu sa sestrama koje su na području Splita, ali i okolice.

### **06. 11. 2012.**

Provincijalka s. Sandra Midenjak posjetila je sestre u Dugopolju.

### **10. 11. 2012.**

Provincijalka s. Sandra Midenjak, s. Krucifiksa Ivelić i s. Maneta Mijoč, posjetile su sestre na Bačvicama i čestitale imendan s. Leoni Leventić, kućnoj predstojnici.

### **15. i 16. 11. 2012.**

U duhovnom centru „Kuća Djeteta Isusa“ u Livnu, održan je susret s. Radoslave Radek, vrhovne glavarice, s. Sandre Midenjak provincijalke sa sestrama predstojnicama naše Provincije. Tom prigodom su bile u Gornjim Runjanima na Euharistijskom slavlju za naše generale koji su u Hagu čekali presudu.

### **17. 11. 2012.**

Na povratku iz Livna, provincijalka s. Sandra Midenjak posjetila je sestre u Košutama i župnika don Darija Čorića.

### **21. 11. 2012.**

Provincijalka s. Sandra Midenjak odlazi u Zagreb na 44. plenarnu skupštinu Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica (HKVRPP) koja se održala u Duhovno-obrazovnom centru “Marijin dvor” u Lužnici, 22. i 23. studenoga 2012., gdje su se okupili poglavari muških i ženskih redovničkih zajednica i družbi kako bi, uz redovite plenumske zadaće i osvrte na rad u protekloj godini, razmotrili izazove sekularizacije.

Glavno predavanje na Plenumu prvoga dana održao je mons. Mate Uzi-  
nić, biskup dubrovački i predsjednik Vijeća HBK-a za ustanove posveće-  
nog života i družbe apostolskog života na temu “Crkva i redovništvo pred  
izazovom sekularizacije.”

Drugoga dana, apostolski nuncij u RH nadbiskup Alessandro D’Errico  
predvodio je misno slavlje. Tijekom zasjedanja izvješće o jednogodiš-  
njem radu HKVRPP podnio je predsjednik o. Vinko Mamić, OCD.

#### **24. 11. 2012.**

Provincijalka s. Sandra Midenjak bila je u Generalnoj kući na proširenoj  
sjednici sa Vrhovnom upravom.

Na prvom ovogodišnjem nadbiskupijskom stručnom skupu za vjeroučite-  
lje u školi, u dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, u subotu 24.  
studenoga 2012. godine, okupilo se oko 250 vjeroučitelja iz Splitsko-  
makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije. Stručni skup je bio pod nas-  
lovom *Pristup učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronau-*  
*ka*. NA ovom stručnom skupu koreferate su imale naše sestre: S. Mari-  
janka Dominiković, vjeroučiteljica u Centru „Juraj Bonačić“, koja je go-  
vorila o radu s učenicima s intelektualnim teškoćama i s. Rebeka Batarelo  
koja je govorila o radu s djecom s oštećenjem vida.

Nakon stručnog skupa u sjemeništu, u samostanu sv. Ane sestre katehis-  
tice su imale svoj susret, na kojem je s. Dolores Brkić pročelnica vijeća  
PMI izvijestila sestre o godišnjem susretu PMI koji će biti na Mejašima  
te sa gđom Anitom Dukić iznijela što je bilo na sjednici PMI u General-  
noj kući u Zagrebu. S. Marcela Žolo pročelnica vijeća za duhovna zvanja,  
izvijestila je sestre o susretima djevojaka koji su u planu kroz ovu škol-  
sku godinu.

#### **29. 11. 2012.**

Na povratku iz Zagreba provincijalka s. Sandra Midenjak posjetila je  
sestre i župnika u župi sv. Josipa u Zadru.

Na groblju u Hrvacama pokopan je tragično preminuli mladić Ivica Lov-  
rić, nećak naše s. Gordijane. U zajedništvu sa rodbinom i prijateljima,  
pogrebu su prisustvovala i s. Krucifiksa Ivelić, provincijalna zamjenica,  
s. Emila Marinović, s. Marcela Žolo i s. Leona Leventić.

### **Od 29. 11. do 02. 12. 2012.**

U prigodi 100. obljetnice rođenja splitsko-makarskoga nadbiskupa Frane Franića Splitsko-makarska nadbiskupija, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu i Grad Kaštela organizirali su znanstveni simpozij o životu i radu nadbiskupa Franića u Splitu i u Kaštelima. Na simpoziju je nastupilo 27 predavača, koji su nastojali rasvijetliti važnost i utjecaj lika i djela mons. Franića u teškom i kompleksnom vremenu za Crkvu.

Uz brojne predavače, trećeg dana simpozija s. Maneta Mijoč imala je predavanje na temu „Nadbiskupova suradnja s redovnicama“ Istoga dana slavilo se Euharistijsko slavlje konkatedrali sv. Petra u Splitu u 18 sati. U nedjelju 2. prosinca u župnoj crkvi u Kaštel Kambelovcu u 10.30 sati izrečeno je prigodno slovo o liku i djelu Frane Franića, a u 11 sati slavilo se svečano misno slavlje.

Ovom simpoziju uz s. Manetu koja je sudjelovala svojim predavanjem, bila je nazočna provincijalka s. Sandra Midenjak u zajedništvu sestara iz Splita i Solina.

## **PROVINCIA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA, ZAGREB**

### **8. 10. 2012.**

U Pitomači u samostanu "Kraljice svete krunice", zajednica sestara proslavila je blagdan kuće, a pridružile su se s. M. Jelena Burić, s. M. Veronika Smolek i s. M. Marta Vunak.

### **11. 10. 2012.**

Papa Benedikt XVI otvorio je GODINU VJERE na pedesetu obljetnicu *Drugoga vatikanskog koncila* i na dvadesetu obljetnicu *Katekizma Katoličke Crkve*, koja traje do 24. studenog 2013. godine.

### **13. i 14. 10. 2012.**

Na mjuziklu ZAJEDNICE CENACOLO u dvorani Cibona, prisustvovala su sestre iz Nove vesi.

### **16. 10. 2012.**

U dvorani Vijenac na Kaptolu na predstavljanju knjige autorice dr. Esther Gitman "KAD HRABROST PREVLADA – spašavanje i preživljavanje Židova u NDH 1941.-1945." prisustvovala su sestre iz Nove vesi.

### **18. 10. 2012.**

Zajednicu sestara u samostanu "Antunovac" u Novoj vesi posjetila je s. Maria-Ana Kustura i s. M. Kristina Adžamić.

### **19. – 22. 10. 2012.**

U samostanu "Antunovac" Nova ves održana je MISIJSKA PRODAJNA IZLOŽBA za projekt *Esmeraldas* u Ekvadoru. Otvorenju prodajne izložbe prethodio je misijski program, kojeg su osmislili PMI iz Retkovca sa s. M. Emanuelom Pečnik, te Euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja koju je predslavio vlč. Antun Toni Štefan u koncelebraciji s vlč. Brankom Picekom i vlč. Dragutinom Cerovečkim. Izložbu je blagoslovio i otvorio u samostanu, ravnatelj Papinskih misijskih djela vlč. Antun Toni Štefan. Izložba je bila ujedno i duhovna priprema za blagdan osnutka Družbe.

### **21., 22. i 23. 10. 2012.**

Po našim samostanima i zajednicama započela je bliža duhovna priprema za blagdan svetog Rafaela. U samostanu "Antunovac" održana je trodnevica pod vodstvom dr. Stjepan Balobana. Na Euharistijskom slavlju sudjelovale su i sestre iz Vrhovne uprave te sestre iz sv. Jeronima, Retkovca, Stenjeveca i Vojnog ordinarijata. Održana je i trodnevica u samostanu "Betlehem" na Kraljevcu koju su pripremile magistra novakinja s. M. Marina Piljić i s. M. Irena Olujević.

### **24. 10. 2012.**

Blagdan sv. Rafaela proslavljen je Euharistijskim slavljem kojeg je predslavio dr. Josip Baloban u koncelebraciji s vlč. Dragutinom Cerovečkim i dr. Stjepanom Balobanom.

### **26. 10. 2012.**

Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Jelena Burić bile su u Cerniku na grobu s. M. Fortunata i s. M. Augustine te su posjetile s. M. Luciju Knežević u Slavonskom Kobašu.

### **31. 10. 2012.**

S. M. Tihana Strancarić preuzela je dužnost orguljašice i katehistice u župi sv. Jeronima.

### **1. 11. 2012.**

Sestre su pohodile groblja na blagdan Svih Svetih i odale zahvalnost pokojnim sestrama, a na Mirogoju su sudjelovale na Euharistijskom slavlju za sve pokojne.

### **2. 11. 2012.**

Provincijalna glavarica M. Katarina Penić-Sirak, s. M. Jelena Burić i s. M. Nada Juratovac posjetile su zajednicu sestara u Samoboru i Stenjevcu te mjesna groblja gdje počivaju naše pokojne sestre.

U samostanu "Antunovac" održan je susret Vijeća za zvanja i PMI.

### **5., 6., 7., 8. i 9. 11. 2012.**

Na zahvalnom hodočašću zagrebačke nadbiskupije u vječni grad Rim sudjelovale su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica, s. M. Karmen Hajdinjak i s. M. Bernardica Galović. S udrugom JOB sudjelovala je s. M. Margareta Perčić. Sestre su prisustvovala na zajedničkoj audijenciji kod Sv. Oca i svetoj misi, na grobu sv. Petra u bazilici, koju je predslavio kardinal Josip Bozanić nadbiskup zagrebački.

Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak i sestre, posjetile su i naše sestre u zavodu Germanicum.

### **13. 11. 2012.**

Na mjesnom groblju u Davoru, na sprovodnim obredima i misi zadušnici +Danici Ivančić, sudjelovale su Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica sa sestrama iz Nove vesi.

Na povratku su posjetile i zajednicu sestara u Pitomači.

### **15. 11. 2012.**

U samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru održan je susret Vijeća za duhovnost i promicanje baštine oca Utemeljitelja.

U zagrebačkoj katedrali na Euharistijskom slavlju za naše Generale i duhovnom bdijenju po župama, sudjelovale su sestre iz naše provincije.

**16. 11. 2012.**

Na zahvalnom Euharistijskom slavlju u zagrebačkoj katedrali za oslobođenje naših Generala i za sve milosti koju je Bog poklonio Hrvatskom narodu, sudjelovale su i naše sestre.

**18. 11. 2012.**

Održan je susret sestara juniorki u Samoboru, kojeg je organizirala učiteljica juniorki s. Marija Kiš.

**22. i 23. 11. 2012.**

Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak sudjelovala je na Plenarnoj skupštini HKVRPP u Lužnici.

**24. 11. 2012.**

Provincijalna glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak sudjelovala je na Proširenoj sjednici Vrhovne uprave u Naumovcu.

**25. 11. 2012.**

U samostanu "Antunovac", u radosnom raspoloženju proslavljen je imendan provincijalne glavarice s. M. Katarine Penić-Sirak.

**26. 11. 2012.**

U Novoj vesi održana je Duhovna obnova pod vodstvom karmelićanina o. Antonia Čirka.

**29. 11. 2012.**

U samostanima i župama, svakog četvrtka naše sestre organiziraju i sudjeluju na Euharistijskom klanjanju za duhovna zvanja.

**PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE  
DJEVICE MARIJE, SARAJEVO**

**21. – 29. 9. 2012.**

Sestra Vitomira Bagić hodočastila je u Marijansko svetište Lurd. Prikazala je Bezgrješnoj majci Mariji Družbu i Provinciju.

### **25. 9. 2012.**

Radi liječničkih pretraga s. M. Doloroza Dadić je pošla u Zagreb. Želimo joj i molimo Božji blagoslov i brz oporavak!

U popodnevним satima istoga dana u samostanu *Egipat* je održan susret Prijatelja Maloga Isusa iz Sarajeva. Susret je započeo molitvom u samostanskoj kapelici, nakon čega je uslijedio zajednički susret u samostanskoj dvorani.

### **26. 9. 2012.**

Samostan *Egipat* posjetio je đakon Paolo iz Italije i njegov prijatelj s kojima smo ostali u ugodnom razgovoru.

### **28. – 29. 9. 2012.**

Na susretu pročelnica Vijeća za duhovnost u Družbi i duhovnu baštinu oca Utemeljitelja, kojeg je organizirala Vrhovna Uprava Družbe, sudjelovala je s. Ljilja Marinčić.

### **29. 9. 2012.**

Na blagdan svetih arkandela Mihaela, Rafaela i Gabriela naša zajednica u samostanu *sv. Josipa* je u okviru OCSR-a obilježila dan svoga poslanja – odgoja djece i pomoći obiteljima s djecom s teškoćama u odrastanju. Nazočna je bila sestra M. Admirata Lučić – provincijska glavarica.

### **1. 10. 2012.**

Misnim slavljem u 11 sati u samostanskoj kapelici u Doboju svečano je proslavljena 70. obljetnica prisutnosti i djelovanja naših sestara u Doboju. Misno slavlje je predslavio dobojski župnik vlč. Pero Iljkić uz suslavlje vlč. Marka Lacića – župnika župe Lovnica i brata naše s. Jadranke. Uz provincijsku glavaricu – s. Admiratu Lučić – i njezine savjetnice: s. Anđu Vranješ, s. Ljilju Marinčić i s. Katu Zadro, bilo je nazočno i dvadesetak sestara iz svih naših zajednica. U ime časne majke – s. M. Radoslave Radek – slavlju su nazočile s. M. Vesna Mateljan – zamjenica vrhovne glavarice, s. Imakulata Lukač – savjetnica vrhovne glavarice i s. Jadranka Lacić – savjetnica vrhovne glavarice i ekonoma. Zajedničkom slavlju kod obiteljskoga stola pridružio se i župnik župe Žabljak – vlč. Bono Tomić.



### **3. 10. 2012.**

Samostan *Egipat* posjetio je ujak naše s. Kate Zadro – fra Ilija Barišić, misionar u D R Kongo. U zajedničkom razgovoru fra Ilija nam je dočarao ljepotu četrdesetogodišnjega misionarskoga rada, zanimljivosti i razvoj dviju franjevačkih provincija koje su otvorene na tomu misionarskome području.

### **4. 10. 2012.**

U večernjim satima u župi Dobrinja (Sarajevo) svečano je proslavljen zaštitnik župe – sv. Franjo Asiški. Svečano misno slavlje u 18 sati predslavio je dr. fra Pero Vrebac – duhovnik bogoslova na Franjevačkoj teologiji uz suslavlje mnogih svećenika. Uz mnogobrojne vjernike misnome slavlju su nazočile provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić, u pratnji s. Anđe Vranješ i s. Ljilje Marinčić. Nakon misnoga slavlja pohodile su Franjevački međunarodni studentski centar i čestitati franjevačkom provincijalu – fra Lovri Gavranu – i ostalim franjevcima blagdan *sv. Franju Asiškoga*.

### **5. 10. 2012.**

Kao i svakog prvog petka u mjesecu tako je i danas bilo cjelodnevno klanjanje u sarajevskoj prvostolnici. Bila je to prigoda da zahvalimo Bogu za oca Utemeljitelja koji je cijelu Nadbiskupiju stavio pod zastavu Srca Isusova.

Istoga je dana u krugu svoje obitelji preminula Danica Zadro – mama naše s. Kate Zadro. Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

### **6. 10. 2012.**

U crkvi *Kraljice svete Krunice* na Banjskom Brijegu u tijeku je trodnevna uoči patrona crkve. Misno slavlje predslavio je mons. Ivo Tomašević – generalni tajnik BK BiH. Uz ostale vjernike misi su nazočile i naše sestre: s. M. Anica Matošević i s. M. Manda Pršlja.

### **7. 10. 2012.**

Na blagdan *Kraljice svete Krunice* crkva na Banjskome Brijegu slavi svoju nebesku zaštitnicu. Svečano misno slavlje predslavio je fra Slavko Topić. Uz ostale vjernike misnome slavlju su nazočile provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – u pratnji s. M. Jozefine Bičvić, s. M. Damjane Bičvić i djece Stadlerova dječjega doma *Egipat*.

Istoga dana su održani lokalni izbori u Bosni i Hercegovini. Tim povodom je u samostan *Egipat* došla s. Joakima Ilić i s. M. Cecilija Topić.

### **8. 10. 2012.**

U Bolnici *Dubrava* (Zagreb) hospitalizirana je naša s. M. Pavka Dujmović. Pratimo je molitvom i sestriškom ljubavlju!

Misnime slavljem u 18 sati u sarajevskoj je prvostolnici obilježen Stadlerov dan. Misno slavlje je predvodio vlč. David Lenin Trujilo Regalado – katedralni kapelan, uz koncelebraciju preč. Ilije Orkića – kancelara Vrhbosanske nadbiskupije, preč. Marka Zubaka – rektora Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa, vlč. Žarka Ošapa – duhovnika u Vrhbosanskomu bogoslovnom sjemeništu, vlč. Damira Ivanovića – ekonoma i prefekta bogoslova i vlč. Davora Topića – tajnika kardinala Vinka Puljića. Toga su dana na Staderov grob hodočastili Prijatelji Maloga Isusa iz Maglaja predvođeni s. M. Marijom Filipović. Tema o kojoj se razmišljalo bila je: „Kad bih ugađao ljudima, ne bih bio Kristov sluga“.

### **9. 10. 2012.**

Naša s. M. Doloroza Dadić hospitalizirana je u bolnici *Dubrava* (Zagreb). Sestriškom molitvom i blizinom pratimo njezin boravak o bolnici.

### **10. 10. 2012.**

Provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – u pratnji s. Hinke Rogalo i sestara iz svih zajednica pošle su na pokop mame naše pokojne s. M. Matejke Jozinović. Moleći za pokoj njezine duše, sestre su uputile svoju molitvu i za pokojnu s. Matejku i za sve njezine žive i preminule.

### **11. – 23. 10. 2012.**

Zamjenica provincijske glavarice i predstojnica samostana *Egipat* – s. M. Anđa Vranješ – boravila je u Geretsriedu (Njemačka). Uz posjet našim sestrama s. Anđa je sudjelovala na proslavi zaštitnice Staračkoga doma u kojemu rade naše sestre.

### **12. 10. – 14. 11. 2012.**

U samostanu *Egipat* boravila je radi liječenja s. M. Amata Doknjaš. Uz sestrišku ljubav koju je i ovoga puta iskazala svaka sestra, molile smo za duhovne potrebe i tjelesni oporavak naše sestre.

### **13. 10. 2012.**

U ranim jutarnjim satima s vjernicima grada Sarajeva krenule su naše s. M. Anica Matošević i s. M. Tatana Batista na 7. hodočašće vjernika Vrhbosanske i Banjolučke biskupije u Mariju Bistricu. Geslo ovogodišnjega hodočašća u Nacionalno marijansko svetište *Majke Božje Bistričke* bilo je „Umnoži našu vjeru“. Neka nam po molitvama i žrtvama naših sestara Gospodin umnaža vjeru!

Istoga dana hodočastili su na Stadlerov grob Prijatelji Maloga Isusa iz Metkovića, metkovski crkveni zborovi i zbor župe Opuzen, njih 120 predvođeni duhovnikom PMI don Senkom Antunovićem, te voditeljicama zborova časnim sestrama Marijanom Cvitanović, Vedranom Krstičević i Marinelom Delonga. Hodočašće je organizirano u znak zahvalnosti Gospodinu za 100. obljetnicu dolaska sestara Služavki Maloga Isusa u Metković.

### **14. 10. 2012.**

Provincijska glavarica – sestra M. Admirata Lučić – posjetila je zajednicu sestara u Voćinu. S njome je pošla s. Stana Matić koja je tom prigodom posjetila svoju obitelj. Sestra Admirata je ujedno posjetila naše zajednice u Slavonskome Brodu, Zagrebu i u Čardaku.

Istoga dana s. M. Ana Uložnik pošla je u Rim da u utorak 16. listopada 2012. godine, na Papinskome salezijanskome sveučilištu u Rimu primi medalju Sveučilišta za postignute odlične uspjehe kroz prošlu akademsku godinu. Čestitamo i molimo Božji blagoslov!

### **15. 10. 2012.**

U svim zajednicama naše Provincije *Bezgrješnoga Začeca BDM* započela je Devetnica sv. Rafaelu. Devetnica je tiskana kao knjižica, a nosi naslov „Stadlerovi poticaji na putu vjere“.

Istoga je dana završena obnova našega sestarskoga groblja u Čardaku i nadgrobnih spomenika sestara u znak zahvalnosti za njihove živote utkane u povijest Družbe.

### **18. 10. 2012.**

U župi sv. *Luke* u Novome Gradu (Sarajevo) proslavljen je zaštitnik župe – sv. *Luka evanđelist*. Svečano misno slavlje predslavio je mons. Bosiljko Rajić, uz suslavlje svećenika iz sarajevskih župa. Misnom slavlju su nazočile i naše sestre s. M. Lucija Blažević i s. M. Ljilja Marinčić.

Istoga dana u sjemenišnoj crkvi *sv. Ćirila i Metoda* u Sarajevu misnim slavljem, koje je, u zajedništvu s vojnim biskupom u BiH – mons. dr. Tomom Vukšićem – predslavio mons. dr. Franjo Komarica – biskup banjolučki i predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine – započela je svečana proslava Dana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu i blagdana zaštitnika *sv. Luke evanđelista*. Misnome slavlju i akademiji nazočile su naša s. M. Tatjana Batista i s. M. Cecilija Topić.

### **19. 10. 2012.**

U organizaciji Hrvatskoga katoličkoga dobrotvornog društva u dvorani Katoličkog školskog centra u Sarajevu predstavljena su djela katoličkog pisca – gospodina Michaela O'Briena. Glavni predstavljatelj bio je sam autor, koji je svojom jasnoćom i dubinom zadivio sudionike ove duhovne večeri. Predstavljajući su nazočile i naše sestre: s. M. Anica Matošević, s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Klara Jerković.

### **20. 10. 2012.**

U nazočnosti mnogobrojnih katolika pripadnika Ministarstva obrane, Oružanih snaga BiH i redarstvenih snaga BiH, upriličen je jedanaesti molitveni dan Vrhbosanske nadbiskupije za Domovinu i IX. hodočašće na Bobovac. Misno slavlje na Bobovcu predslavio je vojni biskup u Bosni i Hercegovini – mons. dr. Tomo Vukšić – u zajedništvu sa vojnim biskupom Republike Hrvatske – mons. Jurajem Jezerincem – te uz koncelebraciju tajnika Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj – mons. Maura Lallia – koji trenutačno zamjenjuje tajnika Apostolske nuncijature u BiH, delegata Slovenačkoga vojnog vikarijata – fra Vite Muhića, vojnih kapelana iz BiH i Hrvatske, te drugih svećenika. Hodočašću su se pridružile naša s. M. Lucija Blažević sa kandidaticama.

### **21. 10. 2012.**

Kao što je uobičajeno, tri dana prije svetkovine *sv. Rafaela* u sarajevskoj je prvostolnici započela trodnevnicu *sv. Rafaelu*. Trodnevnicu su nazočile sestre naših sarajevskih zajednica, kao i vjernici grada Sarajeva.

### **22. 10. 2012.**

U Nadbiskupijskom centru za pastoral mladih *Ivan Pavao II.* proslavljen je liturgijski spomen blaženoga Ivana Pavla II. te obilježen Dan Centra. U dvorani zgrade Centra, koja je još u izgradnji, u sarajevskom naselju Otoka svečanu Euharistiju predslavio je generalni tajnik Biskupske kon-

ferencije Bosne i Hercegovine – mons. Ivo Tomašević – uz suslavlje 12 svećenika i sudjelovanje djelatnika Centra, članova Udruge studenata *Emaus* i drugih mladih kojima su se pridružile naše sestre s. M. Ana Uložnik i s. M. Stana Matić.

#### **24. 10. 2012.**

U samostanu *Egipat*, kao i u cijeloj našoj Družbi, svečano je proslavljena svetkovina sv. *Rafaela* i dan utemeljenja Družbe. Misno slavlje u s kapelici samostana *Egipat* predvodio je u 17,00 sati kanonik Vrhbosanske nadbiskupije i prepošt Kaptola – preč. Pero Pranjčić – uz koncelebraciju otpravnika poslova Apostolske nuncijature u BiH – mons. Maura Lallia – i vlč. Ivica Kuprešaka koji svakodnevno slavi euharistijsko slavlje u samostanu *Egipat*. Uz sestre iz svih naših sarajevskih zajednica i djecu iz Stadlerova dječjega doma *Egipat* slavlju su nazočile sestre franjevke i prijatelji samostana. Iza euharistijskog slavlja uslijedilo je zajedništvo kod obiteljskoga stola.

#### **26. 10. 2012.**

Naša je s. M. Ivana Antić operirana u travničkoj bolnici. Pratimo je svojom molitvom i molimo joj brz oporavak!

#### **27. 10 2012.**

Sestra M. Ružica Ivić sudjelovala je na sastanku Vijeća za Prijatelje Maloga Isusa, što ga je organizirala Vrhovna uprava Družbe.

#### **28. 10. 2012.**

Samostan *Egipat* i cijelu našu Provinciju obradovao je svojim posjetom vlč. Josef Paulus s prijateljima.

#### **30. 10. 2012.**

U svom rodnom mjestu Slatina, u župi Komušina kod Teslića, pokopan je vrhbosanski svećenik – preč. dr. Ivo Balukčić – župnik župe Glavosjeka sv. *Ivana Krstitelja* u Odžaku i dekan doborskog dekanata. Na svetog misi i ispraćaju bio je nazočan velik broj sestara naše Provincije, na čelu s provincijskom glavaricom – s. M. Admiratom Lučić.

#### **8. 11. 2012.**

Na Stadlerov Dan mjeseca studenoga okupili su se oko Stadlerova groba vjernici sarajevskih župa. Misno slavlje predslavio je postulator Stadle-

rove kauze – mons. dr. Pavo Jurišić, uz koncelebraciju preč. Marka Zubaka – rektora Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa, vlč. Pave Šekerije – katedralnoga župnika, vlč. Žarka Ošapa – duhovnika u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu, vlč. Davida Lenina Trujilo Regalado – katedralnog kapelana, vlč. Ive Jezidžića – ravnatelja *Radio Marije*, i đakona – vlč. Marka Stojčića. Tema o kojoj je govorio mons. Jurišić bila je: *Sve gubitkom smatram zbog onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega*. Misno slavlje su svojim sviranjem i pjevanjem uveličali bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa.

### **9. 11. 2012.**

U našem sestarskome vrtiću *Srce* u Sarajevu proslavljen je *sveti Martin*. Tom su prigodom djeca vrtića *Srce* priredila prigodni program kojim su razveselili svoje roditelje i sve nazočne. Nekoliko dana prije proslave *sv. Martina* roditelji su, zajedno sa sestrom Mandom Pršlja, izradili laterne s kojima su djeca nakon priredbe načinila martinski ophod.

### **9. – 10. 11. 2012.**

Caritasov Dječji vrtić *Sveta Obitelj* (Sarajevo) bio je domaćinom dvodnevna seminara na temu *Poticanje društveno-emocionalnih kompetencija djece predškolske dobi*. Budući da Caritas Vrhbosanske nadbiskupije već više godina ima iznimno dobru suradnju s gradom Bjelovarom, ona se i ovih dana očitovala kada je u Caritasovu dječjem vrtiću *Sveta Obitelj* u sarajevskom naselju Stup gostovao stručni tim iz dječjega vrtića Bjelovar. Stručni tim je predvodila ravnateljica Dijana Matoš – u pratnji suradnica Maje Lazić, Zlate Jovančević i Klaudije Krmpotić. Seminaru je nazočilo više od trideset odgajateljica iz dječjih vrtića, među kojima su bile i naše s. M. Manda Pršlja i s. M. Stana Matić.

### **10. 11. 2012.**

U samostanu *Egipat* u Sarajevu održana je XI. sjednica Provincijske uprave Provincije *Bezgrješnoga Začeca BD Marije*.

### **12. – 18. 11. 2012.**

Tijekom ovoga tjedna u samostanu *Egipat* je boravila s. Ana Marija Kesten, tajnica vrhovne glavarice, koja je došla pomoći sestrama u pripremi Humanitarnoga koncerta i Prodajne izložbe za djecu Stadlerova dječjega doma *Egipat*.

### **16. 11. 2012.**

U organizaciji Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Sarajevu održan je kolokvij na temu: *Vjera pred izazovima današnjega društva*. Nakon uvođenih riječi profesora na KBF-u – mons. dr. Nike Ikića, pozdrav predavačima i svim nazočnima uputio je dekan KBF-a – mons. dr. Pavo Jurišić. Nakon toga su uslijedila iscrpna predavanja. Kolokvij su nazočile i naše sestre: s. M. Anđa Vranješ, s. M. Ana Marija Kesten, s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Stana Matić.

### **17. 11. 2012.**

Vatikan je objavio vijest o imenovanju novoga apostolskog nuncija u BiH – nadbiskupa Luigija Pezzuta. Zahvaljujemo Bogu za ovaj dar našoj mjesnoj Crkvi!

### **21. 11. 2012.**

U dvorani Doma oružanih snaga u Sarajevu održana je Svečana akademija u povodu 110. rođendana Hrvatskoga kulturnog društva *Napredak*. Uz mnogobrojne uzvanike Akademiji su nazočile i naše sestre. Na kraju Akademije predsjednik HKD *Napredak* – mons. dr. Franjo Topić uručio je zaslužnim pojedincima, institucijama i organizacijama priznanja, što ih *Napredak* uručuje svake četvrte godine.

### **21. 11. 2012.**

Provincijska glavarica – sestra M. Amirata Lučić – u pratnji s. M. Liberije Filipović pohodila je našu zajednicu u Slavonskome Brodu.

### **22. 11. 2012.**

U pratnji s. M. Liberije Filipović provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – pohodila je našu zajednicu u Voćinu. Tom su se prigodom susrele s izvođačima radova naše kuće u Voćinu.

### **24. 11. 2012.**

Provincijska glavarica – sestra M. Admirata Lučić – sudjelovala je na proširenoj sjednici Vrhovne uprave Družbe.

### **25. 11. 2012.**

Našu zajednicu u Remetama (Zagreb) pohodila je provincijska glavarica – sestra M. Admirata Lučić.

### **25. 11. 2012.**

U samostanu *Egipat* boravile su nekoliko dana naša s. M. Ivka Paurević i s. M. Suzana Malešić koje su došle iz Geretsrieda (Njemačka) pomoći u

bližoj pripremi za Humanitarni koncert i Prodajnu izložbu. Istog je dana došla pomoći i Ljuba Barnjak – sestra naše s. Admirate Lučić, koja je donijela svoje rukotvorine doniravši ih za izložbu. Zahvaljujemo svima koji su nam bili pomoć i podrška!

### **27. 11. 2012.**

U popodnevним satima svojim posjetom nas je obradovala vrhovna glavarica Družbe – s. M. Radoslava Radek – u pratnji svoje tajnice s. Ane Marije Kesten. Časna Majka je, kao i mnoge sestre iz svih naših zajednica, došla na Humanitarni koncert i Prodajnu izložbu za djecu Stadlerova dječjeg doma *Egipat*. Raduje nas i ohrabruje prisutnost i podrška naše Vrhovne glavarice!

U večernjim satima istoga dana u prepunoj dvorani Franjevačkoga međunarodnoga studentskog centra u Sarajevu održan je osmi humanitarni koncert i prodajna izložba koju organizira Stadlerov dječji dom *Egipat* (SDDE) i Hrvatsko kulturno društvo *Napredak*. Na koncertu su se, pod geslom „Izvor radosti“, okupili brojni uzvanici ne samo Sarajeva nego i iz drugih mjesta. Na koncertu su nastupili:

- Zbor djece iz kuće *Egipat*
- Folklorna skupina HKD *Napredak*, Podružnica Busovača;
- Estradni umjetnik Ivan Mikulić
- Violinski duo iz kuće *Egipat*: Antonio Slišković i Ana Maličević
- Mandolinski sastav iz kuće *Egipat*
- *Napretkov* tamburaški orkestar *Lira*, pod ravnanjem prof. Antona Tvrtkovića
- Bogoslovki zbor Vrhbosanske katoličke bogoslovije *Stjepan Hadrović*, pod ravnanjem prof. Marka Stanušića

Prije i poslije koncerta posjetitelji su obišli prodajnu izložbu i svojom kupnjom obradovali malene.

### **30. 11. 2012.**

Provincijska glavarica – sestra M. Admirata Lučić – i s. M. Rudolfa Paradžik posjetile su novog načelnika u Vitezu – gospodina Advana Akeljića. Istoga je dana provincijska glavarica posjetila zajednicu sestara u Vitezu.

### **2. 12. 2012.**

S cijelom Crkvom smo danas započeli vrijeme došašća. Istoga je dana, na prvu nedjelju došašća, tijekom svečanoga misnog slavlja u katedrali Srca Isusova u Sarajevu nadbiskup metropolit vrhbosanski – kardinal Vinko



Puljić – zaredio šestoricu bogoslova za đakone Vrhbosanske nadbiskupije. Na misnome slavlju i proslavi radosno je sudjelovao velik broj sestara naše Provincije.

### **3. 12. 2012.**

U obiteljskom Centru *sv. Rafaela* u Vitezu svečano je obilježen Međunarodni dan osoba s invaliditetom. Misno slavlje je predvodio fra Ivan Kasalo, a pod misom je svirala s. M. Danica Bilić. Nakon misnoga slavlja priređena je priredba za djecu i njihove roditelje, a nakon toga svečanost u dvorani samostana *sv. Josipa*. Zahvalne smo dragome Bogu za radost koju su sestre priuštile djeci s invaliditetom, kao i njihovim roditeljima!

### **4. 12. 2012.**

U sarajevskom „Domu mladih“ na Skenderiji predstavljena je knjiga *Čovjek i njegova sjena* autora dr. Ante Kovačevića. O knjizi, koja svjedoči o progonu političkih neistomišljenika, montiranim sudskim procesima i grijesima komunističke ideologije, totalitarnoga sustava i prakse u bivšoj Jugoslaviji, govorili su vrhbosanski nadbiskup – kardinal Vinko Puljić, Hasan Čengić (koji je, zajedno s autorom knjige, bio zatvorenik KPZ-a Zenica), predsjednik HKDD-a Anto Jelić, te sam autor. Predstavljanju knjige nazočile su i naše s. M. Ivka Paurević i s. M. Ljilja Marinčić.

### **5. 12. 2012.**

U dvorani Bosanskoga kulturnoga centra u Sarajevu održan je Trinaesti festival božićnih pjesama, narodnih igara i običaja *Kao nekad pred Božić 2012*. Uz mnoštvo Sarajlija ovom važnom događaju nazočile su i sestre naših sarajevskih zajednica.

### **5. – 7. 12. 2012.**

Na svetkovinu Bezgrješnoga Začeca BD Marije Sarajevska se provincija pripremala trodnevnicom u samostanskoj kapelici u *Egiptu* u Sarajevu. Misno slavlje prvoga dana trodnevnice predslavio je mons. dr. Tomo Vukšić, vojni ordinarij u BiH. Drugoga dana trodnevnice misno slavlje je predvodio mons. Tomo Knežević, a trećega p. Krešimir Djaković. Tom smo prigodom uputile svoje molitve zahvalnosti Bogu za 20 godina od progonstva sestara iz Bosne.

## SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Božićna čestitka Vrhovne glavarice	3
▪ Božićne čestitke sestara provincijalki	5
▪ Kratke obavijesti	10
▪ Pošta	11
▪ Godina vjere	16
▪ Duhovna obnova u Družbi	18
▪ Rafaelovo 2012.	25
▪ Utemeljiteljeva stranica	31
▪ Iz duhovne riznice sestra Služavki M. Isusa	34
▪ Proslave, susreti i događaji	37
▪ Razmišljanja	73
▪ Svjedočanstva u Godini vjere	84
▪ Naši uspjesi	91
▪ Povjerenstvo za odgoj djece	93
▪ Pastoral mladih i Prijatelji Maloga Isusa	95
▪ Priopćenja iz naših Provincijalata	100
▪ Pokojna rodbina	102
▪ Vijesti od broja do broja	104
▪ Sadržaj	130